

ນຮຽນພາສາ

ກັບ

ຜູ້ແປພາສາລາວ

(1)

บรรพชนกับผู้เผยพระวจนะ

เอลเลน จี ไวท์

ไบรอัน กับ ดวง วิลสัน

เขียน

แปลและเรียบเรียง

Patriarchs and Prophets chapters 1-10: Thai

By Ellen G. White

Translated by Brian and Duang Wilson

Cover Photo by Brian Mitchell

พิมพ์ครั้งที่ 1

เมษายน 2004

จำนวน 2,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ข่าวประเสริฐ (ของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนตีล)

12 ซอยปรีดี พนมยงค์ 37 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา

กรุงเทพฯ 10110

โทร 02-391-3594

พิมพ์ที่

หจก. โรงพิมพ์ข้างเผือก 149 ถ.ข้างเผือก ต.ศรีภูมิ

อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50200

โทร 053-221810 แฟกซ์ 053-404030

คำนำผู้แปล

หนังสือ “บรรพชนกับผู้เผยพระวจนะ” ได้รับความสนใจเป็นพิเศษเสมอมา ต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งได้จัดพิมพ์ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1890 (พ.ศ. 2433) ได้แปลเป็นภาษาต่างๆ มาแล้วกว่า 40 ภาษา จึงเล็งเห็นว่าสมควรแปลเป็นภาษาไทย

“บรรพชนกับผู้เผยพระวจนะ” เป็นหนังสือที่สำคัญแต่ยากต่อการแปล จึงจำเป็นต้องทยอยแปลออกเป็นหมวดๆ เพื่อผู้อ่านจำนวนมากที่ไม่คุ้นเคยกับหนังสือเล่มนี้จะเริ่มทำความรู้จักโดยไม่ต้องรอจนแปลครบทั้ง 73 บท ซึ่งต้องใช้เวลานานพอสมควร

ฉะนั้นจึงได้แบ่งหนังสือเล่มนี้ออกเป็น 5 หมวด โดยอาศัยเนื้อหาของต้นฉบับในการแบ่งหมวด ดังนี้

หมวดที่หนึ่ง	บทที่ 1-10
หมวดที่สอง	บทที่ 11-21
หมวดที่สาม	บทที่ 22-43
หมวดที่สี่	บทที่ 44-58
หมวดที่ห้า	บทที่ 59-73

เนื่องจากผู้อ่านมีระดับความรู้ที่แตกต่างกัน ผู้แปลจึงได้พยายามเลือกใช้คำศัพท์ระดับกลางที่ทุกคนสามารถติดตามเรื่องให้เข้าใจได้ไม่ยาก

มีการรวบรวมต้นฉบับหนังสือและข้อความในนิตยสารของนางเอลเลน จี ไวท์ บันทึกลงในแผ่น CD-ROM ซึ่งในนั้นจะมีรหัสบอกหน้าและวรรคตอนของหนังสือเป็นตัวเลขอยู่ตรงท้ายของวรรค ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงได้ใส่รหัสดังกล่าวลงไปด้วย เพื่อความสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการค้นคว้าเปรียบเทียบ และอ้างอิงกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ

พระคัมภีร์ที่นำมาใช้อ้างอิงในหนังสือเล่มนี้มาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับ 1971 และเนื่องจากว่าบางบทได้บอกให้ศึกษาควบคู่กับพระคัมภีร์ตามที่กำหนดให้ ดังนั้นข้อพระคัมภีร์ที่ยกมาจากข้อความดังกล่าวจึงไม่เขียนกำกับข้ออ้างอิงตามแบบต้นฉบับภาษาอังกฤษ

สุดท้ายนี้ผู้แปลขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งไปยังผู้ที่ได้ช่วยตรวจแก้ไขทุกท่าน

ขอให้พระเจ้าเป็นเจ้า ผู้ทรงประทานสติปัญญาและพลกำลังแก่เราเสมอมา จงดลบันดาลให้ท่านเจริญฝ่ายจิตวิญญาณสืบไป

ไบรอัน และดวง วิลสัน

เชียงใหม่, มีนาคม 2004

สารบัญ

	คำนำผู้แปล	v
1	ทำไมจึงยอมให้ความบาปเกิดขึ้น	1
2	การทรงสร้าง	19
3	การทดลองและการตกสู่ความบาป	32
4	แผนการทรงไถ่	50
5	การทดสอบคาอินกับอาเบล	64
6	เซท กับ เอโนค	75
7	น้ำท่วมโลก	91
8	หลังน้ำท่วม	112
9	วิทยาศาสตร์กับพระคัมภีร์	121
10	หอบาเบล	131

1

ทำไมจึงยอมให้ความบาปเกิดขึ้น

พระลักษณะของพระเจ้า

“พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:16) ทั้งพระลักษณะและพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นความรัก เป็นอย่างนั้นเสมอมา และจะเป็นอย่างนั้นสืบไปเป็นนิตย์ “องค์ผู้สูงเด่น คือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล” และทางแห่ง “การเสด็จของพระองค์ก็เป็นดั่งดั่งเดิม” นั้น ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงในพระองค์ “ไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง” (อิสยาห์ 57:15; ฮาบากุก 3:6; ยากอบ 1:17) {PP 33.1}

ทุกสิ่งที่ปรากฏโดยอำนาจการทรงสร้าง ล้วนแต่แสดงถึงความรักที่ไม่มีสิ้นสุด อำนาจอธิปไตยของพระเจ้าอำนวยพระพรอันเต็มเปี่ยมให้ทุกชีวิตที่พระองค์ทรงสร้าง ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “พระองค์มีพระกรอันทรงฤทธิ์ พระหัตถ์ของพระองค์ก็แข็งแรง พระหัตถ์ขวาของพระองค์ก็สูง ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริตเดินนำหน้าพระองค์ ประชาชาติที่รู้จักให้ร้องอย่างชื่นบานก็เป็นสุข ข้าแต่พระเจ้า คือผู้ที่เดินในสว่างแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ผู้เต็มโลกอยู่ในพระนามของพระองค์วันยังค่ำ และได้รับการเชิดชูโดยความชอบธรรมของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระสิริแห่งกำลังของเขาทั้งหลาย...เพราะโล่งของเราทั้งหลายเป็นของพระเจ้า พระราชาของเราเป็นขององค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล” (สดุดี 89:13-18) {PP 33.2}

ประวัติแห่งการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่ว ตั้งแต่เริ่มต้นในสวรรค์จนในที่สุดการกบฏถูกโค่นล้ม และความบาปถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิงล้วนแต่แสดงถึงความรักของพระเจ้าที่ไม่เปลี่ยนแปลง {PP 33.3}

พระเจ้าผู้ทรงครอบครองจักรวาลมิได้ทรงประกอบการดีของพระองค์แต่เพียงลำพัง พระองค์ทรงมีผู้ร่วมงานที่สามารถเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพระประสงค์ของพระองค์ ทั้งสามารถร่วมในความยินดีของพระองค์ในการประทานความสุขให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงสร้าง “ในปฐมกาลพระวาทาดำรงอยู่ และพระวาทาทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาทาทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า” (ยอห์น 1:1-2) พระคริสต์ทรงเป็นพระวาทานั้น พระองค์คือพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดาผู้ทรงสถาปนาตามพระลักษณะพระอุปนิสัยและพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถเข้าส่วนในแผนการและพระประสงค์ทั้งหมดของพระเจ้าได้ “ท่านจะเรียกนามของท่านว่า ‘ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาวันรันดร องค์สันติราช’ ” (อิสยาห์ 9:6) “ดั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่าจากสมัยโบราณกาล” (มีคาห์ 5:2) พระบุตรของพระเจ้ายังกล่าวถึงพระองค์เองอีกว่า “พระเจ้าได้ประทานกำเนิดแก่เราแล้วเมื่อพระองค์ทรงเริ่มงานของพระองค์ คือเป็นสิ่งแรกในบรรดาพระราชกิจโบราณของพระองค์ เราถูกสถาปนาไว้ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์มาแล้ว ตั้งแต่แรก ก่อนปฐมกาลของแผ่นดินโลก....เมื่อพระองค์ทรงปักผังรากฐานของพิภพเราอยู่ข้างพระองค์แล้วเหมือนอย่างนายช่าง เราเป็นความปิติยินดีประจำวันของพระองค์ เปรมปรีดีอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เสมอ” (สุภาพิต 8:22-30) {PP 34.1}

พระบิดาทรงสร้างชาวสวรรค์ทั้งปวงโดยทางพระบุตร “เพราะว่าในพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น...ไม่ว่าจะเป็นเทวบัลลังก์หรือเป็นเทพ

อาณาจักรหรือเป็นเทพผู้ครองหรือศักดิ์เทพ สรรพสิ่งทั้งสิ้นถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์” (โคโลสี 1:16) ทูตสวรรค์เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เจิดจรัสด้วยรัศมีภาพที่ส่องสว่างอย่างไม่ขาดสายจากเบื้องพระพักตร์พระเจ้า และเร่งปีกบินไปเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระองค์ แต่พระบุตรผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ต่างหากที่ทรงเป็น “แสงสะท้อนพระสิริของพระเจ้า และทรงมีสภาพเป็นพิมพ์เดียวกันกับพระองค์และทรงผดุงโลกไว้ด้วยพระคำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์” (ฮีบรู 1:3) พระบุตรทรงอยู่เหนือทูตสวรรค์ทั้งปวง “พระที่นั่งรุ่งเรืองซึ่งตั้งอยู่สูงตั้งแต่เดิมนั้น” (เยเรมีย์ 17:12) เป็นที่ประทับของพระองค์ “พระคทาแห่งแผ่นดินของพระองค์ก็เป็นพระคทาเที่ยงธรรม” (ฮีบรู 1:8) “เกียรติและความสูงส่ง มีอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ กำลังและความงามอยู่ในสถานนมัสการของพระองค์” (สดุดี 96:6) “ความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริตเดินนำหน้าพระองค์” (สดุดี 89:14) {PP 34.2}

พระบัญญัติแห่งความรักเป็นรากฐานการปกครองของพระเจ้า ความสุขของบรรดาผู้มีปัญญาจึงขึ้นอยู่กับการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับหลักธรรมอันยิ่งใหญ่ของพระบัญญัตินั้น พระเจ้าทรงประสงค์ให้ผู้ที่พระองค์ทรงสร้างรับใช้พระองค์ด้วยความรัก คือรับใช้เพราะซาบซึ้งในพระอุปนิสัยของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงพอพระทัยที่จะบังคับให้ใครเชื่อฟัง จึงทรงมอบสิทธิเสรีภาพในการตัดสินใจให้แก่ทุกคน เพื่อให้เขารับใช้พระองค์ด้วยใจสมัคร {PP 34.3}

เหตุที่สวรรค์ปั่นป่วน

ตราบไต่ที่บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างเห็นความสำคัญของการจงรักภักดีด้วยความรัก เขาก็มีความสามัคคีปรองดองกันอย่างพร้อมเพรียง

ทั่วทั้งจักรวาลของพระองค์ เป็นความสุขของชาวสวรรค์ที่จะทำตามพระประสงค์ของพระผู้สร้าง พวกเขายกย่องสรรเสริญและสะท้อนพระสิริของพระองค์ด้วยความเปรมปรีดี ตราบใดที่พวกเขารักพระเจ้าเป็นที่หนึ่ง ก็ไม่มีการเห็นแก่ตัว แต่มีความไว้วางใจและมีความรักซึ่งกันและกัน ทุกสิ่งประสานกันอย่างกลมกลืนประดุจเพลงอันไพเราะที่ไม่มีเสียงเพี้ยนหรือแปร่งแต่อย่างใด แต่สภาพอันแสนสุขนี้ได้เปลี่ยนไป เพราะมีผู้หนึ่งใช้สิทธิเสรีภาพที่พระองค์ประทานให้ในทางที่ผิด ความบาปได้เริ่มขึ้นกับผู้ที่มีตำแหน่งรองจากพระคริสต์ เขาได้รับเกียรติสูงสุดจากพระเจ้า มีอำนาจและสง่าราศีมากที่สุดท่ามกลางบรรดาชาวสวรรค์ทั้งปวง แต่เดิมนั้นลูซีเฟอร์ คือ “ดาวประจำกลางวัน” และเป็นครูบ ผู้พิทักษ์ตัวเอก ผู้บริสุทธิ์และไม่มีที่ติ เขายืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระผู้ทรงสร้างผู้ยิ่งใหญ่ รัศมีภาพที่ไม่รู้เสื่อมสลายของพระเจ้าองค์นิรันดร์ได้ห่อหุ้มเขาไว้ “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ เจ้าอยู่ในเอเดนพระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่างเป็นสื่อของเจ้า...เราตั้งเจ้าให้อยู่กับครูบผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เจ้าอยู่บนภูเขาวบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า และเจ้าเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาจากความบาปชั่วในตัวเจ้า’” (เอเสเคียล 28:12-15) {PP 35.1}

ลูซีเฟอร์ค่อยๆ ปลอ่ยตัวแสวงหาเกียรติใส่ตนเอง พระคัมภีร์กล่าวว่า “จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า” (เอเสเคียล 28:17) “เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ เหนือดวงดาวทั้งหลาย

ของพระเจ้า ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ ที่สูงนั้น...ข้าจะกระทำตัวของข้า เหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:13-14) ทั้งๆ ที่รัศมีที่ลูซีเฟอร์มีทั้งหมด นั้นมาจากพระเจ้า แต่ทูตสวรรค์ผู้มหิทฤทธิธองค์นี้กลับถือว่าเป็นของตนเอง ถึงแม้ลูซีเฟอร์ได้รับเกียรติเหนือชาวสวรรค์ทั้งปวง เขาก็ยังไม่พอใจกับ ตำแหน่งของตน เขาจึงบังอาจแสวงหาการยกย่องเทิดทูนที่พระเจ้าผู้สร้าง เท่านั้นสมควรได้รับ แทนที่จะหาแนวทางสนับสนุนบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรง สร้างให้รักและภักดีต่อพระเจ้าเป็นที่หนึ่ง เขากลับพยายามให้ได้มาซึ่ง ความจงรักภักดี และให้ชาวสวรรค์ปรนนิบัติตน เขาโลภเอาพระสิริ ที่ พระบิดาผู้ทรงยิ่งใหญ่เหลือคณาได้ทรงประทานให้พระบุตร เทวเทพองค์ นี้ต้องการพลังฤทธิ์เดชานุภาพซึ่งเป็นสิทธิของพระคริสต์เท่านั้น {PP 35.2}

บัดนี้ความสามัคคีกลมเกลียวที่เคยมีอย่างสมบูรณ์ในสวรรค์ได้ขาดสะบั้น ลง ทูตสวรรค์ที่เห็นว่าพระเจ้าสมควรได้รับเกียรติอันสูงสุดก็ถึงกับประหวั่น พรั่นพรึงเพราะเหตุลูซีเฟอร์รับใช้ตนเองแทนพระเจ้าผู้สร้าง ณ ที่ประชุมในสวรรค์ ทูตสวรรค์ได้อ้อนวอนลูซีเฟอร์ และพระบุตรของพระเจ้าทรงสำแดงให้ ลูซีเฟอร์เห็นถึงพระบารมี ความยิ่งใหญ่ และความยุติธรรมของพระเจ้าผู้สร้าง พร้อมกับชี้แจงถึงพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ พระเจ้าเองทรงเป็นผู้วางระเบียบในสวรรค์ และถ้าลูซีเฟอร์ละทิ้งกฎ ระเบียบเหล่านี้ก็เท่ากับเป็นการลบหลู่พระเกียรติพระเจ้า ซึ่งจะนำความ พิณาศมาสู่ตน ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงตักเตือนด้วยความรักและมีพระทัย เมตตาอย่างไม่จำกัด ลูซีเฟอร์ก็ยังจะขัดขืนมากขึ้นอยู่นั่นเอง เขายอมให้ ความอิจฉาที่มีต่อพระคริสต์มีชัยเหนือตน จึงมีความมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้น {PP 35.3}

จอมเทพไทองค์นี้ ตั้งหน้าขัดแย้งกับตำแหน่งสูงสุดของพระบุตรพระเจ้า ซึ่งเท่ากับเป็นการกล่าวหาพระปัญญาและความรักของพระเจ้าผู้สร้าง เขากำลัง

จะแล้งพลังสมองอันปราดเปรื่องเพื่อจุดประสงค์นี้ ซึ่งนอกจากพระคริสต์แล้วเขาเป็นผู้ที่เหนือกว่าบรรดาชาวสวรรค์ทั้งปวง แต่พระเจ้าผู้ทรงมีพระประสงค์ให้ผู้ที่พระองค์ทรงสร้างนั้นมีสติเสรีภาพในการตัดสินใจ จึงไม่ทรงปล่อยให้ใครรู้ที่ฟังจากกลอุบายและข้อแก้ตัวอันชวนหลงใหลของฝ่ายกบฏเลย ก่อนที่สงครามจะเริ่มขึ้น ทุกฝ่ายจะต้องเข้าใจน้ำพระทัยอันแท้จริงของพระองค์อย่างชัดเจน เพราะพระปัญญาและพระบารมีของพระองค์เป็นแหล่งที่มาของความสุขทั้งหมด {PP 36.1}

ชาวสวรรค์ร่วมประชุม

พระมหากษัตริย์แห่งจักรวาลทรงเรียกบรรดาชาวสวรรค์มาเข้าเฝ้า เพื่อชี้แจงให้ทราบถึงสถานภาพอันแท้จริงของพระบุตรเมื่อเทียบกับชีวิตทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้าง พระบุตรของพระเจ้าทรงครองบัลลังก์ร่วมกับพระบิดาและมีรัศมีมาจากผู้ทรงสถาปนารินทร์ ผู้ทรงดำรงพระชนม์ด้วยพระองค์เองปกคลุมทั้งสองไว้ ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ “เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆ เป็นแสนๆ” (วิวรณ์ 5:11) เหลือคณานับ ได้ล้อมพระที่นั่งอยู่สุดสายตา มีเทพเจ้าผู้สูงศักดิ์มารวมกันในฐานะพลเมืองและผู้รับใช้ เขาเหล่านั้นปลาบปลื้มปิติที่ได้เข้ามาอยู่ในแสงรัศมีที่ฉายมาจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พระเจ้าพระมหากษัตริย์ทรงประกาศต่อหน้าบรรดาชาวสวรรค์ที่ชุมนุมพร้อมเพรียงกันอยู่นั้นว่า มีเพียงพระคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์เท่านั้นที่สามารถเข้าร่วมอยู่ในพระประสงค์ของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์ พระเจ้าทรงมอบหมายให้พระคริสต์รับผิดชอบแผนการของพระองค์ที่ทรงวางไว้ด้วยพระปรีชาสามารถ พระบุตรทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาในการทรงสร้างบรรดาชาวสวรรค์ จึงสมควรได้รับความเคารพและความจงรักภักดีเช่นเดียวกับพระบิดา และพระคริสต์ยังจะได้ใช้ฤทธานุภาพของ

พระเจ้าในการสร้างโลกกับบรรดาสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในโลกอีกด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นพระองค์จะไม่ทรงแสวงหาเกียรติยศหรืออำนาจเพื่อพระองค์เองที่ขัดแย้งกับแผนการของพระเจ้า แต่พระคริสต์จะทรงเชิดชูพระเกียรติของพระบิดาและทำให้แผนการอันเต็มไปด้วยความดีและความรักของพระองค์สำเร็จ {PP 36.2}

เหล่าทูตสวรรค์รักและเคารพบูชาพระคริสต์โดยกราบลงแทบพระบาทของพระองค์ และยอมรับตำแหน่งสูงสุดของพระองค์ด้วยความยินดี ลูซีเฟออร์ก็กราบลงด้วย แต่แปลกตรงที่ในใจของเขามีการต่อสู้กันอย่างรุนแรงระหว่างความจริง ความยุติธรรม และความจงรักภักดีกับความอิจฉาริษยา ดูเหมือนว่าอิทธิพลของทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์จะจูงใจลูซีเฟอร์ไปได้ระยะหนึ่ง ขณะที่นักร้องนับหมื่นๆ แสนๆ เปล่งเสียงเพลงไพเราะกังวานแซ่ซ้องสรรเสริญด้วยใจเบิกบาน ความคิดชั่วในใจของลูซีเฟอร์ดูเหมือนจะถูกระงับยั้งไปชั่วขณะหนึ่ง เขารู้สึกซาบซ่านไปทั้งตัว หัวใจก็เต็มตื่นกับความรักที่เขาไม่อาจบรรยายได้ จิตวิญญาณของเขาพร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ผู้ไร้ความบาปในการนมัสการพระบิดาและพระบุตรด้วยความรักอย่างพร้อมเพรียง แต่ความหยิ่งยโสในเกียรติยศอันทรงศักดิ์ของตนได้เข้ามาแทนที่อีกครั้ง เขาปลั่งพอใจให้หมกมุ่นกับความริษยาที่มีต่อพระคริสต์และความรู้สึกอยากเป็นใหญ่ก็กลับคืนมา เขาไม่ตระหนักว่าเกียรติยศอันสูงส่งที่เขาได้รับนั้นเป็นของประทานพิเศษจากพระเจ้า จึงไม่สำนึกในพระคุณของพระเจ้าผู้สร้าง ลูซีเฟอร์หลงในตำแหน่งและความสนุกสนานในจิตใจของตัวเอง และทะเยอทะยานที่จะตีตนเสมอพระเจ้า ชาวสวรรค์เคารพรักลูซีเฟอร์และปฏิบัติตามคำสั่งของเขาด้วยความยินดี เขาประกอบด้วยปัญญาและรัศมีภาพมากกว่าผู้ใด ณ ที่นั้น ถึงกระนั้นพระบุตรของพระเจ้ายิ่งได้รับการเชิดชูเหนือเขาอยู่ดีในฐานะที่ทรงร่วมเป็นหนึ่งในอำนาจ

สิทธิขาดและพระเดชานุภาพของพระบิดา พระองค์ได้ทรงร่วมวางแผนกับพระบิดาขณะที่ลูซีเฟอร์ไม่อาจเข้าถึงพระประสงค์ของพระเจ้าได้ แล้วเทพมหิทฤทธิธองศ์นี้ถามขึ้นว่า ‘เพราะอะไรหรือ พระคริสต์ถึงได้รับตำแหน่งสูงสุด ทำไมพระองค์จึงได้รับเกียรติยศเหนือข้า’ {PP 36.3}

ลูซีเฟอร์ได้ออกไปจากที่ประจำการจำเพาะพระพักตร์พระบิดาเพื่อกระจายความไม่พอใจท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์ เขาทำงานอย่างลึกลับและมีเงื่อนงำ ทั้งยังสามารถซ่อนเร้นความมุ่งหมายอันแท้จริงของตนไว้ได้ชั่วขณะหนึ่ง โดยสร้างทำเป็นว่าถวายเกียรติแด่พระเจ้า เขาเริ่มพูดเป็นเชิงว่ากฎเกณฑ์ที่พระเจ้าทรงใช้ปกครองชาวสวรรค์นั้นเป็นที่น่าแคลงใจ และว่ากฎเกณฑ์เหล่านี้อาจจะเหมาะกับผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกต่างๆ แต่ทูตสวรรค์ได้รับเกียรติยศสูงกว่า และมีสติปัญญาพอที่จะไม่หลงผิดจึงไม่จำเป็นต้องมีข้อบังคับเหล่านี้เลย ความคิดของพวกเขาบวริสุทธิ์ และมีอาจทำให้พระเจ้าเสียเกียรติได้เลย พระเจ้าไม่อาจผิดพลาดฉันใด พวกเขาก็ไม่น่าจะผิดพลาดได้ฉันนั้น ลูซีเฟอร์ปลุกปั่นให้เห็นว่าการที่พระบุตรได้รับเกียรติเท่าเทียมกับพระบิดานั้นไม่ยุติธรรมสำหรับตน ทั้งๆ ที่ตนก็ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่ควรได้รับความเคารพยำเกรงด้วย หากเพียงแต่เทพเทพองค์นี้ได้ขึ้นไปอยู่ในตำแหน่งสูงส่งที่เขาพึงได้รับโดยชอบแล้ว ชาวสวรรค์ทั้งปวงก็คงได้รับประโยชน์อย่างมากมาย เพราะเขานั้นมีแต่จะแสวงหาสิทธิเสรีภาพให้กับทุกฝ่ายอยู่แล้ว แต่บัดนี้อิสรภาพที่พวกเขาเคยชื่นชมมาโดยตลอดได้จวบสิ้นลงเสียแล้ว เพราะพระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งผู้เผด็จการที่ทุกฝ่ายจะต้องยอมก้มกราบถวายบังคมอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของพระองค์ ลูซีเฟอร์ใช้เล่ห์เพทุบายที่แนบเนียนเพื่อให้ความเท็จนี้แพร่สะพัดไปทั่วเมืองสวรรค์อย่างรวดเร็ว {PP 37.1}

ความจริงแล้วอำนาจและตำแหน่งของพระคริสต์ไม่ได้เปลี่ยนแปลง

แต่เนื่องจากลูซีเฟอริจฉาพระองค์และได้บิดเบือนความจริง และอ้างว่าตนมีสถานภาพเท่าเทียมกับพระคริสต์ พระเจ้าจึงต้องประกาศถึงตำแหน่งที่แท้จริงของพระบุตร คือตำแหน่งที่พระองค์ทรงมีตั้งแต่ปฐมกาล แต่ถึงกระนั้นก็มีทูตสวรรค์มากมายที่หลงเชื่อคำหลอกลวงของลูซีเฟอริจนได้ [PP 38.1]

หลงเชื่อ

บรรดาชาวสวรรค์ไว้วางใจ ทั้งซื่อสัตย์ และจงรักภักดีต่อลูซีเฟอริในฐานะผู้บังคับบัญชา ลูซีเฟอริจึงใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมืออย่างชาญฉลาด เพื่อก่อให้เกิดความระแวงแคลงใจเช่นเดียวกันกับตน แล้วความไม่พอใจนั้นก็ค่อยๆ ลุกกลามเข้าไปในใจของชาวสวรรค์โดยไม่ทันรู้ตัวว่านั่นเป็นกลอุบาย ลูซีเฟอริใส่ร้ายป้ายสีและกล่าวบิดเบือนพระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อเร้าให้เกิดการคัดค้านและการแตกแยก เขาหลอกล่ออย่างฉลาดหลักแหลม เพื่อเหล่าทูตสวรรค์จะได้ระบายความรู้สึกในใจออกมา และเมื่อได้โอกาสอันเหมาะสมก็จะอ้างถ้อยคำเหล่านั้นมาเป็นหลักฐานว่าทูตสวรรค์ไม่เห็นด้วยกับการปกครองของพระเจ้าเสียทั้งหมด ขณะที่เขาอ้างว่าตนมีความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างสมบูรณ์นั้น เขาพยายามผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และระเบียบการในสวรรค์ โดยอ้างว่าทำไปเพื่อเสถียรภาพแห่งการปกครองของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ในขณะที่เขาพยายามเร่งเร้าการก่อกบฏต่อพระบัญญัติของพระเจ้า และกระทำให้เหล่าทูตสวรรค์ที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตนรู้สึกไม่พอใจไปด้วยนั้น เขาก็ทำทีเป็นว่ากำลังหาวิธีช่วยไกล่เกลี่ยให้กับทูตสวรรค์ที่กำลังไม่พอใจดังกล่าวให้กลับมาอยู่ในระเบียบวินัยของสวรรค์ ขณะที่ความบาดหมางกำลังคุกรุ่นอยู่ภายในนั่นเอง เขาใช้กลเม็ดเด็ดพรายอย่างซ้ำซ้อนเพื่อ

ทำให้ภายนอกดูเหมือนว่าเขาปรารถนาเพียงอย่างเดียว คือการส่งเสริมความจงรักภักดี และให้รักษาไว้ซึ่งสันติและความปรองดองกัน {PP 38.2}

เมื่อความชิงชังได้ก่อตัวขึ้นแล้ว สิ่งที่มาคือความชั่วร้ายแพร่กระจายออกไป ถึงแม้ว่าการประท้วงยังไม่เป็นไปอย่างเปิดเผย แต่ความตึงเครียดค่อยๆ คืบคลานเข้ามาท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์จนไม่ทันตั้งตัวบ้างก็เห็นด้วยกับคำพูดเป็นนัยๆ ของลูซีเฟอร์ที่ต่อต้านการปกครองของพระเจ้า ถึงแม้ว่าก่อนหน้านี้พวกเขาเองมีความเห็นพ้องกันอย่างสิ้นเชิงกับระเบียบการที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ก็ตาม บัดนี้กลับรู้สึกทั้งรำคาญและไม่พอใจที่ไม่สามารถหยั่งรู้ถึงน้ำพระทัยอันล้ำลึกของพระองค์ได้ และคัดค้านต่อพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงยกย่องพระคริสต์ พวกเขาพร้อมที่จะสนับสนุนการเรียกร้องของลูซีเฟอร์ให้มีอำนาจเทียบเท่ากับพระบุตรของพระเจ้า แต่ทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์และจงรักภักดียืนยันถึงพระปัญญาของพระเจ้าว่าประกาศิตของพระองค์นั้นยุติธรรม พวกเขาพยายามไกล่เกลี่ยให้ลูซีเฟอร์กลับมาดำเนินตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงเป็นหนึ่งในเดียวกับพระบิดาก่อนที่ทูตสวรรค์ทั้งหลายจะถูกสร้างขึ้นมา พระองค์ทรงประทับ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาเสมอมา ก่อนหน้านั้นยังไม่มีใครสงสัยในตำแหน่งสูงสุดของพระองค์ผู้ทรงเปี่ยมล้นด้วยพระพรและพระกรุณาต่อผู้ที่อยู่ใต้การปกครองของพระองค์ ชาวสวรรค์ทั้งปวงมีความปรองดองกันอย่างกลมเกลียวตลอดมา เหตุใดจนบัดนี้จึงมีการแตกแยกกันแล้ว เหล่าทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีเห็นว่าการแตกแยกนั้นมีแต่จะเกิดผลเลวร้ายตามมา จึงอ้อนวอนขอรับรองผู้ที่กำลังไม่พอใจให้ละทิ้งความคิดต่อต้านเสีย และมาพิสูจนถึงความจงรักภักดีของตนที่มีต่อพระเจ้า โดยปฏิบัติอย่างสัตย์ซื่อต่อการปกครองของพระองค์

ลูซีเฟอร์กลายเป็นซาตาน

พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยต่อลูซีเฟอร์ไว้ช้านานด้วยพระเมตตาคุณอันมากยิ่งตามพระลักษณะนิสัยของพระองค์ ที่สวรรคตไม่เคยรู้จักความห่างเหินหรือความไม่พอใจกันมาก่อน มันเป็นเรื่องลึกลับที่แปลกใหม่และอธิบายไม่ได้เมื่อแรกเริ่มนั้นลูซีเฟอร์เองก็ไม่เข้าใจสาเหตุแห่งความรู้สึกของตน เขากลัวที่จะเผยความคิดฝันในใจไประยะหนึ่ง แต่ก็ยังไม่ได้เลิกล้มกระบวนกรในใจ เขามองไม่เห็นว่าคุณกำลังเลือนลอยไปสู่ที่ใด แต่พระเจ้าทรงใช้ความรักและพระปัญญาของพระองค์อันไม่จำกัด เพื่อช่วยให้ลูซีเฟอร์สำนึกผิด พระเจ้าทรงพิศุจน์ให้ลูซีเฟอร์เห็นว่ากรที่เขาไม่พอใจนั้นก็ปราศจากสาเหตุ พระองค์ให้ลูซีเฟอร์เห็นว่าถ้าเขาขึ้นทาบฏต่อไพบลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร ลูซีเฟอร์ก็รู้อยู่แก่ใจว่าตนผิด เขาเห็นว่า “พระเจ้าทรงชอบธรรมตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ และทรงเอ็นดูในการกระทำทั้งสิ้นของพระองค์” (สดุดี 145:17) เขาเห็นว่าบรรดากฎเกณฑ์ของพระเจ้ายุติธรรม และเขาควรจะยอมรับกฎเกณฑ์เหล่านี้ต่อหน้าชาวสวรรค์ทั้งหลาย หากลูซีเฟอร์ได้ทำอย่างนั้นแล้ว ก็คงได้ช่วยตัวเองและทูตสวรรค์จำนวนมากให้พ้นโทษ ในขณะที่นั้นเขายังไม่ได้ละทิ้งความจงรักภักดีต่อพระเจ้าไปอย่างสิ้นเชิง ถึงแม้ว่าเขาได้ออกจากตำแหน่งเคอูบผู้พิทักษ์แล้วก็ตาม แต่ถ้าเขายอมกลับมาหาพระเจ้าและยอมรับพระปัญญาของพระเจ้าผู้สร้างด้วยความพึงพอใจกับตำแหน่งที่พระเจ้าทรงจัดให้เขาตามแบบแผนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แล้ว พระเจ้าคงได้คืนตำแหน่งเดิมให้เขาแล้วในที่สุดก็ถึงเวลาที่ลูซีเฟอร์จะต้องตัดสินใจว่า เขาจะต้องยอมอยู่ภายใต้การปกครองของพระเจ้าแต่โดยดี หรือทาบฏอย่างเปิดเผย เขาเกือบจะกลับใจ แต่ความหยิ่งได้ยับยั้งเขาไว้ เขารู้สึกว่าเป็นการลดตัวเกินไปสำหรับผู้มีเกียรติยศอย่างเขาที่จะสารภาพว่าตนผิดที่มีจินตนาการและ

ความคิดฝันที่ไม่ถูกต้อง และที่จะยอมจำนนต่ออำนาจที่เขาเองได้ทุ่มเท เพื่อพิสูจน์ว่าไม่ยุติธรรม {PP 39.1}

พระเจ้าผู้สร้างทรงมีความสมเพชเวทนาต่อลูซีเฟอร์และพรรคพวกมากยิ่งขึ้น จึงทรงคอยดูพวกเขาไว้จากห้วงเหวลึกที่กำลังจะถล่มลงไปนั้น แต่ลูซีเฟอร์ตีความหมายพระเมตตาของพระเจ้าผิดไป เขาซึ่งแข็งกับบรรดาทูตสวรรค์ว่าการอดกลั้นพระทัยช้านานของพระเจ้านั้นเป็นหลักฐานว่าตนเหนือกว่าพระองค์ แล้วพระมหากษัตริย์แห่งจักรวาลก็ต้องยินยอมต่อเงื่อนไขของเขาในที่สุด ลูซีเฟอร์ประกาศว่าถ้าเหล่าทูตสวรรค์จะยินยอมร่วมกับเขาก็จะได้ตั้งใจปรารถนาทุกอย่าง เขายืนกรานเพื่อกล่าวปกป้องวิถีทางของตน และยังคงตั้งหน้าต่อสู้กับพระเจ้าผู้สร้างต่อไปอย่างสุดชีวิต ดังนั้นลูซีเฟอร์ผู้เป็น “ดาวประจำกลางวัน” ผู้มีส่วนร่วมในรัศมีภาพของพระเจ้าและยืนอยู่ข้างพระบัลลังก์ของพระองค์ แต่เพราะเขาล่วงละเมิดกฎเกณฑ์ที่พระเจ้าทรงวางไว้จึงกลายเป็นซาตาน ซึ่งแปลว่า “ปรบักษ์” คือเป็นศัตรูของพระเจ้าและบรรดาผู้บริสุทธิ และเป็นผู้ทำลายผู้ที่สวรรค์ได้มอบหมายให้เขาคุ้มครองและแนะนำ {PP 39.2}

ไม่ยอมกลับใจ

ลูซีเฟอร์ปฏิเสธพร้อมกับดูถูกเหตุผลและคำอ่อนน้อมของเหล่าทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีต่อพระเจ้า โดยสรุปว่าพวกเขาเป็นทาสที่หัวอ่อน และยังกล่าวอีกว่าที่พระคริสต์ได้รับสิทธิพิเศษนั้นไม่เป็นธรรมสำหรับตนกับชาวสวรรค์ทั้งปวง เขาประกาศว่าจะไม่ยอมจำนนต่อการถูกละเมิดสิทธิกันเช่นนี้อีก นับแต่นั้นไปเขาจะไม่ยอมรับว่าพระคริสต์มีตำแหน่งสูงสุด เขาตั้งใจชิงเอาเกียรติยศที่คิดว่าตนสมควรจะได้รับ และจะครอบครองบรรดาผู้ที่ติดตามเขา โดยยื่นคำมั่นสัญญากับผู้เข้ามาอยู่ฝ่ายเขาว่า

จะได้รับการปกครองแบบใหม่ที่ดีกว่า ซึ่งทุกชีวิตจะพึงพอใจกับเสรีภาพ
 ทูตสวรรค์จำนวนมากแสดงเจตนาของตนออกมาว่าจะยอมรับลูซีเฟอร์
 เป็นผู้นำ ลูซีเฟอร์เกิดความหลงตัวเองขึ้นมาทันที เมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้น
 ขานรับข้อเสนอของตน เขาจึงหวังที่จะได้ทูตสวรรค์มาทั้งหมดเลยทีเดียว
 และปรารถนาที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้า และให้บรรดาชาวสวรรค์ทั้งหลาย
 อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตน {PP 40.1}

แต่ทูตสวรรค์ที่จงรักภักดียังคงอ้อนวอนลูซีเฟอร์กับผู้ที่เห็นพ้องกันกับ
 เขาให้ยอมจำนนต่อพระเจ้าเสียหาไม่แล้วผลร้ายที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็จะตามมา
 พระผู้ทรงสร้างเขาทั้งหลายยอมสามารถโค่นอำนาจของพวกเขาลงและ
 ลงโทษทัณฑ์ให้สมกับที่บังอาจกบฏ ไม่มีทูตสวรรค์องค์ใดที่อาจต่อต้าน
 พระบัญญัติของพระเจ้าซึ่งมีความศักดิ์สิทธิ์เท่าเทียมกับพระองค์เองได้ ทูต
 สวรรค์ที่ซื่อสัตย์เตือนทูตสวรรค์ทั้งหลายให้ปิดหูไว้ไม่ต้องรับฟังเหตุผลจอม
 ปลอมของลูซีเฟอร์ และเร่งรื้อลูซีเฟอร์กับพรรคพวกให้รีบไปเข้าเฝ้าพระเจ้า
 และสารภาพความผิดที่คิดสงสัยต่อพระปัญญาและอำนาจอธิปไตยของ
 พระองค์ {PP 40.2}

ทูตสวรรค์หลายองค์เริ่มโอนเอนตามคำแนะนำนี้ที่ให้สารภาพความ
 ไม่พอใจ แล้วแสวงหาทางให้เป็นที่พอพระทัยของพระบิดาและพระบุตรอีก
 แต่ลูซีเฟอร์ได้เตรียมเล่ห์เพทุบายแบบใหม่ไว้รองรับพร้อมแล้ว นักกบฏ
 ผู้เรืองอำนาจยังได้แถลงการณ์ว่าทูตสวรรค์ที่เข้าร่วมอยู่ฝ่ายเขานั้นได้ออก
 มาไกลเกินที่จะหันกลับเสียแล้ว เขาอ้างว่าตนคุ้นเคยกับพระบัญญัติและรู้
 ดีว่าพระเจ้าคงจะไม่มีวันให้อภัย ลูซีเฟอร์ประกาศว่าถึงแม้ถ้าใครจะยอม
 จำนนต่ออำนาจของสวรรค์ เขาก็ยังจะถูกปลดออกจากตำแหน่งและรับ
 ความอับยศอดสูอยู่ดี สำหรับตนนั้นตั้งใจแล้วว่าจะไม่ยอมรับอำนาจของ
 พระคริสต์อีกเลย เขากล่าวต่อไปอีกว่าเหลือเพียงทางเดียวสำหรับเขาและ

พรรคพวก คือจะต้องยืนหยัดในอิสราภาพของตน โดยใช้กำลังฉกชิงสิทธิอำนาจนั้นที่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยที่จะประทานแก่พวกเขามาให้จงได้ {PP 40.3}

จริงอยู่ว่าในขณะที่นั้นซาตานหลงผิดไปไกลเกินที่จะกลับใจได้ แต่ผู้ที่หลงเชื่อตามคำล่อลวงของเขานั้นก็มีได้เป็นเช่นนั้น คำแนะนำชักชวนของทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีได้เปิดประตูความหวังให้กับทูตสวรรค์กลุ่มนี้ หากเขายอมปฏิบัติตามคำตักเตือนนั้น ก็คงหลุดพ้นจากกับดักของซาตานไปได้ แต่คำวิงวอนที่เต็มไปด้วยความรักและความเมตตาของพระเจ้าก็ถูกพวกเขาปฏิเสธลงในที่สุด ความหยิ่งและความจงรักภักดีที่มีต่อลูซีเฟอร์ในฐานะผู้นำ ทั้งความปรารถนาอิสราภาพแบบไร้ขอบเขตได้ครอบงำพวกเขาเสียแล้ว {PP 41.1}

เหตุใดไม่ทำลายซาตานเสียทันที

พระเจ้าทรงยอมให้ซาตานแสดงการคัดค้านต่อไปจนเกิดการปฏิวัติเต็มรูปแบบ จำเป็นที่จะต้องปล่อยให้แผนการของซาตานดำเนินไปจนถึงจุดอิมพัลส์ เพื่อทุกชีวิตจะได้เห็นถึงธาตุแท้ของมันว่าจะนำไปสู่ทิศทางใด ในฐานะครูผู้พิทักษ์ ลูซีเฟอร์ได้รับเกียรติยศอันสูงส่ง บรรดาชาวสวรรค์มีความรักต่อเขาเป็นอย่างยิ่ง อิทธิพลของเขาก็ดังออกไปก็แรงกล้า พระเจ้ามิได้ปกครองเพียงเฉพาะบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์เท่านั้น แต่ยังคงปกครองบรรดาชีวิตอื่นๆ ยิ่งดาวเคราะห์ต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้างด้วย ลูซีเฟอร์ลงความเห็นว่ถ้าเขาสามารถรวบรวมเอาทูตสวรรค์มาอยู่ฝ่ายตนเองได้ เขาก็จะสามารถรวบรวมเอาบรรดาโลกต่างๆ ไว้ได้ด้วย เขาใช้อุบายอย่างชาญฉลาดเพื่อหาเหตุผลเข้าข้างตัวเอง และใช้วิธีตบตาได้อย่างแนบเนียน เขามีพลังอำนาจในการล่อลวงยิ่งนัก ด้วยการอำพรางตัวภายใต้เสื้อคลุมแห่งความเท็จ ทำให้เขาได้เปรียบมาก กิจกรรมของเขามีความลึกลับ

มากจนเหล่าทูตสวรรค์ไม่อาจประจักษ์ถึงธาตุแท้ได้เลยว่าเป็นอย่างไร ความไม่พอใจของเขาจะไม่ปรากฏชัดออกมาว่าเป็นการกบฏ จนกระทั่งมันได้เติบโตเต็มที่แล้วจึงจะเห็นได้ว่ามันชั่วร้ายมากมายเพียงใด แม้แต่ทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีก็ยังไม่สามารถล่วงรู้ถึงอุปนิสัยอันแท้จริงของเขา หรือมองเห็นได้ว่าสิ่งที่เขาทำอยู่นั้นจะนำไปสู่อะไร {PP 41.2}

ตอนแรกๆ ลูซีเฟอร์หลอกล่อโดยทำที่ว่าตัวเป็นกลาง เขากล่าวหาทูตสวรรค์ที่เขาไม่สามารถนำมาอยู่ฝ่ายตนอย่างเต็มภาคภูมิว่าเพิกเฉยต่อประโยชน์ส่วนรวมของบรรดาชาวสวรรค์ เขาใส่ร้ายทูตสวรรค์ที่จงรักภักดีในข้อหาที่ความจริงแล้วเขาต่างหากที่เป็นผู้กระทำ กลวิธีของเขาเจตนาทำให้ผู้อื่นสับสนงงกันโดยใช้เหตุผลที่เข้าใจยากเกี่ยวกับพระประสงค์ของพระเจ้า สิ่งใดที่ง่ายเขากลับทำให้เป็นปมปริศนา และใช้ไหวพริบของตนปิดเบือนพระดำรัสที่ชัดแจ้งที่สุดของพระเยซูคริสต์² ให้เป็นที่น่ากังขาไปเสีย เนื่องจากว่าเขามีตำแหน่งสูงที่มีความสัมพันธ์กับการปกครองของพระเจ้าอย่างใกล้ชิด ทำให้คำพูดของเขามีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น {PP 41.3}

พระเจ้าทรงสามารถใช้แต่เฉพาะวิธีการที่สอดคล้องกับความจริงและความชอบธรรมเท่านั้น แต่ซาตานใช้สิ่งที่พระเจ้าไม่อาจใช้ได้คือ การประจบสอพลอและการหลอกลวง ซาตานพยายามทำให้ผู้อื่นเข้าใจพระคำและพระประสงค์ในการปกครองของพระเจ้าผิดไป โดยอ้างว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมในการวางกฎเกณฑ์ให้เหล่าทูตสวรรค์ และที่พระองค์ทรงประสงค์ให้บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงสร้างยอมเชื่อฟังพระองค์นั้น ก็เป็นเพียงเพราะพระองค์ทรงแสวงหาเกียรติสำหรับพระองค์เองกระมัง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพิสูจน์ให้ชาวสวรรค์และเหล่าผู้ที่อาศัยในโลกต่างๆ ได้เห็นว่า

2 พระนามของพระเจ้า มีความหมายว่า “เราเป็น” (อพยพ 3:13-14)

พระเจ้าทรงปกครองด้วยความยุติธรรม และพระบัญญัติของพระองค์นั้น สมบูรณ์ไม่มีที่ติ ซาตานทำที่ว่าเป็นว่ามันเองกำลังหาช่องทางที่จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้แก่จักรวาล แต่ทุกฝ่ายจะต้องเข้าใจอุปนิสัยและวัตถุประสงค์อันแท้จริงของนักช่วงชิงผู้นี้ กว่าผลงานอันชั่วร้ายของมันจะปรากฏออกมาปรักปรำมันเอง ก็ต้องใช้เวลา {PP 42.1}

การแตกแยกที่เกิดขึ้นในสวรรค์นั้นเป็นผลจากการกระทำของซาตาน แต่มันกลับบอกว่าเป็นเพราะการปกครองของพระเจ้าบกพร่อง มันกล่าวหาว่าความชั่วทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลจากการบริหารของพระเจ้า โดยอ้างว่าวัตถุประสงค์ของมันคือมุ่งที่จะพัฒนาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ด้วยเหตุนี้เองพระเจ้าจึงทรงยอมให้ซาตานแสดงถึงธาตุแท้ในสิ่งที่มันอ้างนั้น เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ว่าผลของการพยายามเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระองค์ที่มันเสนอนั้นจะเป็นอย่างไร ต้องปล่อยให้ผลงานที่ออกมานั้นแหละกล่าวโทษมันเอง ซาตานอ้างตั้งแต่แรกแล้วว่าตนไม่ได้กบฏ ทั้งที่จักรวาลจะต้องได้เห็นจอมหลอกลวงถูกถลกหน้ากากในที่สุด {PP 42.2}

ถึงแม้ว่าซาตานถูกขับออกจากสวรรค์แล้ว แต่พระเจ้าผู้ทรงมีพระปัญญาอย่างไม่จำกัดไม่ได้ทำลายมันเสียทันที เนื่องจากพระองค์ทรงยอมรับได้เฉพาะแต่การปรนนิบัติรับใช้ที่กระทำด้วยความรักเท่านั้น ฉะนั้นความจงรักภักดีจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความมั่นใจในความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระองค์ ผู้ที่อาศัยในสวรรค์และโลกอื่นยังไม่พร้อมที่จะเข้าใจสภาพหรือผลของความบาป หากพระเจ้าได้ทำลายซาตานทันที เขาเหล่านั้นก็ไม่อาจเห็นหรือเข้าใจได้ว่าเป็นการยุติธรรม และจะมีหลายชีวิตรับใช้พระองค์เพราะความกลัวแทนที่จะรับใช้ด้วยความรัก อิทธิพลของผู้หลอกลวงก็คงไม่หมดไป และรากเหง้าของการกบฏคงไม่ถูกถอนให้หมดสิ้นไปได้ เพื่อประโยชน์ของทั้งจักรวาลสืบไปเป็นนิรันดร์ หลักการของ

ซาตานจะต้องได้ดำเนินต่อไปจนถึงจุดอิมตัว เพื่อบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างจะได้ประจักษ์ถึงการปกครองของพระองค์ที่ซาตานกล่าวหาว่านั้น และจะไม่มีใครอาจสงสัยความยุติธรรม พระเมตตาและความไม่เปลี่ยนแปลงแห่งพระบัญญัติของพระองค์ได้อีกเลย {PP 42.3}

บทเรียนที่ได้รับ

การกบฏของซาตานจะต้องเป็นบทเรียนสำหรับจักรวาลไปตลอดกาล เป็นหลักฐานอันถาวรถึงธาตุแท้ของความบาปและผลที่เลวร้ายของมัน รวมไปถึงระบอบการปกครองของซาตานและผลกระทบที่ต่อมนุษยและทูตสวรรค์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลที่เกิดขึ้นเมื่อมีการละทิ้งการปกครองของพระเจ้า จะเป็นหลักฐานยืนยันถึงความผาสุกของชีวิตทั้งหลายที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นว่า จะต้องพึ่งการปกครองของพระองค์ ดังนั้นประวัติการกบฏอันเลวร้ายที่ซาตานทดลองการปกครองแบบใหม่นี้จะเป็นประดุกเครื่องป้องกันภัยอันถาวรแก่บรรดาผู้บริสุทธิ์ ซึ่งจะป้องกันไม่ให้ถูกหลอกลวงเรื่องสภาพอันแท้จริงของการล่วงละเมิด และเพื่อช่วยเขาให้รอดพ้นจากการกระทำบาปและการทนทุกข์ทรมานเพราะโทษของมัน {PP 42.4}

พระเจ้าทรงครอบครองบรรดาสวรรค์สถานทรงทอดพระเนตรเห็นตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงวาระสุดท้าย ผู้ทรงประจักษ์ถึงความลึกซึ้งตั้งแต่อดีตไปจนถึงอนาคตกาลเท่าๆกัน พระองค์ทรงมองทะลุความเศร้าโศก ความมืดและการถูกทำลายอันเป็นผลของความบาป และทรงเห็นความสำเร็จแห่งพระประสงค์อันก่อปรด้วยความรักและพระพรของพระองค์ ถึงแม้ว่ามี “เมฆและความมืดที่บอกรอบพระองค์” แต่ “ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์” (สดุดี 97:2) และจะมีวันหนึ่งที่ชีวิตทั้งหลายในจักรวาลทั้งผู้ที่จงรักภักดีและไม่จงรักภักดีจะเข้าใจว่า

“...พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็ยุติธรรม พระเจ้าที่เที่ยงธรรม และปราศจากความผิด พระองค์ทรงยุติธรรมและเที่ยงตรง” (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:4) {PP 43.1}

2

การทรงสร้าง

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 1 - 2

การเนรมิตสร้างที่สวยงาม

“โดยพระวาทะของพระเจ้า ฟาสะวรรคก็ถูกสร้างขึ้นมากับบริวารทั้งปวง ก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์” “เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา” (สดุดี 33:6, 9) “พระองค์ทรงตั้งแผ่นดินโลกไว้บนรากฐานของมันเพื่อมิให้มันหวั่นไหวเป็นนิรันดร์” (สดุดี 104:5)

{PP 44.1}

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลกเสร็จใหม่ ๆ ทุกอย่างสวยงามยิ่งนัก ภูมิประเทศมีหลากหลาย ได้แก่ภูเขา ที่ราบลุ่มดินดอนสลั้กับแม่น้ำอันอุดมสมบูรณ์ และทะเลสาบที่น่าดู ภูเขาและเนินต่างๆ ไม่มีหินขรุขระปรักหักพังตามหน้าผาอันสูงชันหรือเหวลึกอันน่ากลัวเหมือนในสมัยนี้ ชากหินอันแหลมคมถูกซ่อนไว้ใต้พิภพ เปรียบเสมือนโครงกระดูกของโลกซึ่งปกคลุมด้วยดินอันอุดมสมบูรณ์ที่เต็มไปด้วยพืชพรรณาพันธุ์ที่เขียวขจี ไม่มีห้วยหนองคลองบึงที่สกปรกและน่าเกลียดน่ากลัว หรือทะเลทรายที่ทुरกัันดารปราศจากพืชผล มีสุ่มทุมพุ่มไม้และดอกไม้ต่างๆ ที่สวยงามละเอียดอ่อนตระการตาไปทั่วทุกหย่อมหญ้า เนินเขาสูงปกคลุมไปด้วยต้นไม้ราวกับถูกสวมด้วยมงกุฎงามสง่ายิ่งกว่าต้นไม้ใดๆ ในสมัยปัจจุบัน อากาศก็บริสุทธิ์

สะอาดสดใสปลอดภัยไร้มลพิษ ทิวทัศน์ก็ล้วนแต่สวยงามกว่าการจัดบริเวณอุทยานของพระราชวังที่ตกแต่งขึ้นอย่างภาคภูมิ เหล่าทูตสวรรค์ต่างชื่นชมทัศนียภาพด้วยความปลื้มปิติในพระหัตถ์ถักถักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

{PP 44.2}

ตามพระฉายาของพระเจ้า

หลังจากที่พระเจ้าทรงสร้างโลกให้อุดมไปด้วยสิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ด้วยพระดำรัสแล้ว พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นผลงานการทรงสร้างที่พิเศษที่สุดในโลกอันสวยงามนี้ที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้แก่เขา มนุษย์จึงถูกยกขึ้นให้โดดเด่นเพื่อแสดงบทบาทในโลกนี้ และได้รับสิทธิอำนาจปกครองอยู่เหนือทุกสิ่งที่ตาเขาแลเห็นได้ เพราะ “พระเจ้าตรัสว่า ‘ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาตามอย่างของเรา...ให้ปกครองแผ่นดินทั่วไป’...พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์...และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” ในที่นี้ได้บอกถึงแหล่งกำเนิดของมนุษยชาติไว้อย่างชัดเจน พระคำของพระเจ้าเขียนไว้อย่างกระจ่างชัดไม่มีทางที่ใครจะเข้าใจเป็นอย่างอื่นไปได้ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์เอง นี่ไม่ใช่เรื่องปริศนาลึกลับ ไม่มีหลักฐานรองรับเรื่องสมมุติฐานที่ว่ามนุษย์ค่อยๆ วิวัฒนาการมาจากสัตว์หรือพืชเลย การสอนเช่นนั้นก็เท่ากับทำให้พระภารกิจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้สร้างถูกจำกัดอยู่ในขอบเขตความคิดแคบๆ ตามโลกีย์วิสัยของมนุษย์ มีมนุษย์บางกลุ่มมุ่งมันยิ่งนักที่จะกีดกันพระเจ้าจากการเป็นผู้ครอบครองจักรวาล จนกระทั่งยอมลดตัวลงสู่ความอับยศอดสู ศักดิ์ศรีของการกำเนิดอันสูงส่งของมนุษย์จึงถูกฉกชิงไป พระเจ้าผู้ทรงวางดวงดาวต่างๆ ไว้ในท้องฟ้าเบื้องสูง และทรงระบายสีดอกไม้น่าทึ่งหลากสีด้วยฝีพระหัตถ์อย่างวิจิตรบรรจง ผู้ทรงสร้างโลกและท้องฟ้าให้เต็มไปด้วย

สิ่งอัศจรรย์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสำเร็จพระราชกิจอันรุ่งเรืองของพระองค์ โดยให้มีผู้หนึ่งปกครองอยู่เหนือโลกนั้น พระองค์ทรงสร้างผู้ที่สมกับเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ทรงประทานชีวิตให้แก่เขาอย่างแท้จริง การสืบเชื้อสายของมนุษยชาติตามที่ทรงดลใจให้บันทึกไว้นั้น คือมนุษย์สืบเชื้อสายมาจากพระผู้สร้างผู้ยิ่งใหญ่ มิใช่มาจากเชื้อจุลินทรีย์ สัตว์จำพวกหอยทาก หรือสัตว์จัตุบาท ถึงแม้จะถูกสร้างขึ้นมาจากผงโคลิน แต่อาดัมก็เป็น “บุตรพระเจ้า” (ลูกา 3:38) {PP 44.3}

พระเจ้าทรงให้ออาดัมปกครองอยู่เหนือสัตว์เดี๋ยรรณานในฐานะตัวแทนของพระองค์ สัตว์เหล่านี้ไม่สามารถเข้าใจหรือตอบสนองต่ออำนาจอธิปไตยของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงสร้างให้พวกมันสามารถรักและรับใช้มนุษย์ได้ ผู้ประพันธ์สคุดีเขียนไว้ว่า “พระองค์ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาพระหัตถ์กิจของพระองค์ พระองค์ทรงให้สิ่งทั้งปวงอยู่ใต้ฝ่าเท้าของเขา คือฝูงแกะและฝูงวัวทั้งสิ้น ทั้งสัตว์ป่าด้วย ตลอดทั้งนกในอากาศ ปลาในทะเลและอะไรต่างๆ ที่ไปมาอยู่ตามทะเล” (สคุดี 8:6-8) {PP 45.1}

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ทั้งในลักษณะภายนอกและอุปนิสัยด้วย พระคริสต์เท่านั้นที่ “ทรงมีสภาพเป็นพิมพ์เดียวกันกับ” พระบิดา (ฮีบรู 1:3) แต่มนุษย์ถูกสร้างมาตามพระฉายาของพระองค์ เขาสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยธรรมชาติ สมองของเขาสามารถเข้าใจในเรื่องของพระเจ้าได้ ความรักของเขาก็บริสุทธิ์ ความต้องการและอารมณ์ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของเหตุและผล เป็นผู้บริสุทธิ์ และมีความสุขในการรับพระฉายาของพระเจ้า และในการเชื่อฟังตามน้ำพระทัยของพระองค์อย่างครบถ้วน {PP 45.2}

เมื่อมนุษย์ถูกสร้างโดยพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้สร้างใหม่ ๆ นั้น เขามีความสูงส่ง่าได้สัดส่วนที่สมบูรณ์ ใบหน้าเปล่งปลั่งอมชมพู เผยให้เห็นถึงการมีสุขภาพที่ดี มีชีวิตชีวาและมีความสุข อาดัมมีความสูงกว่ามนุษย์ในปัจจุบันนี้มากส่วนเอวเตี้ยกว่าอาดัมเล็กน้อยแต่ก็ยังเต็มไปด้วยความสง่างาม มนุษย์ที่ปราศจากบาปผู้นี้มิได้สวมสิ่งใดปกปิดร่างกาย แต่มีแสงรัศมีปกคลุมเขาไว้เช่นเดียวกับทูตสวรรค์ ตราบใดที่พวกเขายังดำเนินชีวิตโดยการเชื่อฟังพระเจ้า ความสว่างอันเป็นเสื้อคลุมนี้จะยังคงห่อหุ้มเขาอยู่เรื่อยไป {PP 45.3}

คู่อุปถัมภ์

หลังจากที่ทรงสร้างอาดัมแล้ว ทุกชีวิตก็ถูกนำมาให้เขาตั้งชื่อ อาดัมเห็นว่าสัตว์ทุกชนิดมีคู่ แต่ท่ามกลางสัตว์เหล่านั้น “ยังไม่มีคู่อุปถัมภ์ที่สมกับตนไม่” ในบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่พระเจ้าทรงสร้างบนโลกนี้ไม่มีอะไรที่จะเท่าเทียมกับมนุษย์ได้ พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น” พระเจ้าไม่ได้สร้างมนุษย์ให้อยู่โดดเดี่ยว พระองค์มีพระประสงค์ให้มนุษย์เป็นผู้มีสังคม ถ้าปราศจากคู่แล้วความสวยงามและหน้าที่ที่พึงปรารถนาต่างๆ ในสวนเอเดนก็ไม่อาจให้ความสุขที่สมบูรณ์ได้ แม้แต่การได้สนทนากับทูตสวรรค์ก็ยังไม่อาจสนองความปรารถนาที่จะมีเพื่อนที่เข้าอกเข้าใจเขา ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดที่มีธรรมชาติเดียวกันกับอาดัมให้เขารักหรือที่จะรักเขา {PP 46.1}

พระเจ้าทรงประทานคู่ครองให้อาดัมด้วยพระองค์เอง พระองค์ทรงเตรียม “คู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขา” เหมาะที่จะเป็นเพื่อน ที่รักและเห็นอกเห็นใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเขาเอวถูกสร้างขึ้นมาจากกระดูกซี่โครงของอาดัม แสดงว่าเธอจะไม่ควบคุมอยู่เหนืออาดัมเสมือนเป็นศิระหรือถูกเหยียบย่ำอยู่ใต้เท้า แต่จะอยู่เคียงบ่าเคียงไหล่ เป็นที่รักและได้รับการคุ้มครอง

จากเขา หญิงนั้นคือส่วนหนึ่งของชาย เป็นกระดูกที่มาจากกระดูกของเขา เป็นเนื้อที่มาจากเนื้อของเขา หญิงนั้นเหมือนตัวเขาเองอีกคนหนึ่ง แสดงถึงความสัมพันธ์อันสนิทแนบแน่นและการผูกพันด้วยความรักที่คู่สมรสพึงมีต่อกัน “เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดู และทะนุถนอม” (เอเฟซัส 5:29) “เพราะเหตุฉะนั้นผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” {PP 46.2}

พระเจ้าทรงประกอบพิธีสมรสให้กับมนุษย์คู่แรก พระองค์ผู้ทรงสร้างจักรวาลจึงเป็นผู้ริเริ่มสถาบันนี้ “การสมรสเป็นสิ่งที่นายยกย่องนับถือ”³ (ฮีบรู 13:4) เป็นหนึ่งในของขวัญประการแรกที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่มนุษย์ และเป็นหนึ่งในสองสถาบันที่อาดัมนำออกมาจากประตูสวนเอเดนดินแดนสุชาวดีหลังจากที่ตกสู่ความบาป เมื่อเรายอมรับและเชื่อฟังหลักการของพระเจ้าในเรื่องนี้ การสมรสจึงเป็นพระพร มันช่วยป้องกันความบริสุทธิ์และความสุขของมนุษยชาติเอาไว้ พร้อมตอบสนองความจำเป็นทางสังคม และช่วยยกระดับทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา และศีลธรรม {PP 46.3}

สวนเอเดน

“พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ที่เอเดน ทางทิศตะวันออก และให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นมานั้นอยู่ที่นั่น” ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นมีความสวยงามที่สมบูรณ์แบบ และดูเหมือนว่าไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่องที่จะอำนวยการความสุขให้แก่ผู้บริสุทธิ์ผู้นี้ ถึงกระนั้นก็ดีพระเจ้าผู้สร้างยังทรงประทานสัญลักษณ์แห่งความรักของพระองค์อีกอย่างหนึ่งคือทรงจัดเตรียมสวนให้เป็นบ้านของเขาโดยเฉพาะ ในสวนแห่งนี้มีต้นไม้จำนวนมาก

หลายต้นมีผลดกหอมหวานชวนรับประทาน มีเถาวัลย์อันงดงามอ่อนช้อย เลื้อยพันสูงขึ้นไปพร้อมกิ่งก้านที่โอบเอนด้วยผลไม่มีสีสันสดใสน่ารับประทาน อาดัมและเอวามีหน้าที่ตัดให้กิ่งก้านเถาวัลย์โค้งงอเป็นชুমเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยซึ่งทำด้วยพืชพันธุ์ที่มีชีวิตอุดมด้วยใบและผล มีดอกไม้บานาพันธุ์มากมายหลายหลากสีส่งกลิ่นหอมฟุ้งจรุงใจไปทั่วทุกทิศ กลางสวนเอเดนนี้เอง มีต้นไม้แห่งชีวิตเป็นต้นที่สูงสง่ากว่าต้นใดในสวน ผลของมันเหมือนลูกแอปเปิ้ลสีเงินสีทอง มีคุณสมบัติทำให้เกิดอายุวัฒนะ {PP 46.4}

วันสะบาโต

การทรงสร้างสำเร็จสมบูรณ์แล้ว “ฟ้าและแผ่นดินและบริวารทั้งสิ้นที่มีอยู่ในนั้น พระเจ้าทรงสร้างสำเร็จดังนี้แหละ” “พระเจ้าทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างไว้ ทรงเห็นว่าดีนัก” สวนเอเดนได้แบ่งบานอยู่บนโลก อาดัมกับเอวาสามารถเข้าไปถึงต้นไม้แห่งชีวิตได้อย่างอิสระ ไม่มีจุดด่างพร้อยของความบาปหรือเงาแห่งความตายมากกระทำให้สิ่งทรงสร้างอันหมดจดเสื่อมเสียไปได้ “ดาวรุ่งเช้าของสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบาน” (โยบ 38:7) {PP 47.1}

พระเยโฮวาห์ผู้ยิ่งใหญ่ทรงวางรากฐานของแผ่นดินโลก พระองค์ทรงตกแต่งโลกทั้งใบด้วยความสวยงามและเต็มมันให้เต็มไปด้วยสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างสิ่งน่าพิศวงทั้งมวลบนแผ่นดินและในทะเล การทรงสร้างที่ยิ่งใหญ่สำเร็จภายในหกวัน “ในวันที่เจ็ด” พระเจ้า “ทรงพักการงานทั้งสิ้นของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำ พระเจ้าจึงทรงอวยพระพรแก่วันที่เจ็ด ทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เพราะในวันนั้น พระองค์ทรงหยุดพักจากการงานทั้งปวงที่พระองค์ทรงกระทำในการเนรมิตสร้าง” พระองค์ทอดพระเนตรดูพระหัตถกิจของพระองค์ด้วยความพอพระทัย

ทุกอย่างล้วนแต่สมบูรณ์ดีพร้อม สมกับที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แล้วพระองค์ทรงพัก มิใช่เพราะเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า แต่ด้วยความพอพระทัย ในผลงานแห่งพระปัญญาและพระบารมีของพระองค์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพระวิเศษภาพของพระองค์ {PP 47.2}

หลังจากที่ทรงพักในวันที่เจ็ด พระองค์ทรงสถาปนาวันนั้นให้เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ในสัปดาห์ เพื่อเป็นวันหยุดพักสำหรับมนุษย์ ให้เจริญรอยตามพระผู้สร้างที่ทรงวางแบบอย่างไว้ให้มนุษย์พักผ่อนในวันศักดิ์สิทธิ์นี้ และเพื่อว่าเมื่อมนุษย์มองไปยังท้องฟ้าและแผ่นดินโลก เขาก็จะครุ่นคิดไตร่ตรองถึงการทรงสร้างอันยิ่งใหญ่ และเมื่อได้เห็นหลักฐานต่างๆ ถึงพระปัญญาและพระบารมีของพระเจ้า หัวใจของเขาก็จะเต็มเปี่ยมด้วยความรักและความยำเกรงต่อพระผู้ทรงสร้าง {PP 47.3}

ณ สวันเอเดนนั่นเอง พระเจ้าได้ทรงตั้งอนุสรณ์แห่งการทรงสร้างไว้ โดยการอวยพระพรวันที่เจ็ด พระองค์ทรงมอบวันสะบาโตให้กับอาดัม ซึ่งเป็นบิดาและตัวแทนของมนุษยชาติทั้งปวง การรักษาวินัยสะบาโตของคนในโลกคือการยอมรับด้วยใจซาบซึ้งว่าพระเจ้าทรงเป็นพระผู้สร้างของเขา เขาเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นผู้ครอบครองเขาโดยชอบ และเขาเป็นพลเมืองของพระองค์ วันสะบาโตมิใช่เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่เล็งถึงความสำเร็จในอนาคต และก็ไม่ใช่สำหรับเฉพาะชนชาติใดชนชาติหนึ่งหรือเผ่าใดเผ่าหนึ่งเท่านั้น แต่สถาบันนี้เป็นอนุสรณ์สำหรับมนุษยชาติทั้งหมด {PP 48.1}

พระเจ้าทรงเห็นว่าวันสะบาโตมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์แม้แต่ในดินแดนบรมสุขเกษม มนุษย์ต้องวางภาระการงานต่างๆ ของตนไว้วันหนึ่งในเจ็ดวัน เพื่อเขาจะได้คิดใคร่ครวญถึงพระราชาภิเษกของพระเจ้า และไตร่ตรองถึงอำนาจและความดีของพระองค์ได้อย่างเต็มที่ วันสะบาโต

จำเป็นสำหรับมนุษย์เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้เห็นพระเจ้าชัดขึ้น และเพื่อปลุกใจให้มีความกตัญญูรู้คุณ เพราะความสุขทั้งมวล และสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลายก็ล้วนแล้วแต่มาจากพระหัตถ์อันทรงคุณของพระเจ้าผู้สร้าง {PP 48.2}

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้วันสะบาโตเป็นเหตุให้มนุษย์หันไปคิดไตร่ตรองถึงการทรงสร้างของพระองค์ ธรรมชาติเป็นสื่อไปยังประสาทสัมผัสของมนุษย์ บอกถึงพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงสร้างและทรงเป็นผู้ครอบครองสูงสุดเหนือทุกสิ่ง “ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถ์กิจของพระองค์ วันส่งถ้อยคำให้แก่วัน และคืนแจ้งความรู้ให้แก่คืน” (สดุดี 19:1-2) ความงดงามที่ปกคลุมแผ่นดินโลกเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความรักของพระเจ้า เราเห็นได้จากเนินเขาทุกลูกที่ตั้งมั่นคงอยู่ ต้นไม้ที่สูงตระหง่าน และดอกไม้ตูมที่กำลังผลิบาน มีความงามละเอียดละออ สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่บอกเราถึงพระเจ้าเป็นเจ้าวันสะบาโตชี้ให้เห็นอยู่เสมอถึงพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง และเชิญชวนให้มนุษย์ได้เปิดหนังสือเล่มใหญ่ออก คือธรรมชาติ เพื่อสะกดรอยไปให้เห็นถึงพระสติปัญญา ฤทธิ์อำนาจและความรักของพระเจ้าผู้สร้าง {PP 48.3}

มีสิทธิที่จะเลือก

บรรพบุรุษคู่แรกของเราถูกสร้างขึ้นอย่างบริสุทธิ์ไว้เพียงสา ถึงกระนั้นก็ไม่ใช่ว่าเขาจะอยู่นอกรัศมีของพระเจ้าที่กระทำผิดได้ พระเจ้าทรงสร้างเขาให้มีสิทธิเสรีภาพในการเลือกการกระทำ ให้สามารถซาบซึ้งถึงพระปัญญาและพระบารมีของพระองค์ และข้อบังคับอันยุติธรรมของพระองค์ ทั้งมีอิสระที่จะเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังก็ได้ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เขาพึงพอใจกับการเข้าเฝ้าพระองค์และการสนทนากับเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ์ แต่ก่อนที่เขาจะได้รับความไว้วางใจนิรันดร์ ก็ต้องมีการทดสอบความ

จงรักภักดีเสียก่อน เครื่องเหนี่ยวรั้งความปรารถนาที่จะกระทำตามอำเภอใจ ซึ่งเป็นกิเลสภรณ์อันเป็นพื้นฐานของการตกสู่ความบาปของซาตาน ได้ถูกวางไว้ นับตั้งแต่มนุษย์เริ่มมีชีวิตในโลกแล้ว ต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่วซึ่งอยู่ใจกลางของสวนใกล้กับต้นไม้แห่งชีวิตนั้น เป็นเครื่องทดสอบความเชื่อ การเชื่อฟัง และความรักของบรรพบุรุษคู่แรก ในขณะที่ได้รับอนุญาตให้กินผลไม้จากต้นอื่นๆ ทุกต้นในสวนได้ตามใจชอบแต่ก็ถูกห้ามไม่ให้ชิมผลของต้นนี้มีฉะนั้นจะต้องตาย พระเจ้ายังเปิดโอกาสให้เขาถูกทดลองจากซาตานด้วย แต่ถ้าเขาสามารถทนต่อการทดลองได้ เขาก็คงผ่านพ้นพลังอำนาจของซาตาน และจะได้ชื่นชมยินดีอยู่กับพระเจ้าตลอดไป {PP 48.4}

พระเจ้าทรงตั้งมนุษย์ไว้ให้อยู่ภายใต้กฎซึ่งเป็นปัจจัยจำเป็นสำหรับชีวิต มนุษย์เป็นพลเมืองอยู่ภายใต้การปกครองของพระเจ้า และย่อมไม่มีการปกครองใดๆ ที่ปราศจากกฎเกณฑ์ พระเจ้าอาจสร้างมนุษย์โดยไม่ให้เขาสามารถฝ่าฝืนกฎของพระองค์ก็ได้ หรือพระองค์อาจยับยั้งมือของอาดัมไว้จากผลไม้ที่ต้องห้ามนั้น แต่ไว้ในกรณีดังกล่าว มนุษย์จะไม่มีสิทธิเสรีภาพในการเลือกศีลธรรม แต่จะเป็นเหมือนหุ่นยนต์ไป ถ้าไม่มีเสรีภาพในการเลือกแล้ว การเชื่อฟังพระองค์ก็ไม่ใช่เรื่องความสมัครใจ แต่เป็นการบังคับ แล้วก็จะไม่มีการพัฒนาอุปนิสัย ถ้าเช่นนั้นก็จะขัดกับพระประสงค์ของพระเจ้าในการควบคุมชีวิตทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในโลกต่างๆ และจะไม่สมเกียรติของมนุษย์ที่ถูกสร้างให้เฉลียวฉลาด แต่ก็ควรจะยิ้มกับคำกล่าวหาของซาตานที่ว่ากฎของพระเจ้าเป็นไปโดยพลการ {PP 49.1}

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เที่ยงธรรม พระองค์ทรงโปรดให้เขามีลักษณะอุปนิสัยที่สง่างามโดยไม่มีความโน้มเอียงไปทางความชั่วร้ายแต่อย่างใด พระองค์ทรงประทานพลังสมองอันเฉียบแหลมให้เขา และทรงสำแดงให้เห็นถึงแรงจูงใจต่างๆ ที่หนักหน่วงที่สุดเท่าที่จะหนักได้ เพื่อให้

เขายังคงสัตย์ซื่อต่อความจงรักภักดี เงื่อนไขของความสุขนิรันดรนั้นก็คือ การเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์และต่อเนื่อง ตามเงื่อนไขนี้เองเขาสามารถเข้าไป ถึงต้นไม้อ่างชีวิตได้ {PP 49.2}

หน้าที่ของมนุษย์คู่แรก

พระเจ้ามีพระประสงค์ให้บ้านของบรรพบุรุษคู่แรกเป็นแบบอย่างแก่ คนรุ่นหลังที่จะกระจายออกไปอาศัยในแผ่นดินโลก แม้ว่าพระเจ้าทรงเป็น ผู้ประดับประดับบ้านนั้นด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง แต่ก็ไม่ใช้เป็นบ้าน ที่มีลักษณะปราสาทอันหรูหรา ความเย่อหยิ่งของมนุษย์ทำให้เขาชื่นชอบ ครอบงำอันโอ้อ่าหรูหราฟุ่มเฟือย และมีความภาคภูมิใจในฝีมือของตนเอง แต่พระเจ้าทรงให้อาตัมอยู่ในสวน นั้นแหละเป็นที่อยู่ของเขา มีท้องฟ้าสี ครามเป็นหลังคา มีหญ้าเขียวขจีและดอกไม้ที่งามละออปกคลุมพื้นดิน รวากับพรม มีใบไม้ซ้อนทับกันเรียงรายเป็นพาดาน ผาผนังประดับด้วยสิ่ง งดงามเลิศเลอที่สุดซึ่งเป็นฝีพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงเป็นศิลปินที่ยิ่งใหญ่ สิ่งที่อยู่แวดล้อมมนุษย์บริสุทธิ์คู่นี้เป็นบทเรียนสำหรับคนในทุกยุคทุกสมัย กล่าวคือ ความสุขที่แท้จริงจะไม่อาจพบได้ในการปล่อยใจให้เย่อหยิ่ง หรือ หมกมุ่นอยู่กับความสุ่ยสุร่าย แต่จะพบได้โดยการเข้าสนิทกับพระเจ้าผ่านทางธรรมชาติที่พระองค์ทรงสร้าง ถ้ามนุษย์ลดการใส่ใจต่อสิ่งปลอมแปลง และฝึกฝนความเรียบง่าย ก็จะเป็นการสนองพระประสงค์ของพระองค์ ในการสร้างเขามากยิ่งขึ้น ความเย่อหยิ่งและความทะเยอทะยานเป็นสิ่งที่ ไม่เคยรู้จักพอ แต่ผู้ที่เจตนิพนธ์อย่างแท้จริงจะพบกับความยินดีอย่าง เหลือล้นในแหล่งบันเทิงที่พระเจ้าได้ทรงวางไว้ในวงเอื้อมของทุกคน {PP 49.3}

พระเจ้าได้มอบหมายให้ผู้ที่ย้ายมาอาศัยในสวนเอเดน “ทำและรักษาสวน” งานของเขาไม่ใช่งานที่ตรากตรำเหน็ดเหนื่อย แต่เป็นงานที่เพลิดเพลิน

และส่งเสริมกำลัง พระองค์ทรงกำหนดว่างานที่ใช้กำลังเป็นพระพรสำหรับมนุษย์ เพื่อช่วยบริหารความคิด เสริมกำลังกาย และพัฒนาความสามารถ อาดัมพบความพอใจอันสูงสุดอย่างหนึ่งในชีวิตของเขาในการทำกิจกรรมที่ใช้กำลังและความคิดควบคู่กันไป แล้วเมื่อเขาถูกขับไล่ออกจากบ้านอันสวยงามเพราะการไม่เชื่อฟังนั้น เขาจำต้องบากบั่นสู้ทนกับดินที่ไม่ดีเพื่อให้ได้มาซึ่งอาหารประจำวัน และงานที่ต้องใช้กำลังนี้เองที่เป็นเสมือนเครื่องป้องกันการทดลอง และยังเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่เขา ถึงแม้ว่างานนี้จะต่างกันลิบลับกับงานที่เขาเคยชื่นชอบในสวนเอเดนก็ตาม ใครที่ถือว่าการทำงานคือการถูกสาปแช่งนั้นคิดผิดเสียแล้ว ถึงแม้จะเป็นงานที่เหน็ดเหนื่อยและเมื่อยล้า คนร่ำรวยมักจะถูกเยียดหยามกรรมกร แต่ความคิดนี้ผิดแยกไปจากพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงสร้างมนุษย์อย่างสิ้นเชิง สมบัติพิเศษของเศรษฐกิจจะมีค่าอะไรเมื่อเปรียบเทียบกับมรดกที่ทรงมอบแก่อาดัมผู้ทรงศักดิ์ ถึงกระนั้นก็ดี อาดัมก็มีได้อยู่เฉยๆ พระผู้สร้างของเราผู้ทรงเข้าใจวิธีอำนวยความสะดวกให้แก่มนุษย์ ได้ทรงกำหนดงานให้อาดัมทำ ชายหญิงที่ทำงานเท่านั้นที่จะพบความสุขอันแท้จริงในชีวิต เหล่าทูตสวรรค์ก็ขยันทำงาน และเป็นพันธกรรับใช้พระเจ้าเพื่อมวลมนุษย์ พระผู้สร้างไม่ได้เตรียมที่ไว้สำหรับคนเกียจคร้าน ซึ่งความเกียจคร้านเสมือนน้ำนิ่งที่เน่าเสียเพราะเหตุซึ่งอยู่กับที่ {PP 50.1}

ความสัมพันธ์อันดี

ขณะที่เขาทั้งสองยังคงรักษาความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์นั้น อาดัมและคู่ครองของเขามีหน้าที่ครอบครองโลก พระเจ้าทรงประทานให้เขามีอำนาจควบคุมอยู่เหนือสัตว์ทั้งหลายอย่างไม่มีขีดจำกัด สิ่งหีโตและลูกแกะเล่นหยอกล้อกันอยู่รอบๆ ตัวเขาอย่างสุขสงบ แล้วก็นอนลงแทบ

เท้าของเขาทั้งสอง มีนกโฉบบินไปมาอย่างร่าเริงปราศจากความกลัว เมื่อพวกมันพากันเปล่งเสียงสรรเสริญพระเจ้าขึ้นมา อาดัมและเอวาก็สรรเสริญขอบคุณพระบิดาและพระบุตรร่วมกับนกดด้วย {PP 50.2}

มนุษย์ผู้บริสุทธิ์คู่นี้มิได้เป็นแต่บุตรที่อยู่ภายใต้การดูแลของพระบิดาเท่านั้น แต่ยังเป็นนักเรียนที่จะรับคำสั่งสอนจากพระเจ้าผู้สร้างผู้เป็นคลังแห่งสติปัญญาทั้งหมด เขาทั้งสองได้รับการเย็บเยียนจากทูตสวรรค์ และได้รับอนุญาตให้สนทนาปราศรัยกับพระเจ้าผู้ทรงสร้าง โดยไม่มีม่านหรือสิ่งใดมากั้นกลาง เขาทั้งสองเต็มไปด้วยกำลังวังชาเนื่องจากได้รับประทานผลของต้นไม้แห่งชีวิต และมีสติปัญญาดีด้อยกว่าทูตสวรรค์แต่เพียงเล็กน้อย ความลึกซึ้งแห่งจักรวาลที่ปรากฏแก่ตา คือ “...พระราชกิจอันประหลาดของพระองค์ผู้สมบูรณ์ในความรู้” (โยบ 37:16) เป็นแหล่งวิชาความรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างไม่รู้จบสิ้น ทั้งกฎและกระบวนการของธรรมชาติซึ่งมนุษย์ใช้เวลาศึกษากันมาตลอดหกพันปี⁴ นี้ พระเจ้าผู้ทรงเป็นช่างประดิษฐ์และทรงเป็นผู้ผดุงสรรพสิ่งทั้งสิ้นไว้ได้ทรงเปิดเผยแก่อาดัมและเอวา เขาทั้งสองได้สนทนากับใบไม้ ดอกไม้และต้นไม้ และได้รวบรวมเอาความลับของแต่ละชีวิตมา อาดัมมีความคุ้นเคยกับสัตว์ทุกชนิดนับแต่สัตว์มีเท้าอย่างเลวีอาธาน⁴ ที่แหวกว่ายอยู่กลางน้ำ ไปจนถึงแมลงหวี่ที่ล่องลอยอยู่ในลำแสงของดวงอาทิตย์ เขาเป็นผู้ตั้งชื่อให้มันทุกชนิดทั้งรู้จักธรรมชาติและนิสัยของมันเป็นอย่างดี พระสิริของพระเจ้าในฟ้าสวรรค์ ดวงดาวต่างๆ อันนับไม่ถ้วนที่โคจรรอบกันและกันอย่างเป็นระเบียบ “การทรงตัวของเมฆ” (โยบ 37:16) ความลึกซึ้งของแสง เสียง กลางวัน และกลางคืน ล้วนแล้วแต่ได้เปิดเผยให้บรรพบุรุษคู่แรกของเราได้ศึกษา พระนาม

4 สัตว์ทะเลขนาดมหึมา (สดุดี 104:24-26)

ของพระเจ้าได้จารึกไว้ในโลก ในอากาศ ในท้องฟ้า บนใบไม้ทุกใบในป่า ก้อนหินทุกก้อนที่ภูเขา และดวงดาวที่ทอแสงระยิบระยับทุกดวง ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความกลมกลืนกันของสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ได้เป็นพยานถึงพระปัญญาและพระเดชานุภาพอันไม่รู้จบสิ้นของพระองค์ เขาทั้งสองได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ที่ทำให้หัวใจเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักและความปลื้มปิติ {PP 50.3}

ตราบใดที่เขายังคงซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติของพระเจ้า ความสามารถของเขาในการเรียนรู้ ทั้งความเพลิดเพลิดและความรักจะทวีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เขาจะพบคลังแห่งความรู้และความสุขสดชื่นอย่างไม่ขาดสาย และคงได้มโนคติที่กระจ่างชัดยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ถึงความรักอันใหญ่หลวงที่ไม่รู้สูญสิ้นของพระเจ้า {PP 51.1}

3

การทดลองและการตกสู่ความบาป

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 3

การเคลื่อนไหวของซาตาน

ซาตานไม่อาจก่อการกบฏในสวรรค์ได้อย่างเสรีอีกต่อไป มันจึงหันไปวางอุบายเพื่อทำลายมนุษยชาติ ด้วยความจงเกลียดจงชังที่มันมีต่อพระเจ้า ซาตานเห็นคู่บริสุทธิ์ในสวนเอเดนมีสันติสุข แล้วก็ยัอนคิดถึงความสุขสำราญที่ตนสูญเสียไปอย่างไม่มีวันหวนกลับ ด้วยความอิจฉาริษยามันจึงตัดสินใจยุยงอาดัมกับเอวาให้ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งจะนำความผิดและโทษของความบาปให้ตกมาสู่พวกเขา มันหมายมั่นที่จะหันเหความรักที่ทั้งสองมีต่อพระเจ้าให้กลายเป็นความระแวงแคลงใจ และให้เสียงเพลงสรรเสริญกลายเป็นเสียงบ่นต่อว่าพระเจ้าผู้สร้างแทน ด้วยเหตุนี้มันจะไม่เพียงแต่นำผู้ไร้เดียงสาให้ถลำเข้ามาในความทุกข์ระทมที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่เท่านั้น แต่ยังเป็นการประณามหยามเหยียดพระเจ้าและเป็นการก่อความเศร้าสลดขึ้นในสวรรค์ด้วย {PP 52.1}

บรรพบุรุษคู่แรกของเรามีได้อยู่โดยปราศจากคำตักเตือนให้ระวังอันตรายที่กำลังคุกคามอยู่ ทูตสวรรค์มาเผยประวัติการทรยศของซาตานพร้อมกับชี้ให้เห็นถึงกลอุบายที่จะทำลายพวกเขาโดยเล่าถึงลักษณะการปกครองของพระเจ้าซึ่งเจ้าแห่งความชั่วร้ายพยายามล้มล้างอยู่ในขณะนั้น เพราะด้วยการฝ่าฝืนพระบัญญัติอันทรงธรรมของพระเจ้านั่นเอง ซาตาน

และสมัครพรรคพวกจึงได้ตกสู่ความบาป ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่
 อาดัมกับเอวาควรต้องเคารพนับถือพระบัญญัตินั้น ซึ่งเป็นทางเดียวที่จะ
 คงไว้ซึ่งระเบียบวินัยและความเที่ยงธรรม {PP 52.2}

ทรงทดสอบการเชื่อฟัง

พระบัญญัติของพระเจ้าศักดิ์สิทธิ์เท่าเทียมกับพระองค์เอง ทั้งเผยให้
 เห็นน้ำพระทัยของพระองค์พร้อมกันกับแสดงออกถึงความรัก และพระ
 บัญญาของพระองค์ พระบัญญัติและพระลักษณะนิสัยของพระองค์เป็น
 แบบพิมพ์เดียวกัน บรรดาสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างทั้งหลายทั้งปวงทั้งที่
 มีชีวิตและไม่มีชีวิตนั้น จะประสานงานกันอย่างกลมกลืนได้ก็ต่อเมื่อทุก
 อย่างสอดคล้องกับพระบัญญัติของพระเจ้าผู้สร้างอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในการ
 ปกครองของพระเจ้านั้นพระองค์ทรงกำหนดกฎบัญญัติต่างๆ มิเพียงแต่
 สำหรับสิ่งมีชีวิตเท่านั้น แต่สำหรับกระบวนการทั้งหลายของธรรมชาติด้วย
 สรรพสิ่งที่มวลอยู่ภายใต้กฎบัญญัติที่ตายตัวที่ไม่อาจปฏิเสธได้ ถึงแม้ว่า
 สิ่งสารพัดขึ้นอยู่กับกฎธรรมชาติ แต่ท่ามกลางชีวิตทั้งหลายที่อาศัยอยู่ใน
 โลกมีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ต้องรับผิดชอบต่อกฎศีลธรรม พระเจ้าทรงโปรด
 ประทานให้มนุษย์มีความสามารถที่จะเข้าใจกฎเกณฑ์ของพระองค์ได้ใน
 ในฐานะที่เป็นผลงานการทรงสร้างที่สำคัญที่สุด ทั้งยังสามารถตระหนัก
 ถึงประโยชน์และความยุติธรรมแห่งพระบัญญัติของพระองค์ และเข้าใจ
 ว่าตนต้องซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์นั้นแต่โดยดี {PP 52.3}

พระเจ้าทรงใช้เวลาเพื่อพิสูจน์ความซื่อสัตย์ของชาวสวนเอเดน เช่น
 เดียวกับที่พระองค์เคยให้เวลาพิสูจน์ความจงรักภักดีของเหล่าทูตสวรรค์
 ถ้าอาดัมกับเอวาเพียงแต่ยึดเงื่อนไขไว้ คือซื่อสัตย์ต่อพระบัญญัติของ
 พระผู้สร้าง เขาก็คงสามารถสงวนความสงบสุขของสวนเอเดนเอาไว้ได้ เขา

จะเชื่อฟังแล้วดำรงชีวิตต่อไปหรือจะเลือกฝ่าฝืนต่อพระบัญญัติแล้วพินาศก็ได้ พระเจ้าทรงอวยพระพรเขาอย่างเหลือล้น แต่หากเพิกเฉยต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว พระองค์ผู้ทรงปล่อยเหล่าทูตสวรรค์ที่ทำบาปให้รับโทษก็ จะไม่อาจช่วยเขาได้เช่นเดียวกัน การฝ่าฝืนพระบัญญัติจะเป็นเหตุให้ต้องสูญเสียของประทานจากพระเจ้า และจะนำความทุกข์ทรมานและความพินาศมาให้ {PP 53.1}

เหล่าทูตสวรรค์เตือนเขาทั้งสองให้ระวังระไวให้ดีมิให้ประมาทต่อกลอุบายของซาตาน เพราะมารจะหาทางหลอกล่อเขาอยู่อย่างไม่หยุดหย่อน เจ้าแห่งความชั่วนั้นไม่อาจทำอันตรายใดๆ แก่เขาได้ ตราบใดที่เขายังคงเชื่อฟังพระเจ้าอยู่ เพราะเมื่อถึงคราวคับขันพระเจ้าจะทรงใช้ทูตสวรรค์ทุกองค์ในสวรรค์ลงมาเพื่อช่วยเหลือเขาถ้าจำเป็น ถ้าเพียงแต่เขาปฏิเสธ ชัยชนะของซาตานระยะแรกได้อย่างแน่นอน เขาก็คงจะปลอดภัยอย่างเดียวกับเหล่าทูตสวรรค์ แต่ถ้ายอมต่อการทดลองแม้เพียงครั้งเดียว ธรรมชาติของเขาก็จะเสื่อมลงจนกระทั่งไม่มีอำนาจหรือความปรารถนาที่จะต้านซาตานได้ {PP 53.2}

พระเจ้าทรงให้ต้นไม้แห่งความรู้ชั่วเป็นเครื่องทดสอบการเชื่อฟังและความรักที่เขาทั้งสองมีต่อพระองค์ พระองค์ทรงเห็นควรที่จะกำหนดข้อห้ามไว้เพียงข้อเดียวเกี่ยวกับการใช้สิ่งที่อยู่ในสวน แต่หากเขาทั้งสองมองข้ามน้ำพระทัยของพระเจ้าในข้อนี้ ก็จะต้องรับโทษของการฝ่าฝืน พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้ซาตานคอยติดตามทดลองอาดัมกับเอวาอยู่ตลอดเวลา แต่จะเข้าหาได้เฉพาะที่ต้นไม้หวงห้ามต้นนั้น ถ้าเขาขึ้นไปสำรวจ ต้นไม้ต้นนั้นเข้าก็จะเป็นการเปิดตัวเองให้กับเล่ห์กลของซาตาน ทูตสวรรค์ได้กำชับให้เอาใจใส่ต่อคำตักเตือนของพระเจ้าอย่างรอบคอบ และให้พอใจกับคำสั่งสอนที่พระองค์ทรงดำริไว้ว่าเหมาะสมกับเขาแล้ว {PP 53.3}

เพื่อให้งานของมันสำเร็จโดยไม่ให้อาตัมกับเอวาไหวตัวหัน ซาตานเลือกให้ฐูเป็นสื่อในการอำพรางตัว เพราะเหมาะกับเจตนาหลอกลวงของมัน ในสมัยนั้นฐูเป็นสัตว์ที่มีปัญญาและความสวยงามมากที่สุดชนิดหนึ่งในโลก คือมีปีกและเมื่อบินก็จะมีสีสันแพรวพราวสว่างสุกใสราวกับทองคำที่ขัดเงา ขณะที่ฐูนั้นกำลังพักอยู่ที่กิ่งของต้นไม้ที่ทรงหวงห้ามซึ่งเต็มไปด้วยผลคอกอยู่นั่นเอง มันก็วางท่าที่อึมเอมอยู่กับผลไม้อันน่ารับประทาน หากใครได้ไปพบเห็นเข้าก็คงตะลึงและพลอยชื่นตาชื่นใจไปด้วย เจ้าผู้ทำลายคอยลอบหาเหยื่อในสวนแห่งสันติสุขเช่นนี้แหละ {PP 53.4}

เอวาลงกลซาตาน

ทูตสวรรค์เคยเตือนเอวาว่าเมื่อปฏิบัติภารกิจประจำวันในสวนนั้น ให้จงระวังอย่าแยกตัวห่างจากสามี เพราะถ้าอยู่ด้วยกันจะเสี่ยงต่อการถูกทดลองน้อยกว่าการอยู่คนเดียว แต่เอวาสาละวณอยู่กับงานที่ตนผลิตผลิต จึงพรากไปจากกายของสามีโดยไม่รู้ตัว เมื่อรู้ว่าอยู่คนเดียว เธอก็รู้สึกหวาดกลัวถึงภัยอันตราย แต่กลับไม่แยแสต่อความกลัวนั้น โดยถือว่าตนมีสติปัญญาและพลังกำลังเพียงพอที่จะแยกแยะความชั่วออกและต้านมันได้ เธอเมินเฉยต่อการตักเตือนของเหล่าทูตสวรรค์ ในไม่ช้าก็พบว่าตัวเองกำลังเพ่งมองไปยังต้นไม้ที่ทรงหวงห้ามด้วยความอยากรู้อยากเห็น และคิดว่าต้นไม้ชิ้นช่างน่าชื่นชม ผลก็สวยงามเหลือเกิน แล้วเธอก็เกิดนึกสงสัยขึ้นมาว่า ทำไมพระเจ้าต้องสงวนมันไว้จากพวกเขาด้วย คราวนี้แหละจอมหลอกลวงได้โอกาสของมันแล้ว ฐูก็ปรารภขึ้นราวกับสามารถล่วงรู้ถึงความนึกคิดในใจของเอวาได้ว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า ‘อย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆ ในสวนนี้’” เอวาถึงกับตกตะลึงและประหลาดใจนักที่ได้ยินเสียงเหมือนสะท้อนมาจากความคิดของตนเอง แต่ฐูนั้นพูดต่อด้วย

น้ำเสียงอันไพเราะราวกับเสียงดนตรี และชมโฉมเอวอย่างชำนาญชำนาญ
ถึงความงดงามซึ่งหาที่เปรียบไม่ได้ คำพูดคำจาของมันล้วนแล้วแต่น่าฟัง
และแทนที่เอวจะริบหลบหนีไปจากที่นั่น เธอกลับอ้อยอิ่งอยู่ตรงนั้นด้วย
ความพิศวงที่เห็นงูพูดได้ ถ้าหากว่าผู้ที่สนทนากับเธอนั้นมาในลักษณะ
อย่างทนต์สวรรค์ก็คงทำให้หวาดหวั่นอยู่บ้าง แต่สำหรับงูที่ตรึงใจตัวนี้แล้ว
เธอไม่อาจคาดคิดได้เลยว่าเป็นสื่อของซาตานศัตรูผู้อุปยศ {PP 53.5}

เอวตอบคำถามซึ่งเป็นกับดักของผู้หลอกลวงว่า “ผลของต้นไม้ต่างๆ
ในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่า
‘อย่ากินหรือถูกต้องเลย มิฉะนั้นจะตาย’ งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า ‘เจ้าจะไม่
ตายจริงดอก เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า เจ้ากินผลไม้ในวันใด ตา
ของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือสำนึกใน
ความดีและความชั่ว’” {PP 54.1}

งูบอกว่าถ้ารับประทานผลไม้เข้าไปเมื่อใดก็จะบรรลู่ไปสู่สภาพที่
สูงส่งกว่านี้ และจะเข้าสู่วิชาความรู้ที่กว้างไกลยิ่งขึ้นไป ตัวมันเองก็ยัง
ได้กินผลไม้ที่ทรงหวงห้ามเลย จึงสามารถพูดได้ มันยังพูดเป็นนัยๆ อีกว่า
พระเจ้าทรงสงวนไว้ไม่ให้เขากินเพราะทรงหวงแหน กลัวว่ามนุษย์จะถูก
ยกขึ้นสู่สภาพที่เท่าเทียมกับพระองค์ เนื่องจากสรรพคุณอันวิเศษในการ
อ่านวยสติปัญญาและพลังกำลังนี้เอง พระองค์จึงทรงห้ามไม่ให้เขาชิม หรือ
แม้แต่จะแตะต้องก็ไม่ให้ทำ มารผู้ทดลองป้อนความคิดว่าพระเจ้าจะไม่
ทรงลงโทษตามคำตักเตือนของพระองค์หรือ พระองค์เพียงแต่ขู่ไว้เท่านั้นเอง
เขาจะตายได้อย่างไรกันเมื่อได้รับประทานผลจากต้นไม้แห่งชีวิต พระเจ้า
ทรงกีดกันไม่ให้พวกเขาได้พัฒนาตัวเองไปสู่สภาพที่สูงส่งและพบความ
ผาสุกยิ่งกว่าเดิมต่างหาก {PP 54.2}

นี่แหละเป็นวิธีการของซาตานที่มันปฏิบัติมาตั้งแต่สมัยอาดัมจนถึง

ปัจจุบัน และประสบความสำเร็จอย่างเหลือล้น มันหลอกให้มนุษย์สงสัยในพระปัญญาและไม่วิถีในความรักของพระเจ้า มันเสาะแสวงหาอย่างไม่หยุดยั้งที่จะปลุกเร้าความอยากรู้อยากเห็นแบบไม่รู้ใครพยำเกรง มันคอยกระตุ้นให้กระสับกระส่ายใคร่หยังรู้ถึงความลึกลับแห่งพระปัญญาและฤทธานุภาพของพระเจ้า คนจำนวนมากตื่นรนแสวงหาสิ่งที่พระเจ้าทรงสงวนไว้จากพวกเขาตามความพอพระทัยของพระองค์ จนกลับมองข้ามความจริงที่จำเป็นสำหรับความรอดที่พระเจ้าทรงเผยแก่เขา ซาตานล่อลวงมนุษย์ไม่ให้เชื่อฟังพระเจ้า โดยหลอกให้เชื่อว่าเขากำลังเข้าสู่อาณาจักรความรู้อันกว้างไกล แต่ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นการหลอกลวง หลายนคนภาคภูมิใจกับความคิดของตนเกี่ยวกับการพัฒนาจึงเหยียบย่ำกฎเกณฑ์ของพระเจ้า และก้าวลงบนหนทางที่นำไปสู่ความเสื่อมเสียและความตาย {PP 54.3}

ซาตานแสดงให้เห็นให้ผู้บริสุทธิ์เห็นว่า เขาทั้งสองมีแต่จะได้เปรียบจากการละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้า แล้วในทุกวันนี้เราก็ได้ยินคนอ้างเหตุผลในทำนองเดียวกันมิใช่หรือ หลายคนตำหนิผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติว่าปิดกั้นตัวเองอยู่ในโลกแคบๆ พวกเขาอ้างว่าตนต่างหากที่มีทัศนคติที่กว้างไกล ทั้งยังมีความสุขและอิสรภาพที่ยิ่งใหญ่กว่า นี่แหละเป็นประดุกเสียงสะท้อนจากสวนเอเดนที่ว่า “เจ้ากินผลไม้ในวันใด” คือเมื่อไหร่ที่ฝ่าฝืนกฎบัญญัติของพระเจ้า “แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า” ซาตานอ้างว่าตนได้รับประโยชน์มากมายจากการรับประทานผลไม้ที่ทรงหวงห้ามนั้น แต่มันไม่ได้เล่าว่าเพราะการฝ่าฝืนนั่นเองที่ตนต้องถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ ถึงแม้ซาตานได้ประสบด้วยตัวเองแล้วว่าความบาปเป็นเหตุให้ต้องเสียหายอย่างมหาดาล แต่มันก็ยังปิดบังความทุกข์ยากไว้เพื่อจะได้ชักนำผู้อื่นให้มาอยู่ในสภาพเดียวกันกับตน ในปัจจุบันนี้ก็เช่น

เดียวกันที่ผู้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าพยายามอำพรางอุปนิสัยที่แท้จริงของตน เขาอาจอ้างว่าตนเองเป็นผู้สะอาดบริสุทธิ์ แต่ทว่าการยกตัวขึ้นอย่างนั้นมีแต่จะทำให้เขาเป็นผู้หลอกลวงที่อันตรายมากยิ่งขึ้น เขาอยู่ฝ่ายซาตาน เหยียบย่ำพระบัญญัติของพระเจ้า ทั้งชักนำคนอื่นให้กระทำตาม อันเป็นเหตุนำไปสู่ความพินาศนิรันดร์กาล {PP 55.1}

ถูกหลอกลวง

เอวาเชื่อคำของซาตานเอาเสียจริงๆ แต่ความเชื่อนั้นไม่ได้ช่วยเธอให้พ้นโทษของความบาป เธอไม่เชื่อพระดำรัสของพระเจ้า จึงเป็นเหตุให้เธอต้องตกสู่ความบาป ในการพิพากษานั้นพระเจ้าจะไม่กล่าวโทษใครที่ไปหลงเชื่อความเท็จ แต่จะกล่าวโทษผู้ที่ไม่เชื่อความจริง เพราะเขาเพิกเฉยต่อโอกาสที่จะเรียนรู้จักความจริง ถึงแม้ซาตานจะใช้เหตุผลจอมปลอมเพื่อตบตาก็ตามที แต่การไม่เชื่อฟังพระเจ้าล้วนแล้วแต่ให้ผลที่เลวร้ายเสมอ เราจึงต้องปักใจแสวงหาความจริง บทเรียนทั้งหลายที่พระเจ้าทรงดลใจให้เขียนบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ก็เพื่อตักเตือนและสั่งสอนพวกเรา พระองค์ทรงประทานให้เพื่อช่วยเราให้พ้นจากการถูกหลอกลวง ถ้าไม่เอาใจใส่ต่อคำตักเตือนเหล่านี้ก็เท่ากับนำความหายนะมาสู่ตน ให้เราแน่ใจว่าอะไรก็ตามที่ขัดกับพระคำของพระเจ้ามาจากซาตานทั้งสิ้น {PP 55.2}

งูนั้นได้เด็ดผลของต้นไม้ที่พระเจ้าทรงหวงห้ามแล้ววางไว้ในมือของเอวาที่ไม่สู้จะเต็มใจรับ แล้วมันเอาถ้อยคำของเธอเองมากล่าวซ้ำที่ว่าพระเจ้าไม่ให้และต้องผลไม้นั้นมิฉะนั้นจะต้องตาย มันพูดต่อไปอีกว่าเอวาคงไม่รับพิษภัยอะไรในการรับประทานมากไปกว่าที่ได้รับจากการจะต้องเมื่อเอวาเห็นว่าสิ่งที่เธอทำนั้นไม่เกิดผลร้ายแต่อย่างใด จึงมีใจกล้าขึ้นมาอีกเมื่อเธอ “เห็นว่าต้นไม้ที่น่ากินและน่าดูด้วย ทั้งเป็นต้นไม้ที่มุ่งหมายจะ

ให้เกิดปัญญา จึงเก็บผลไม้ที่นั่นมากิน” รัชชาติของมันน่าอภิมรณ ขณะที่กินเข้าไป ก็รู้สึกราวกับว่าได้เติมพลังแห่งชีวิต และจินตนาการว่าตนกำลังเข้าสู่สภาพที่สูงส่งกว่าเดิม เธอเด็ดและกินผลไม้โดยไม่รู้สึกกลัว บัดนี้เธอเองได้ล่วงละเมิดแล้ว จึงกลายเป็นเครื่องมือของซาตานในการนำความพินาศมาสู่สามี ขณะที่อยู่ในสภาพที่แปลกประหลาดและตื่นเต้นอย่างผิดธรรมชาตินั้น เธอไปหาสามีพร้อมกับผลไม้ที่ทรงหวงห้ามอยู่เต็มมือ และได้เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้เขาฟัง {PP 55.3}

ผลร้ายที่ตามมา

ความเศร้าสลดปรากฏไปทั่วใบหน้าของอาดัม เขาตกตะลึงไปหมด และกล่าวตอบเอวาวว่า นี่คงเป็นศัตรูที่หุตสวรรค์เตือนให้ระวัง และตามกฎหมายของพระเจ้าแล้วเอวาวจะต้องตาย ส่วนเอวาวก็ตอบด้วยอาการเร่งเร้าให้อาดัมกินผลไม้ที่นั่นและย้ำคำพูดของงูที่ว่าเขาจะไม่ตายจริงดอก เธอใช้เหตุผลว่าคำพูดนี้คงต้องเป็นความจริง เพราะเธอไม่รู้สึกว่าพระเจ้าไม่พอพระทัยในตัวเธอแต่อย่างใด แต่ตรงกันข้าม เธอรู้สึกตื่นเต้นกับชีวิตชีวาที่แปลกใหม่และซาบซ่านไปทั่วตัว ทำให้เธอนึกไปว่าเหล่าหุตสวรรค์คงได้รับแรงกำลังอย่างเดียวกันนี้กระมัง {PP 56.1}

อาดัมตระหนักว่าคู่ครองของเขาได้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า และได้มองข้ามข้อห้ามเพียงข้อเดียวที่ทรงวางไว้เพื่อทดสอบความซื่อสัตย์และความรักของพวกเขา แล้วก็เกิดการต่อสู้ภายในใจของอาดัมอย่างรุนแรง เขาโศกเศร้าเสียใจที่ยอมให้เอวาวพลัดห่างไปจากกายของตน แต่บัดนี้ก็สายไปแล้ว เขาจะต้องถูกแยกจากเอวาวผู้ที่เขาเคยอยู่ด้วยอย่างมีความสุข เขาจะยอมได้อย่างไร อาดัมเคยมีความสุขสำราญในการเป็นมิตรกับพระเจ้าและเหล่าหุตสวรรค์ผู้บริสุทธ์ เขาเคยมองไปยังพระสิริของพระเจ้าผู้สร้าง

และตระหนักถึงอนาคตอันยาวไกลข้างหน้าที่ทรงเปิดให้แก่มนุษยชาติหากเพียงแต่เขายังคงซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ถึงกระนั้นก็ดีความกลัวที่จะสูญเสียของประทานที่ถือว่าล้ำค่ากว่าสิ่งใดได้บังตาเขาไว้ ทำให้มองไม่เห็นพระพรทั้งหลาย คือความรัก ความกตัญญู ความจงรักภักดีที่เขามีต่อพระเจ้าผู้สร้าง ทั้งหมดถูกทับถมด้วยความรักที่มีต่อเอวา เอวาเป็นส่วนหนึ่งของเขาเอง และเขาทำใจไม่ได้ที่จะต้องแยกจากกัน โดยที่ไม่เข้าใจว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพอย่างไม่จำกัดผู้ทรงสร้างเขามาจากผงคลีดินให้มีชีวิตและร่างกายที่งดงาม ทั้งได้ทรงประทานคุ้มครองให้เขาด้วยความรักนั้นก็ทรงสามารถสร้างผู้ที่จะมาแทนที่เอวาได้ แต่อาดัมตัดสินใจที่จะร่วมชะตากรรมกับเอวา ถ้าเธอต้องตาย เขาก็จะตายด้วย และแล้วอาดัมไต่รถรอกว่าคำพูดของงูฉลาดตัวนั้นอาจเป็นจริงก็ได้ เอวาซึ่งอยู่ต่อหน้าเขายังมีความสวยงามและดูไปแล้วก็เหมือนกับบริสุทธิ์เท่าๆ กับก่อนที่เขาจะไม่เชื่อฟังมิใช่หรือ เธอแสดงออกถึงความรักที่มีต่อเขามากยิ่งกว่าเดิมด้วยซ้ำไป ไม่มีสัญลักษณ์แห่งความตายปรากฏในตัวเธอเลย และเขาก็ตัดสินใจเสี่ยงต่อผลที่จะตามมา อาดัมคว้าเอาผลไม้ที่นั้นมาแล้วกินเข้าไปอย่างรวดเร็ว {PP 56.2}

หลังจากลวงละเมิดใหม่ๆ อาดัมก็นึกว่าตัวเองกำลังเข้าสู่สภาพที่สูงส่งกว่าเดิม แต่ในไม่ช้าเขารู้สึกสยดสยองเมื่อคิดถึงความบาปที่ได้ทำไป อากาศที่มีอุณหภูมิพอเหมาะและสม่ำเสมอก่อนหน้านี้ ดูเหมือนจะเย็นลงสำหรับเขาทั้งคู่ ความรักและสันติสุขที่เคยมีได้หายไปหมดแล้ว และมีความรู้สึกถึงความบาป มีความหวาดกลัวต่ออนาคต และความเปล่าเปลี่ยวของจิตวิญญาณเข้ามาแทนที่ ความสว่างที่เคยห่อหุ้มเขาไว้ นั้น บัดนี้ได้สูญหายไป เขาพยายามยับยั้งสิ่งปกปิดร่างกายมาทดแทน เพราะไม่สามารถสบพระเนตรของพระเจ้า หรือยืนอยู่ต่อหน้าทูตสวรรค์ได้ในขณะ

ที่เปลือยกายอยู่ {PP 57.1}

บัดนี้เขาทั้งสองเริ่มเห็นถึงสาเหตุแห่งของความบาปที่ได้กระทำไป อาดัมตำหนิเอวถึงความโง่เขลาที่ปลื้กตัวคลาดสายตาเขาไปและยอมให้เงื่อนนั้นหลอกลวง แต่ทั้งสองเข้าข้างตัวเองว่า พระเจ้าผู้ซึ่งเคยพิสูจนถึงความรักของพระองค์มาหลายวิธีแล้ว คงจะยกโทษให้ หรืออย่างน้อยก็คงไม่ต้องรับโทษสถานหนักอย่างที่เคยกลัว {PP 57.2}

ซาตานรื้นเริงยินดีในความสำเร็จของตน มันได้ทดลองผู้หญิงให้สงสัยในพระบัญญัติและฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้า ทั้งไม่ไว้ใจในความรักของพระองค์ พร้อมกับใช้เธอเป็นเครื่องมือของมันในการชนะใจอาดัมอีกด้วย {PP 57.3}

พระเจ้าเสด็จมาในสวน

พระเจ้าผู้ทรงประทานพระบัญญัติกำลังจะเปิดเผยให้อาดัมกับเอวารู้จักผลของการล่วงละเมิด พระองค์เสด็จมาในสวน แต่แทนที่จะต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดีเหมือนครั้งที่ยังบริสุทธิ์ไร้มลทินนั้นเขาทั้งสองกลับวิ่งหนีด้วยความหวาดกลัว และพยายามไปซ่อนตัวเสียในส่วนที่ลึกที่สุดของสวน แต่ “พระเจ้าทรงเรียกชายนั้น และตรัสถามเขาว่า ‘เจ้าอยู่ที่ไหน’ ชายนั้นทูลว่า ‘ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวนก็เกรงกลัว เพราะข้าพระองค์เปลือยกายอยู่จึงได้ซ่อนตัวเสีย’ พระองค์จึงตรัสว่า ‘ใครเล่าบอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกาย เจ้ากินผลไม้ที่เราห้ามมิให้กินนั้นแล้วหรือ’ ” {PP 57.4}

อาดัมไม่อาจปฏิเสธหรือแก้ตัวในเรื่องบาปของตน แต่แทนที่จะแสดงถึงการสำนึกผิด เขากลับพยายามโยนความผิดให้ภรรยา และด้วยเหตุนี้จึงเป็นการโยนความผิดให้พระเจ้าเองด้วย “หญิงที่**พระองค์ประทานให้**อยู่กินกับข้าพระองค์นั้น ส่งผลไม้นั้นให้ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงรับ

ประทาน” เพราะความรักที่อาดัมมีต่อเอวา เขาจึงใคร่ครวญไว้ก่อนแล้ว ที่จะเลือกสูญเสียการเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า และการอยู่ในสวนเอเดนกับชีวิตนิรันดร์ที่เต็มด้วยความสุข แต่บัดนี้เมื่อเขาตกสู่ความบาปแล้ว อาดัมกลับพยายามให้คู่ครองของตน และแม้กระทั่งพระเจ้าผู้สร้างเองมารับผิดชอบการล่งละเมิดนั้น อำนาจของความบาปช่างเลวร้ายเสียนี้กระไร {PP 57.5}

เมื่อพระเจ้าถามหญิงนั้นว่า “เจ้าทำอะไรไป” เธอทูลตอบว่า “งูล่องลงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงได้รับประทาน” ‘ทำไมพระองค์จึงสร้างงูนั้นเล่า ทำไมพระองค์จึงยอมให้มันเข้ามาในสวนเอเดน’ คำถามอย่างนี้แหละที่แฝงอยู่ในคำแก้ตัวต่อความบาปของเธอ ดังนั้นเธอได้ทำอย่างเดียวกับอาดัม คือกล่าวหาพระเจ้าว่าเป็นความผิดของพระองค์ที่พวกเขาต้องตกสู่ความบาป นิสัยที่ชอบแก้ตัวมีจุดเริ่มต้นมาจากซาตานบิดาแห่งการมุสา และบรรพบุรุษคู่แรกของเราก็ได้คล้อยตามทันทีที่ยอมต่ออิทธิพลของมัน แล้วบรรดาลูกหลานทั้งหลายของอาดัมก็ได้แสดงออกถึงนิสัยที่ชอบแก้ตัวเช่นเดียวกัน แทนที่จะสารภาพความผิดบาปด้วยใจถ่อม เขาพยายามปกป้องตัวเองโดยโยนความผิดให้ผู้อื่น โยนให้สถานการณ์หรือพระเจ้า แม้แต่ในพระพรของพระองค์ก็ยังหาเหตุให้ได้บ่นต่อว่าพระองค์ {PP 58.1}

พระเจ้าจึงทรงกล่าวโทษงูนี้ว่า “เพราะเหตุที่เจ้าทำเช่นนี้ เจ้าจะต้องถูกสาปแช่งมากกว่าสัตว์ใช้งานและสัตว์ป่าทั้งปวง จะต้องเลื้อยไปด้วยท้อง จะต้องกินผงคลีดินจนตลอดชีวิต” เนื่องจากว่าซาตานได้ใช้งูเป็นสื่อ นั้นมันจึงต้องมีส่วนร่วมในการรับโทษจากพระเจ้า จากที่เป็นสัตว์ที่สวยงามที่สุด และได้รับการชมเชยมากที่สุดท่ามกลางบรรดาสัตว์แห่งทุ่งหญ้า มันก็จะกลายเป็นสัตว์เลื้อยคลานต่ำๆ ที่คนและบรรดาสัตว์อื่นๆ กลัว รังเกียจและ

ขยงเขยงกันมากที่สุด พระดำรัสที่ตรัสกับงูต่อไปก็หมายถึงซาตานเองโดยตรง และเล็งไปถึงความพ่ายแพ้และการถูกทำลายของมันในที่สุด “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้สิ้นเท้าของ เขาฟกช้ำ” {PP 58.2}

หญิงรับโทษ

พระเจ้าได้ตรัสบอกเอวาถึงความเจ็บปวด และความทุกข์ระทมซึ่งนับแต่นี้ไปจะเป็นส่วนเคราะห์กรรมของเธอ พระเจ้าตรัสว่า เจ้ายังจะ “ปรารถนา สามี และเขาจะปกครองตัวเจ้า” พระเจ้าทรงสร้างเอวาให้มีความเท่าเทียมกับอาดัม และถ้าหากทั้งสองยังคงเชื่อฟังพระเจ้า และประพฤติปฏิบัติสอดคล้องกับพระบัญญัติแห่งความรักแล้ว ก็คงไว้ซึ่งความ สัมผัสสามัคคีกัน แต่ความบาปได้ก่อความแตกแยกกันขึ้น บัดนี้เขา จะรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไว้ได้ก็โดยการให้ฝ่ายหนึ่งยินยอมอยู่ ภายใต้อีกฝ่ายหนึ่งเท่านั้น เอวาเป็นคนแรกที่ฝ่าฝืน เธอได้ตกสู่การ ทดลองเพราะการแยกห่างจากสามี ซึ่งก็ขัดกับพระบัญชาของพระเจ้า อาดัม ทำบาปลงไปก็เพราะการชักชวนของเธอ และบัดนี้เธอต้องมาอยู่ภายใต้ การปกครองของสามี ถึงแม้ว่าการลงโทษดังกล่าวเป็นผลต่อเนื่องจาก ความบาปก็ตาม แต่ถ้าหากมนุษยชาติที่ตกสู่ความบาปได้ยึดมั่นในหลัก การแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า การลงโทษนี้ก็ยังคงเป็นพระพรสำหรับเขาอยู่ แต่บุรุษโดยทั่วไปใช้อำนาจที่พระเจ้าประทานให้ผิดไป ซึ่งบ่อยครั้งทำให้ สตรีมีชีวิตที่ขมขื่นยิ่งนักกับภาระที่แบกรับอยู่ {PP 58.3}

เอวาเคยรู้สึกเป็นสุขใจที่ได้อยู่เคียงข้างสามีในนิवासสถานแห่งสวนเอเดน และเช่นเดียวกับ ‘เอวา’ ทั้งหลายในยุคปัจจุบันที่กระเสือกกระสนวุ่นวายใจ

เธอถูกยกยอให้หวังถึงสภาพที่เหนือกว่าที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ การที่เธอตะเกียกตะกายเพื่อขึ้นให้สูงกว่าตำแหน่งที่มีนั้น ทำให้ยิ่งตกต่ำกว่าเก่า ใครก็ตามที่ไม่ยอมรับภาระหน้าที่ตามพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยใจยินดีแล้ว ก็จะได้รับผลตามมาในทำนองเดียวกันกับเอวา หลายคนพยายามไขว่คว้าเอื้อมือให้ถึงตำแหน่งที่พระเจ้าไม่ได้เตรียมมาให้เหมาะสมกับตน จึงละเลยงานที่เขาอาจทำเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้อื่นไปเสีย ความปรารถนาที่จะมีสภาพสูงเกินตัวนั้นทำให้ผู้หญิงหลายคนสลัดศักดิ์ศรีอันแท้จริงและอุปนิสัยอันสง่างามทิ้งเสียโดยละเลยหน้าที่ที่สวรรค์กำหนดให้เขาทำ {PP 59.1}

ผลร้ายที่ชายต้องรับ

พระเจ้าตรัสกับอาดัมว่า “เพราะเหตุเจ้าเชื่อฟังคำพูดของภรรยา และกินผลไม้ที่เราห้าม แผ่นดินจึงต้องถูกสาปเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินด้วยความทุกข์ลำบากจนตลอดชีวิต แผ่นดินจะให้ต้นไม้และพืชที่มีหนามแก่เจ้า และเจ้าจะกินพืชต่างๆ ของทุ่งนา เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้าจนเจ้ากลับเป็นดินไป เพราะเราสร้างเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงคลีดิน และจะต้องกลับเป็นผงคลีดินดังเดิม” {PP 59.2}

พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ที่จะให้มนุษย์ไ้รับาปคู้นี้รู้จกความชั่วแม้สักนิดเลย พระเจ้าทรงประทานสิ่งที่ดีงามอย่างไม่เคยขาดสาย และทรงกันความชั่วร้ายไว้จากเขาทั้งคู่ แต่เขาได้ขัดขึ้นต่อพระบัญชาของพระองค์โดยกินผลไม้ที่ทรงหวงห้ามนั้น แต่ไปก็ยังคงกินอยู่เรื่อยๆ คือจะรู้จกมักคู้นอยู่กับความเลวร้ายไปตลอดชั่วชีวิต นับแต่นั้นมานุษยชาติต้องทนต่อการทดลองของซาตาน แทนที่จะได้ทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ อย่างมีความสุขเหมือนก่อนหน้านั้น เคราะห์กรรมที่จะต้องรับคือความทุกข์ยากตรากตรำ ต้องทนต่อความผิดหวัง ความเศร้าโศก ความเจ็บปวด

จนถึงความตายในที่สุด {PP 59.3}

ผลกระทบในธรรมชาติ

ผลของการถูกสาปแช่งได้ปรากฏอยู่ในธรรมชาติทั้งสิ้น ซึ่งเป็นพยานถึงธาตุแท้ของความบาป และผลของการกบฏต่อพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างให้ปกครองอยู่เหนือโลกและสรรพสัตว์ทั้งหลาย ตราบใดที่อาดัมยังคงซื่อสัตย์ต่อสวรรค์อยู่ ธรรมชาติทั้งหมดก็จะอยู่ภายใต้การควบคุมของเขา แต่เมื่อเขาได้กบฏต่อพระบัญญัติของพระเจ้า บรรดาสัตว์น้อยใหญ่ก็ได้กบฏต่อการปกครองของเขาด้วย ดังนั้นด้วยพระเมตตาคุณอันใหญ่หลวงของพระเจ้านี้เอง พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะสำแดงให้มนุษย์เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบัญญัติ และนำไปเห็นถึงภัยอันตรายของการละเมิดแม้เพียงเล็กน้อยต่อพระบัญญัตินั้น โดยประสบการณ์ของเขาเอง {PP 59.4}

ตั้งแต่นั้นมาชีวิตที่ดิ้นรนตรากตรำและทุกข์ยากกังวลอันเป็นชะตากรรมของมนุษย์ ก็ถูกกำหนดไว้ด้วยความรัก เป็นเสมือนครุฑที่จำเป็นเนื่องจากความบาปของมนุษย์ เพื่อยับยั้งการสนองกิเลสตัณหา และเพื่อพัฒนานิสัยให้รู้จักควบคุมตนเอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแผนการสำคัญของพระเจ้าในการกอบกู้มนุษย์คืนมาจากความเสื่อมเสียและความล้มเหลวอันเนื่องมาจากความบาป {PP 60.1}

ต้นไม้แห่งชีวิต

คำเตือนที่พระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษคู่แรกของเราที่ว่า “ในวันใดที่เจ้าขึ้นกิน เจ้าจะต้องตายแน่” (ปฐมกาล 2:17) ไม่ได้หมายความว่า เขาทั้งสองจะต้องเสียชีวิตทันทีในวันเดียวกันนั้นที่รับประทานผลไม้หวงห้าม

แต่ในวันนั้นได้ประกาศการลงโทษ ซึ่งคำประกาศนี้จะไม่มีการเพิกถอน พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะประทานชีวิตอมตะโดยมีเงื่อนไขว่าต้องเชื่อฟัง แต่เขาต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์นั้นไปเพราะการฝ่าฝืนพระบัญญัติ และในวันเดียวกันนั้นเองมีการชี้ชะตาว่าเขาทั้งสองจะต้องตาย {PP 60.2}

มนุษย์จะต้องกินผลไม้แห่งชีวิตอย่างต่อเนื่องจึงจะรักษาชีวิตอมตะเอาไว้ได้ เพราะเมื่อถูกกัดกินไว้จากผลไม้เหล่านี้ กำลังวังชาของเขาจะค่อยๆ ถดถอยไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ เป็นแผนการของซาตานที่จะให้อาדםกับเอวาไม่เชื่อฟังเพื่อทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย แล้วถ้าพระองค์ไม่ทรงอภัยความผิดบาปนั้น ซาตานก็หวังว่าเขาทั้งสองจะรับประทานผลไม้แห่งชีวิตและดำรงชีวิตในความบาปและความทุกข์ระทมต่อไปโดยไม่รู้จบสิ้น แต่ทันทีที่มนุษย์ตกสู่ความบาปแล้ว พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ให้เฝ้าต้นไม้แห่งชีวิตไว้ มีลำแสงส่องประกายวาววับรอบๆ ทูตสวรรค์เหล่านี้ราวกับดาบที่สะท้อนแสงแวววาว ไม่มีผู้ใดในเชื้อสายของอาดัมได้รับอนุญาตให้ผ่านด่านเข้าไปรับประทานผลที่ให้อายุวัฒนะเหล่านั้น จึงไม่มีคนบาปคนใดที่มีชีวิตอมตะ {PP 60.3}

โทษอันสาหัส

กระแสแห่งความทุกข์โศกที่หลังไหลมาจากการล่วงละเมิดของบรรพบุรุษคู่แรกนั้น หลายคนถือว่าเป็นผลที่ร้ายแรงเกินไปสำหรับบาปที่ดูเล็กน้อยเช่นนั้น และเขาก็ยังตำหนิพระบัญญัติและความยุติธรรมของพระองค์ในการทรงจัดการกับมนุษย์ แต่ถ้าพวกเขาได้มองปัญหานี้ให้ลึกๆ เข้าไปก็จะเห็นว่าเขาเข้าใจผิด พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์โดยปราศจากความบาป พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้โลกเต็มไปด้วยมนุษย์ซึ่งมีศักดิ์ที่ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย แต่ต้องพิสูจน์การ

เชื่อฟังเสียก่อน เพราะพระองค์จะไม่ทรงยอมให้โลกเต็มไปด้วยคนที่มองข้ามพระบัญญัติของพระองค์ ถึงกระนั้นก็ตามด้วยพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระเจ้ามิได้ทดสอบอาดัมด้วยวิธีที่ยากเย็นแสนเข็ญแต่อย่างใด และเพราะการทดสอบแบบเบาๆ นี้เองทำให้บาปนั้นยิ่งหนักหนาขึ้นไปอีก ถ้าอาดัมไม่สามารถผ่านการทดสอบที่เล็กน้อยที่สุดแล้ว หากพระเจ้าได้มอบหมายความรับผิดชอบที่สูงกว่านั้นให้เขา เขาก็จะทำได้เช่นกัน {PP 60.4}

ถ้าสมมุติว่าพระเจ้าทรงทดสอบอาดัมด้วยวิธีที่ยากแล้ว คนทั้งหลายที่มีจิตใจโน้มเอียงไปในทางชั่วจะแก้ตัวว่า ‘นี่เป็นเรื่องพื้นๆ พระเจ้าคงไม่เข้มงวดกับเรื่องเล็กน้อยเช่นนี้หรอก’ แล้วก็จะมีการลวงละเมิดกันอย่างต่อเนื่องในสิ่งต่างๆ ที่อ้างกันว่าเล็กน้อย ซึ่งไม่เป็นที่ถูกประณามในสังคม แต่พระเจ้าทรงเผยให้เห็นอย่างชัดเจนว่าความบาปไม่ว่าเล็กน้อยหรือใหญ่ ก็เป็นที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นสำหรับพระองค์ {PP 61.1}

สำหรับเอวาแล้วการที่เธอไม่เชื่อฟังพระเจ้าโดยลิ้มรสผลจากต้นไม้หวงห้าม และล่อใจสามีให้ฝ่าฝืนด้วยนั้นดูเหมือนว่าเป็นสิ่งเล็กน้อย แต่ความบาปของเขาทั้งสองได้เปิดประตูให้ความทุกข์ยากลำบากหลังไหลเข้ามาในโลกอย่างท่วมท้น ขณะที่ถูกทดลองใครเล่าจะหยั่งรู้ได้ว่าก้าวผิดเพียงครั้งเดียวจะตามมาด้วยผลที่ร้ายแรงประการใด {PP 61.2}

หลายคนสอนว่าพระบัญญัติของพระเจ้าไม่เป็นที่บังคับใช้กับมนุษย์ เขาบอกว่า เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะปฏิบัติตามพระบัญญัติได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ทำไมอาดัมจึงต้องรับโทษเนื่องด้วยการลวงละเมิดเล่า ความบาปของบรรพบุรุษคู่แรกได้นำความผิดและความโศกเศร้าเข้ามาในโลก และถ้าปราศจากพระบารมีและพระเมตตาคุณของพระเจ้าแล้ว มนุษยชาติคงถล่มสู่ความหดหู่ไร้ความหวัง ปล่อยให้ใครหลงเลย “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) บิดาผู้เป็นต้นกำเนิดของมนุษยชาติได้รับ

โทษของบาปฉันใด ผู้ที่ละเมิดพระบัญญัติในสมัยปัจจุบันจะไม่มีโทษก็
หามีได้ฉันนั้น {PP 61.3}

ออกจากสวนเอเดน

หลังจากอาดัมกับเอวาทำบาปแล้ว ก็ไม่สามารถอาศัยอยู่ในสวนเอเดน
อีกต่อไป เขาทั้งสองได้วิงวอนขอร้องที่จะอยู่ในนิवासสถานแห่งความ
บริสุทธิ์สุขสำราญต่อไป เขาขอรับว่าได้สูญเสียสิทธิที่จะครอบครองที่อยู่
อันรื่นรมย์ แต่ก็ได้ปฏิญาณว่า ต่อไปจะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างเคร่งครัด แต่
เขาได้รับการชี้แจงว่าความบาปได้ทำให้สภาพธรรมชาติของเขาเสื่อมโทรม
เสียแล้ว ซึ่งทำให้พลังในการต้านความชั่วลดน้อยลง และได้เปิดทางให้ซาตาน
เข้าหาพวกเขาง่ายขึ้น เขาได้ยอมต่อการทดลองเมื่อยังบริสุทธิ์อยู่นั้น
และบัดนี้กำลังในการรักษาความซื่อสัตย์จึงน้อยลง เมื่อเขาอยู่ในสภาพที่
รู้สึกผิดอยู่ตลอดเวลา {PP 61.4}

เขาทั้งสองได้อำลาบ้านอันสวยงามดั่งงามด้วยใจอ่อมและเศร้าสลด
ไร้คำบรรยาย แล้วได้ออกไปอาศัยในโลกซึ่งถูกสาปแช่งเพราะบาป บรรยากาศ
ที่เคยพอเหมาะและมีอุณหภูมิสม่ำเสมอ บัดนี้แปรปรวนไปมาก ด้วย
พระเมตตาของพระเจ้าพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมเสื้อผ้าที่ทำด้วยหนังสัตว์
ให้เขาเพื่อกันความหนาวร้อนที่รุนแรง {PP 61.5}

ขณะที่อาดัมกับเอวาพินิจดูใบไม้ร่วง และดอกไม้เขียวเฉาอันเป็น
ปรากฏการณ์ขั้นแรกของการเนาเปื่อยนั้น เขาคำครวญอาลัยมากยิ่งขึ้นกว่า
คนในสมัยปัจจุบันไว้ทุกข์เมื่อสูญเสียคนใกล้ชิด เมื่อเห็นดอกไม้ที่อ่อน
ช้อยละเอียดปราณีตตายนั้นน่าเศร้าจริงๆ แต่เมื่อต้นไม้สูงใหญ่ตระการ
ตาสลัดใบเท่านั้นเอง อาดัมกับเอวาก็ตระหนกอย่างแจ่มแจ้งถึงข้อเท็จจริง
ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าความตายเป็นมรดกของสิ่งมีชีวิตทั้งปวง {PP 62.1}

สวอนเอเดนยังคงอยู่ในโลกนี้ต่อไประยะเวลาไม่นานนับจากที่อาดัมถูกขับไล่ออกไปจากที่นำอภิมรณนั้น มนุษยชาติผู้หลงผิดได้รับอนุญาตให้มองไปยังบ้านที่เคยอยู่เมื่อครั้งยังบริสุทธิ์นั้นเป็นเวลานาน ทางเข้าสวอนนั้นถูกรายล้อมไปด้วยเหล่าทูตสวรรค์ที่เฝ้ารักษาไม่ให้ใครล่วงล้ำเข้าไป พระสิริของพระเจ้าทรงปรากฏอยู่ที่ประตูเข้าสวอนเอเดนอันมีเหล่าเศวตคอยเฝ้าอยู่ อาดัมกับบุตรทั้งหลายมาที่นั่นเพื่อนมัสการพระเจ้า และที่นั่นแหละเขาได้ปฏิญาณครั้งใหม่ที่จะเชื่อฟังพระบัญญัติ ซึ่งที่เขาต้องถูกขับไล่ออกจากสวอนเอเดนนั้นก็เพราะการล่วงละเมิดนั่นเอง เมื่อกระแสนของความผิดบาปไหลแผ่กระจายไปทั่วโลก ความชั่วของมนุษย์จึงเป็นเหตุให้ต้องถูกทำลายกวาดล้างโดยน้ำท่วม และในตอนนั้นเองพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ทรงปลุกสวอนเอเดนก็ได้ทรงรับมันขึ้นไปจากโลก แต่ว่าในวาระสุดท้ายเมื่อสิ่งทั้งหลายกลับสู่สภาพเดิม เมื่อมี “ท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่” (วิวรณ์ 21:1) สวอนเอเดนจะถูกบูรณะให้รุ่งเรืองยิ่งกว่าเดิม {PP 62.2}

ในเวลานั้นบรรดาผู้ที่ได้รับรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าจะกระจัดกระเจิงด้วยพลังอมตะภายใต้ต้นไม้แห่งชีวิต และผู้อาศัยในโลกอื่นๆ ซึ่งไม่เคยทำบาปจะได้เห็นสวอนแห่งความปิติยินดีนั้นเป็นตัวอย่างแห่งการทรงสร้างที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าตลอดทั่วทุกซอกทุกปี ไม่มีร่องรอยของการถูกสาปแช่งเพราะความบาป ซึ่งสำแดงให้เห็นถึงสภาพที่โลกทั้งโลกคงเป็น ถ้าเพียงแต่มนุษย์ได้ทำตามแผนการอันรุ่งโรจน์ของพระผู้สร้างตั้งแต่แรก {PP 62.3}

4

แผนการทรงไถ่

ความโศกเศร้าในสวรรค์

การที่มนุษย์ตกสู่ความบาปได้สร้างความโศกเศร้าขึ้นทั่วสวรรค์ โลกใบนี้ที่พระเจ้าทรงสร้างต้องเสื่อมโทรมลงเพราะถูกสาปแช่งอันเนื่องมาจากความบาป ส่วนผู้เคราะห์ร้ายที่อาศัยอยู่ในโลกต้องทนกับความทุกข์ยากและเผชิญกับความตาย ไม่มีที่ท่าว่าผู้ล่วงละเมิดจะมีทางหลีกเลี่ยงไปได้ เหล่าทูตสวรรค์ถึงกับหยุดร้องเพลงสรรเสริญ และทั่วทั้งสวรรค์มีการคร่ำครวญไว้ทุกข์กับความหายนะที่เกิดขึ้นเพราะความบาป {PP 63.1}

พระบุตรของพระเจ้าผู้บัญชาที่ส่งงาามแห่งสวรรค์ทรงมีพระทัยเมตตาสงสารมนุษย์ผู้หลงผิดเมื่อคำนึงถึงความทุกข์ยากลำบากและความหายนะที่พวกเขาจะต้องรับ พระองค์ทรงเวทนาชาวโลกอย่างเหลือคณา แต่พระเจ้าได้ทรงดำริแผนการทรงไถ่มนุษย์ไว้ก่อนแล้วด้วยความรักพระบัญญัติของพระเจ้าที่ถูกล่วงละเมิดนั้นเรียกร้องเอาชีวิตคนบาปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ทั่วจักรวาลมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถรับโทษแทนมนุษย์ได้ เนื่องจากว่าพระบัญญัติของพระเจ้ามีความศักดิ์สิทธิ์เท่าๆ กับพระองค์เอง ดังนั้นผู้ที่จะสามารถชดใช้โทษของการล่วงละเมิดพระบัญญัติได้ก็ต้องเป็นผู้ที่มีสถานภาพเท่าเทียมกับพระเจ้า มีเพียงพระคริสต์เท่านั้น

ที่สามารถไถ่มนุษย์ที่ตกสู่ความบาปให้พ้นจากการถูกพระบัญญัติสาปแช่ง และนำมนุษย์ให้กลับมาสมาสนันท์กับสวรรค์ได้อีก พระคริสต์จะทนรับความผิดและให้ความอภัยชดเชยหน้าแห่งความบาปตกอยู่บนพระองค์เอง ซึ่งความบาปนั้นแสนจะน่ารังเกียจสำหรับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ จนเป็นเหตุให้พระบุตรและพระบิดาต้องพรากจากกัน พระคริสต์จะเสด็จลงมาจนถึงกับข้างแห่งความทุกข์ระทมเพื่อกอบกู้มนุษยชาติที่เสื่อมเสียนี้ให้กลับคืนมา {PP 63.2}

แผนการไถ่มนุษย์

ในขณะที่บรรดาชาวสวรรค์รอฟังผลด้วยใจจดจ่ออย่างหาคำบรรยายมิได้ พระเยซูทรงประทับอยู่จำเพาะพระพักตร์พระบิดาและทรงวิงวอนเพื่อคนบาป การปรึกษาอันลับลี้้นนั้นเป็นไปอย่างยาวนาน นั่นคือ “การหารือกันอย่างศานติ” เพื่อมวลมนุษย์ที่ได้ตกสู่ความบาป (เศคาริยาห์ 6:13) พระเจ้าได้ทรงดำริแผนการช่วยมนุษย์ให้รอดไว้แล้วก่อนที่จะทรงสร้างโลกเพราะพระคริสต์คือ “พระเมษโปดก⁵ ผู้ทรงถูกประหารตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก”⁶ (วิวรณ์ 13:8) แต่ถึงกระนั้นก็ดี ยังเป็นเรื่องยากลำบากสำหรับพระมหากษัตริย์แห่งจักรวาลที่จะทรงยอมให้พระบุตรของพระองค์ต้องสิ้นพระชนม์เพื่อมนุษยชาติที่ผิดบาปนั้น แต่ “พระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้น จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16) โอ การไถ่บาปของมนุษย์ช่างเป็นปริศนาลึกลับเสียนี้กระไร ที่พระเจ้าทรงรักโลกที่ไม่ได้รักพระองค์ มนุษย์

5 แปลว่าลูกแกะ หมายถึงพระเยซู

6 อมตธรรมร่วมสมัยภาคพันธสัญญาใหม่

คนใดเล่าอาจหยั่งถึงความรักที่เกินความเข้าใจนี้ได้ สมอองมตะของผู้ที่รอดในแผ่นดินของพระเจ้าจะเพียรพยายามเข้าใจความลึกลับแห่งความรักที่เกินความเข้าใจนี้ตลอดชั่วนิรันดร์ และจะบูชารักพระองค์ด้วยความอัศจรรย์ใจตลอดไปเป็นนิത്യ {PP 63.3}

พระเจ้าจะทรงสำแดงพระองค์อยู่ในพระคริสต์และจะ “ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์โดยพระคริสต์” นั้น (2 โครินธ์ 5:19) มนุษย์เสื่อมโทรมไปด้วยความบาปจนกระทั่งโดยลำพังตัวเองแล้วไม่มีทางที่จะมีความสัมพันธ์กลมกลืนกับพระเจ้าผู้ทรงสภาพบริสุทธิ์และเปี่ยมด้วยความดีได้ แต่หลังจากที่พระคริสต์ทรงไถ่มนุษย์ออกจากการถูกกล่าวโทษของพระบัญญัติแล้ว พระองค์อาจประทานพลังอำนาจแห่งพระเจ้ามาร่วมกับความพยายามของมนุษย์ ดังนั้นโดยการกลับใจมาหาพระเจ้าและการเชื่อในพระเยซูคริสต์ ลูกหลานของอาดัมที่ตกสู่ความบาปนั้นอาจมาเป็น “บุตรของพระเจ้า” ได้อีกครั้ง (1 ยอห์น 3:2) {PP 64.1}

ทั่วทั้งสวรรค์ต้องเสียสละอย่างเหลือคณา ในแผนการเดียวที่สามารถกระทำให้ความรอดของมนุษย์มั่นคงปลอดภัยอยู่ได้ ขณะที่พระคริสต์ทรงเปิดเผยให้รู้ถึงแผนการทรงไถ่มนุษย์ เหล่าทูตสวรรค์ไม่อาจยินดีได้ เพราะเขาเห็นว่าการช่วยมนุษย์ให้รอดนั้นจะทำให้พระคริสต์ผู้ทรงบังคับบัญชาและเป็นที่รักของเขาต้องทนทุกข์ทรมานอย่างสุดบรรยาย เหล่าทูตสวรรค์ทั้งเศร้าและประหลาดใจขณะที่พระคริสต์ทรงเล่าว่าพระองค์จำต้องละทิ้งชีวิตนิรันดร์กับสันติสุข ความปิติยินดี ความบริสุทธิ์และความรุ่งโรจน์ของสวรรค์ แล้วเสด็จลงมาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความเสื่อมโทรมของโลก และจะต้องสู้ทนกับความเศร้า ความอับอายและความตาย พระองค์จะยืนกั่นอยู่ระหว่างคนบาปและโทษแห่งความบาป ถึงกระนั้นก็จะมิเพียงน้อยคนที่จะยอมรับพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า พระองค์จะทรง

สละตำแหน่งเจ้าสวรรค์อันสูงศักดิ์ และถ่อมพระองค์ลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในโลกนี้ มาคืนเคยกับความทุกข์ และประสบกับการทดลองที่มนุษย์ต้องทนนั้นด้วยพระองค์เอง ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องเกิดขึ้นเพื่อพระองค์จะ “...สามารถช่วยผู้ที่ถูกลงใจได้” (ฮีบรู 2:18) เมื่อพันธกิจของการเป็นพระบรมครูสิ้นสุดนั้น พระองค์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของคนชั่ว และจะต้องทนต่อคำเยาะเย้ยและการถูกทรมานทุกอย่างที่ซาตานจะยุยงอยู่เบื้องหลังให้คนทำต่อพระองค์ พระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์อย่างโหดเหี้ยมทารุณที่สุด และจะถูกยกขึ้นสูงเด่นระหว่างสวรรค์กับโลกประหนึ่งว่าเป็นคนบาปผิด พระองค์จะต้องทนทุกข์อันน่าสยดสยองอยู่นานนับหลายชั่วโงมจนหลุดสวรรค์ถึงกับต้องเป็นอนาถาหน้าหน้าด้วยเหตุทรมองดูไม่ได้ พระองค์จะต้องทนทุกข์อย่างหนักเมื่อพระบิดาทรงซ่อนพระพักตร์ไว้จากพระองค์ ขณะที่โทษของการล่วงละเมิด คือภาระแห่งบรรดาความบาปผิดของมนุษยชาติทั้งสิ้นถูกวางไว้บนพระองค์ {PP 64.2}

พระคริสต์ผู้ทรงไถ่

เหล่าทูตสวรรค์ได้กราบลงแทบพระบาทของพระคริสต์ผู้บังคับบัญชาของพวกเขา และเสนอตัวที่จะเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของมนุษย์ แต่ชีวิตของทูตสวรรค์ไม่อาจแก้พันธะแห่งความบาปได้ มีแต่พระผู้สร้างมนุษย์เท่านั้นที่มีอำนาจไถ่มนุษย์ได้ ถึงกระนั้นเหล่าทูตสวรรค์ยังจะมีภารกิจอยู่ในแผนการทรงไถ่ พระคริสต์จะ “ทรงถูกทำให้ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อยเพื่อจะทรงทนทุกข์จนถึงความตาย”⁷ (ฮีบรู 2:9) เนื่องจากพระองค์จะทรงรับสภาพธรรมชาติของมนุษย์ ดังนั้นพระองค์จะไม่มีพละกำลัง

7 แปลจากพระคัมภีร์ King James Version ตามที่อ้างอิงในต้นฉบับ

เท่ากับเหล่าทูตสวรรค์ ทูตสวรรค์จะได้ปรนนิบัติรับใช้พระองค์เพื่อเสริมกำลังและปลอบประโลมพระองค์ในขณะที่ต้องทนกับความทุกข์ทรมาน พวกเขายังจะได้เป็น “วิญญาณผู้ปรนนิบัติ” อีกด้วย “ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ได้รับความรอด” (ฮีบรู 1:14) พวกเขาจะพิทักษ์รักษาบรรดาผู้ที่ได้รับพระคุณไว้จากอำนาจของเหล่าทูตสวรรค์ชั่ว และจากความมืดที่ซาตานสอดเข้าไปได้อย่างต่อเนื่อง {PP 64.3}

ต่อมาเมื่อถึงคราวที่ทูตสวรรค์จะได้เป็นพยานถึงความเจ็บปวดทรมานและความอับยศอดสูที่พระผู้เป็นเจ้าจะต้องสู้ทนนั้น พวกเขาก็จะรู้สึกเศร้าสลดและขัดเคืองยิ่งนัก และใคร่จะช่วยพระองค์ให้พ้นจากเงื้อมมือของฆาตกรเหล่านั้น แต่พวกเขาก็จะไม่ได้รับอนุญาตให้ขัดขวางเหตุการณ์ใดๆ ที่จะได้เห็น เพราะในแผนการทรงไถ่ พระคริสต์จะต้องทนต่อการดูถูกเหยียดหยามและการถูกทำร้ายโดยน้ำมือของคนชั่ว พระองค์ทรงยินยอมต่อสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อพระองค์มาเป็นพระผู้ไถ่มนุษยชาติ {PP 65.1}

พระคริสต์ทรงปลอบประโลมเหล่าทูตสวรรค์ว่าการสิ้นพระชนม์ของพระองค์จะช่วยไถ่คนจำนวนมาก และจะทำลายเจ้าผู้มียอำนาจแห่งความตาย พระองค์จะทรงกอบกู้อาณาจักรที่มนุษย์ได้สูญเสียไปเพราะการล่วงละเมิดนั้นให้กลับคืนมา และผู้ที่พระองค์ทรงไถ่จะได้รับแผ่นดินนั้นเป็นมรดกพร้อมกันกับพระองค์ และจะอาศัยอยู่ที่นั่นตลอดไปเป็นนิรันดร์ ความบาปและคนบาปจะถูกขจัดออกไปอย่างหมดสิ้น และจะไม่ได้ก่อกรรมในสวรรค์หรือแผ่นดินโลกอีกต่อไป พระองค์ขอรับรองให้เหล่าทูตสวรรค์พร้อมใจร่วมมือกับแผนการนั้นที่พระบิดาทรงยอมรับแล้ว และให้ชื่นชมยินดีที่มนุษย์ผู้หลงผิดจะสามารถกลับคืนดีกับพระเจ้าได้โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ {PP 65.2}

แล้วความสุขเหนือคำบรรยายได้ปกคลุมไปทั่วสวรรค์ เพราะสง่าราศี

และความผาสุกของผู้ที่จะได้รับการทรงไถ่ในโลกมีค่ามากกว่าแม้แต่การที่พระเยซูผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งชีวิตจะต้องเสียสละและทนต่อความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสก็ตาม แล้วเสียงเพลงสรรเสริญที่ต่อมาได้ร้องเหนือเบธเลเฮมก็ได้ดังก้องกังวานขึ้นไปทั่วสรวงสวรรค์เป็นครั้งแรกว่า “พระสิริจะมีแต่พระเจ้าในที่สูงที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” (ลูคา 2:14) เหล่าทูตสวรรค์ร้องเพลงด้วยความปิติยินดีอย่างลึกซึ้งยิ่งกว่าครั้งสร้างโลกใหม่ๆ “ในเมื่อดาวรุ่งแห่ช่องสรรเสริญและบรรดาบุตรพระเจ้าให้ร้องด้วยความชื่นบาน” (โยบ 38:7) {PP 65.3}

ซาตาน

การกล่าวโทษซาตานในสวนเอเดนคือการเล็งให้มนุษย์เห็นเป็นครั้งแรกถึงการทรงไถ่ พระเจ้าตรัสว่า “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเขาด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแตก และเจ้าจะทำให้สันเท้าของเขาฟกช้ำ” (ปฐมกาล 3:15) คำกล่าวโทษซาตานที่พระองค์ตรัสต่อหน้าบรรพบุรุษคู่แรกนี้เป็นพระสัญญาสำหรับเขา เพราะได้บอกไว้ล่วงหน้าว่าถึงแม้จะมีสงครามระหว่างมนุษย์กับซาตาน แต่อำนาจของศัตรูผู้ยิ่งใหญ่ นั้นจะถูกหักโค่นลงในที่สุด อาดัมกับเอวาได้ยืนอยู่ในฐานะนักโทษจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าผู้พิพากษาอย่างยุติธรรมและรอคอยการตัดสินโทษตามความผิดที่ได้กระทำ แต่ก่อนที่จะได้ยินถึงชีวิตที่ต้องตรากตรำและเศร้าโศก หรือพระดำรัสที่ตรัสว่าเขาจะต้องกลับไปเป็นดินนั้น เขาได้ยินพระคำที่ให้มีความหวังอย่างแน่แท้ ถึงแม้ว่าเขาจะต้องทนทุกข์เพราะอำนาจของฝ่ายปฏิบัติก็ตาม แต่ก็ยังสามารถมองเห็นไปยังชัยชนะในที่สุด {PP 65.4}

เมื่อซาตานได้ยืนยันว่าตนและพงศ์พันธุ์ของตนกับเอวาและพงศ์พันธุ์ของเธอจะเป็นศัตรูกัน มันก็รู้ว่ากิจการที่ทำให้มนุษย์เสื่อมทรามลงนั้นจะถูกขัดขวาง มนุษย์จะได้รับความสามารถที่จะต้านอำนาจของมันได้ไม่วิธีใดก็วิธีหนึ่ง ถึงกระนั้นก็ดีเมื่อพระเจ้าทรงเผยแผนการแห่งความรอดมากขึ้น ซาตานถึงกับปลาบปลี้มใจพร้อมกับพรรคพวกของมัน โดยคิดว่าหลังจากที่ได้ทำให้มนุษย์ตกสู่ความบาปแล้วมันก็ยังอาจดึงพระบุตรของพระเจ้าลงมาจากตำแหน่งอันสูงส่งได้อีกด้วย มันกล่าวว่าแผนการของตนได้สำเร็จในโลกมาถึงขั้นนี้ และเมื่อพระคริสต์เสด็จมารับสภาพธรรมชาติของมนุษย์ มันคงจะได้ชนะพระองค์ด้วย แล้วการไถ่มนุษยชาติก็จะถูกกีดกันจนล้มเหลว {PP 66.1}

ทรงเผยแผนการให้มนุษย์ทราบ

ทูตสวรรค์ได้เปิดเผยแผนการทรงไถ่ให้รอดต่อบรรพบุรุษคู่แรกมากขึ้น อาดัมและคู่ครองของเขาได้รับการปลอบประโลมว่าถึงแม้พวกเขาได้ทำบาปอันใหญ่หลวง แต่ก็จะไม่ถูกทอดทิ้งให้ซาตานครอบครองเสียทีเดียว พระบุตรของพระเจ้ายินดีที่จะไถ่เขาคืนมาจากโทษของการล่วงละเมิดนั้น ด้วยพระชนมชีพของพระองค์เอง จะให้มีช่วงเวลาแห่งพระกรุณา และโดยการกลับใจเชื่อในพระคริสต์เขาก็จะได้กลับมาเป็นลูกของพระเจ้าอีก {PP 66.2}

การที่พระองค์ต้องเสียสละเพราะเหตุการณ์ล่วงละเมิดของอาดัมกับเอวาทำให้เขาตระหนักว่าพระบัญญัติของพระเจ้าศักดิ์สิทธิ์จริง และทำให้เห็นถึงความผิด และผลอันเลวร้ายของความบาปอย่างไม่เคยเห็นมาก่อน ความรักของพระองค์เป็นแหล่งที่มาของความสุขทั้งสิ้น เขาจึงวิงวอนด้วยใจเป็นทุกข์และสำนึกผิด ขอร้องให้โทษนั้นตกบนพระองค์เลย แต่ให้ตกลงมายังตนและเชื้อสายของตนจะดีกว่า {PP 66.3}

ทูตสวรรค์กล่าวต่อไปว่า เนื่องจากพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์ เป็นรากฐานแห่งการปกครองของพระองค์ในสวรรค์เช่นเดียวกับในโลก ดังนั้นแม้แต่ชีวิตของทูตสวรรค์ก็ไม่อาจรับเป็นเครื่องบูชาชาติใช้การล่องละเมิดได้ จะไม่สามารถถกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงสักข้อเดียวเพื่อครอบงำมนุษย์จากสภาพที่เขาตกอยู่ แต่พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงสร้างมนุษย์สามารถไถ่ได้ การละเมิดของอาดัมได้นำเอาความทุกข์เวทนาและความตายเข้ามาในโลกชั้นใด การสละพระชนม์ชีพของพระคริสต์ก็จะนำมาซึ่งชีวิตนิรันดร์ชั้นนั้น {PP 66.4}

มิใช่เฉพาะมนุษย์เท่านั้นแต่แผ่นดินโลกก็ต้องมาอยู่ภายใต้อำนาจของจอมชั่วร้ายเพราะความบาปด้วย และโลกจะได้กลับสู่สภาพเดิมตามแผนการทรงไถ่เช่นกัน เมื่อทรงสร้างอาดัมนั้น อัดัมได้รับตำแหน่งเป็นผู้ปกครองอยู่เหนือโลก แต่โดยการยอมต่อการทดลอง เขาถูกนำมาอยู่ภายใต้อำนาจของซาตาน “เพราะว่ามนุษย์พ่ายแพ้แก่สิ่งใด เขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น” (2 เปโตร 2:19) เมื่อมนุษย์ตกเป็นเชลยของซาตานแล้ว อำนาจการปกครองที่เขาเคยมีก็ถูกโอนไปยังผู้ที่พิชิตเขา ดังนั้นซาตานก็กลายเป็น “พระของโลกนี้”⁸ (2 โครินธ์ 4:4) มันได้แย่งชิงอำนาจการปกครองโลกที่ทรงมอบให้กับอาดัมในตอนแรก แต่การที่พระคริสต์จะทรงชำระโทษของความบาปโดยการสละพระองค์เอง จะไม่เป็นเพียงแต่การไถ่มนุษย์เท่านั้น แต่จะทรงครอบงำอำนาจการปกครองซึ่งอาดัมเสียไปให้กลับคืนมา ทุกสิ่งที่อาดัมคนแรกได้สูญเสียไป อัดัมที่สองคือพระคริสต์ จะได้ทำให้คืนสู่สภาพเดิม ตามที่ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “โอ หอคอยที่เฝ้าประตูโฮ้อย เจ้าผู้เป็นเนินเขาบุตรศิโยน ราชอาณาจักรจะมาสู่เจ้า **อาณาจักรดั้งเดิมจะกลับมา** คือราชอาณาจักรแห่งบุตริเยรูซาเล็ม” (มีคาห์ 4:8) และ

8

แปลตามพระคัมภีร์ฉบับ King James Version “The god of this world.”

อัครทูตเปาโลได้ชี้ถึงอนาคตใน “การไถ่คืนของสิ่งที่ทรงซื้อไว้”⁹ (เอเฟซัส 1:14) พระเจ้าทรงสร้างโลกไว้ให้ผู้บริสุทธิอาศัยที่นั่นอย่างมีความสุข พระองค์ “ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์มิได้ทรงสร้างมันไว้ให้ยุ่งเหยิง พระองค์ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย” (อิสยาห์ 45:18) พระประสงค์นี้จะสำเร็จเมื่อโลกถูกสร้างขึ้นมาใหม่โดยอำนาจของพระเจ้า และถูกปลดปล่อยจากความบาปและความเศร้าโศกให้เป็นที่อยู่ของผู้ที่พระองค์ทรงไถ่สืบไปเป็นนิത്യ “คนชอบธรรมจะได้แผ่นดินตกไปเป็นมรดกและอาศัยอยู่บนนั้นเป็นนิത്യ” และ “จะไม่มีสิ่งใดถูกสาปแช่งอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะนมัสการพระองค์” (สดุดี 37:29; วิวรรณ์ 22:3) {PP 67.1}

เมื่อครั้งอาดัมยังบริสุทธิ์ไร้เดียงสาอยู่นั้น เขาเคยมีความสุขยินดีกับการติดต่อสื่อสารกับพระเจ้าอย่างเปิดเผย แต่ความบาปได้เข้าแทรกอยู่ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ มีเพียงการทรงไถ่ของพระคริสต์เท่านั้นที่จะเป็นเสมือนสะพานข้ามเหวลึกทำให้มนุษย์คืนดีกับพระเจ้าได้ และเชื่อมต่อไปให้สวรรค์สามารถติดต่ออวยพรและสื่อความรอดมาสู่โลก มนุษย์ยังคงถูกตัดขาดไม่สามารถเข้าใกล้พระเจ้าโดยตรง แต่พระองค์จะสื่อสารกับเขาโดยผ่านทางพระคริสต์กับเหล่าทูตสวรรค์ {PP 67.2}

ดังนั้นพระเจ้าทรงเปิดเผยให้อาดัมเห็นจุดสำคัญๆ ของประวัติศาสตร์มนุษย์ล่วงหน้าตั้งแต่ถูกกล่าวโทษในสวนเอเดนไปยังสมัยน้ำท่วมโลก และจนกระทั่งถึงการเสด็จมาสู่โลกครั้งแรกของพระบุตรพระเจ้า อาดัมเห็นว่าการเสียสละของพระคริสต์จะมีค่าเพียงพอที่จะช่วยโลกทั้งโลกให้รอดได้ก็ตาม แต่จะมีหลายคนเลือกดำรงชีวิตในความบาปแทนการกลับ

⁹ แปลตามพระคัมภีร์ฉบับ King James Version “The redemption of the purchased possession”

ใจเชื่อฟัง อาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นตามแต่ละชั่วอายุที่สืบทอดกันไป ความหายนะแห่งบาปจะเกาะกุมหนักขึ้นอย่างต่อเนื่องท่ามกลางมนุษยชาติ ทั้งเหนือชีวิตสัตว์และแผ่นดินโลกด้วย มนุษย์จะอายุสั้นลงเรื่อยๆ เพราะชีวิตที่ดำรงอยู่ในความบาป เขาจะทรุดโทรมลงทางด้านการเติบโต และความคงทนของร่างกาย ทั้งในพลังสติปัญญาและศีลธรรม จนกระทั่งโลกนี้เต็มไปด้วยความทุกข์ยากแสนเข็ญทุกรูปแบบ และด้วยการหมกมุ่นปล่อยึดตัวตามเนื้อหนัง มนุษย์จะไม่อาจซาบซึ้งถึงความจริงอันยิ่งใหญ่ของแผนการแห่งความรอดได้ แต่พระคริสต์ทรงซื้อสัตย์ต่อพระประสงค์ของพระองค์ที่ทรงเสด็จจากสวรรค์ พระองค์ยังคงเอาใจใส่มนุษย์และเชิญชวนให้มาชอนความอ่อนแอและความบกพร่องในพระองค์ พระองค์จะประทานสิ่งที่จำเป็นแก่ทุกคนที่มาหาพระองค์ด้วยความเชื่อ และในทุกสมัยก็จะมีบางคนที่ยังคงรักษาความรู้เรื่องของพระเจ้าไว้ไม่ให้เปราะเปื้อนท่ามกลางการแพร่หลายของความอธรรม {PP 67.3}

การถวายบูชา

พระเจ้าทรงเป็นผู้กำหนดระบบการถวายบูชาเพื่อเป็นเครื่องเตือนสติอันถาวรให้มนุษย์ถ่อมตัวยอมรับบาปที่ตนได้กระทำ และเป็นการประกาศถึงความเชื่อศรัทธาในพระผู้ไถ่ที่ทรงสัญญาไว้ นั่น สิ่งเหล่านี้มีไว้เพื่อคลายมนุษย์ผู้ตกสู่ความบาปให้สำนึกถึงความจริงอันหนักแน่นว่าความบาปเป็นต้นเหตุของความตาย สำหรับอาดัมแล้วการถวายบูชาครั้งแรกนั้นเป็นพิธีกรรมที่แสนเจ็บปวดที่สุดเขาจะต้องลงมือปลิดชีวิตสัตว์เพื่อบูชาด้วยตนเอง ซึ่งชีวิตของสัตว์นั้นล้วนแต่มาจากพระเจ้า นั่นเป็นครั้งแรกที่อาดัมเห็นความตาย และเขารู้ว่าถ้าหากเขาได้เชื่อฟังพระเจ้าแล้ว ก็คงจะไม่มีสัตว์หรือมนุษย์ต้องตาย อาดัมตัวสั่นในขณะที่มาเหยื่อผู้ไร้เดียงสาด้วยความ

ใคร่ครวญถึงบาปของตนที่เป็นเหตุให้ต้องคร่ำชีวิตของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเสมือนลูกแกะผู้ทรงปราศจากตำหนิของพระเจ้า ภาพนี้ทำให้เขาซึ่งถึงผลกระทบอันมหันต์ของการล่วงละเมิด ซึ่งมีแต่การสิ้นพระชนม์ของพระบุตรที่รักของพระเจ้าเท่านั้นที่จะชดใช้ได้ เขาอัศจรรย์ใจในพระบารมีอันล้นพ้นที่ทรงเสียค่าไถ่ถึงเพียงนั้นเพื่อช่วยคนผิดบาปให้รอด ดาวแห่งความหวังฉายแสงเข้าไปในความมืดมนและช่วยบรรเทาความวังเวงของอนาคตให้ทุเลาลงไปได้ {PP 68.1}

เป้าหมายการทรงไถ่

แต่แผนการทรงไถ่ยังมีจุดมุ่งหมายที่กว้างและลึกซึ้งยิ่งกว่าความรอดของมนุษย์ พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาในโลกเพียงเพื่อจุดประสงค์ให้ผู้อาศัยในโลกเล็กๆ โบนี้นับถือพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างที่เราจะนับถือเท่านั้น แต่เพื่อจะพิสูจน์พระอุปนิสัยของพระเจ้าต่อจักรวาลด้วย ก่อนที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะถูกตรึงบนไม้กางเขนเพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงมองไปยังผลของการเสียสละครั้งยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่จะมีต่อผู้อาศัยในโลกอื่นๆ และต่อมนุษย์ด้วย แล้วตรัสว่า “บัดนี้ถึงเวลาที่จะพิพากษาโลกนี้แล้ว เดียวนี้เจ้าโลกนี้จะถูกกำจัดออกไป เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราก็จะชักนำคนเป็นอันมากให้มาหาเรา” (ยอห์น 12:31-32) การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจะไม่เป็นเพียงแต่การเบี่ยงทางไปสวรรค์ให้กับมนุษย์เท่านั้น แต่จะเป็นการพิสูจน์ต่อจักรวาลทั้งสิ้นว่าพระเจ้ากับพระบุตรทรงยุติธรรมในการจัดการกับการกบฏของซาตาน พร้อมกับพิสูจน์ว่าพระบัญญัติของพระเจ้าถาวร ทั้งเปิดเผยธาตุแท้และผลกระทบของความบาป {PP 68.2}

นับตั้งแต่แรกมาแล้ว ประเด็นสำคัญของอภิมหาสงครามนั้นคือเรื่อง

พระบัญญัติของพระเจ้า ซาตานพยายามหาหลักฐานที่จะอ้างว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมและพระบัญญัติของพระองค์มีข้อบกพร่อง และจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อประโยชน์ของจักรวาล ที่ซาตานพยายามทำลายพระบัญญัติก็เพื่อหักโค่นอำนาจของพระเจ้าผู้ทรงอยู่เบื้องหลังพระบัญญัติ การขัดแย้งระหว่างพระเจ้ากับซาตานนั้นจะได้พิสูจน์ให้เห็นว่ากฎเกณฑ์ของพระเจ้ามามีข้อบกพร่องและควรที่จะได้รับการแก้ไขจริงหรือไม่ หรือว่ากฎนั้นสมบูรณ์แบบดีแล้ว และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ {PP 69.1}

เมื่อซาตานถูกขับออกจากสวรรค์แล้ว มันหมายมั่นปั้นมือที่จะให้โลกนี้มาเป็นอาณาจักรของตน เมื่อมันทดลองและชนะใจอาดัมกับเอวาได้ มันก็คิดว่ามันได้โลกนี้มาเป็นกรรมสิทธิ์แล้ว โดยรำพึงในใจว่า ‘พวกเขาได้เลือกเข้ามาเป็นผู้ครอบครองมิใช่หรือ’ ซาตานอ้างว่าเป็นไปไม่ได้ที่คนบาปจะได้รับการอภัย เหตุฉะนั้นมนุษยชาติซึ่งตกสู่ความบาปเป็นพลเมืองของมันโดยชอบ โลกนี้จึงเป็นของมัน แต่พระเจ้าทรงประทานพระบุตรที่รักผู้ทรงสภาพเท่าเทียมกับพระองค์เอง มาเพื่อแบกโทษของความผิดบาป จึงเปิดหนทางให้คนบาปสามารถกลับคืนดีกับพระเจ้าได้ และถูกนำกลับมายังเอเดนอันเป็นบ้านของเขาอีกครั้ง พระเยซูทรงอาสาไถ่มนุษยย์และกอบกู้โลกมาจากอุ้งมือของซาตาน การต่อสู้ที่เริ่มต้นในสวรรค์จะได้ชี้ขาดในโลกนี้เอง ซึ่งเป็นสมรภูมิที่ซาตานอ้างว่าเป็นของตน {PP 69.2}

ทั่วทั้งจักรวาลพากันอัศจรรย์ใจที่พระคริสต์จะทรงถ่อมพระองค์เองลงเพื่อช่วยมนุษยย์ที่ตกสู่ความบาปให้รอด ที่พระองค์ผู้เคยเสด็จไปเยี่ยมเยียนดาวและโลกต่างๆ เพื่อดูแลและประทานสิ่งจำเป็นให้แก่ทุกชีวิตในจักรวาลอันกว้างใหญ่ของพระองค์ แต่ที่พระองค์จะสละพระสิริของพระองค์และรับสภาพมนุษยย์ดูเป็นสิ่งลึกลับที่ผู้ไร้ความบาปซึ่งอาศัยตามโลกอื่นๆ ประารถนาที่จะเข้าใจ เมื่อพระคริสต์เสด็จมายังโลกในสภาพ

มนุษย์ ชีวิตเหล่านั้นสนใจเป็นอย่างยิ่ง และได้ติดตามการเคลื่อนไหวของพระองค์ในขณะที่ทรงดำเนินไปแต่ละก้าวตามหนทางที่เปโรอะเป็อนด้วยพระโลหิตจากรางหญ้าจนถึงภูเขาคาล์วารี สวรรค์ได้บันทึกการที่พระองค์ถูกดูหมิ่นและเยาะเย้ยเอาไว้ โดยตระหนักว่านี่มาจากการยุยงของซาตาน พวกเขาคอยสังเกตกิจการของฝ่ายตรงข้ามขณะที่เหตุการณ์เดินทางไปซาตานแผ่ความมืด ความเศร้า และความทุกข์ให้มนุษย์ชาติตลอดเวลา และพระคริสต์คอยขัดขวางไว้ พวกเขาคอยเฝ้าดูการสู้รบระหว่างความสว่างกับความมืดขณะที่เพิ่มความรุนแรงขึ้น และในขณะที่พระคริสต์กำลังจะสิ้นใจบนไม้กางเขนด้วยความเจ็บปวดรวดร้าว แล้วร้องออกมาว่า “สำเร็จแล้ว” (ยอห์น 19:30) ก็มีเสียงให้ร้องก้องกังวานอยู่ทั่วโลก และทั่วทั้งสวรรค์ การต่อสู้อันยิ่งใหญ่ที่ได้ดำเนินการต่อเนื่องมาช้านานในโลกนี้ก็ได้ชี้ขาดลงแล้ว คือ พระคริสต์ทรงมีชัยชนะ การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ได้ตอบข้อสงสัยให้รู้ว่าพระบิดากับพระบุตรทรงมีความรักต่อมนุษย์เพียงพอที่จะทรงเอื้อเพื่อและเสียสละ ซาตานได้เผยธาตุแท้ของมันเองว่าเป็นฆาตกรและผู้มุสา ชาวสวรรค์ได้เห็นกันอย่างชัดเจนแล้วว่า ถ้าหากซาตานได้รับอนุญาตก็คงบังคับบัญชาอยู่เหนือเหล่าปัญญาชนแห่งสวรรค์ด้วยเจตนาารมณ์อันเดียวกับที่มันใช้ปกครองมนุษย์ที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของมัน ผู้จงรักภักดีทั่วจักรวาลร่วมกันร้องขึ้นเป็นเสียงเดียวกันเพื่อยกย่องการปกครองของพระเจ้า {PP 69.3}

ถ้าหากสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขพระบัญญัติได้ มนุษย์อาจจะได้รับความรอดโดยที่พระคริสต์ไม่ต้องสิ้นพระชนม์ก็เป็นได้ แต่ในความเป็นจริงที่พระคริสต์จำเป็นต้องสละพระชนม์ชีพเพื่อมนุษย์ชาติที่ตกสู่ความบาปนี้

ก็เป็นการพิสูจน์ว่าพระบัญญัติของพระเจ้ากล่าวโทษคนบาปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ทำให้ประจักษ์ว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย เมื่อพระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว ก็ได้ชี้ขาดว่าซาตานจะต้องพินาศอย่างแน่นอน แต่ถ้าสมมุติว่าพระบัญญัติถูกล้มเลิกเสียที่บนไม้กางเขนอย่างที่หลายคนอ้างนั้น ก็แสดงว่าการสิ้นพระชนม์อย่างทุกข์ทรมานของพระองค์เกิดขึ้นเพื่อให้ซาตานได้ในสิ่งที่มันต้องการเท่านั้นเอง ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นก็แสดงว่าเจ้าแห่งความชั่วร้ายมีชัย และเป็นการสนับสนุนซาตานที่กล่าวหาการปกครองของพระเจ้า แต่ความจริงที่พระคริสต์ทรงแบกโทษทัณฑ์ของการล่วงละเมิดของมนุษย์นี้เอง เป็นเหตุผลอันใหญ่ยิ่งสำหรับเหล่าชีวิตที่ทรงปัญญาว่าพระบัญญัติของพระเจ้าไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงชอบธรรม ยุติธรรม ทั้งทรงเสียสละ ความยุติธรรมอันไร้ขอบเขตและความเมตตาที่ไม่รู้สิ้นได้รวมกันอยู่ในการปกครองของพระองค์ {PP 70.1}

5

การทดสอบคาอินกับอาแบล

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 4:1-15

สองพี่น้องที่แตกต่าง

คาอินกับอาแบล บุตรของอาดัม มีอุปนิสัยที่แตกต่างกันมาก อาแบล มีจิตวิญญาณที่จงรักภักดีต่อพระเจ้า เขาเห็นว่าพระเจ้าผู้สร้างทรงมีพระเมตตา และความยุติธรรมในการติดต่อสัมพันธ์กับมนุษยชาติที่ตกสู่ความบาป เขาจึงยอมรับความหวังที่จะได้รับการทรงไถ่ด้วยใจสำนึกถึงพระคุณ ส่วนคาอินนั้นกลับยึดติดอยู่กับความดีอริ้น และบ่นต่อว่าพระเจ้าที่โลกและมนุษยชาติถูกสาปแช่งเนื่องด้วยความบาปของอาดัม เขาปลอ่ยใจให้ไปไปตามแนวทางเดียวกับที่นำไปสู่การอับยศของซาตาน กล่าวคือปลอ่ยตัวไขว่คว้าหาเกียรติยศศักดิ์ศรีสำหรับตนเอง และปลอ่ยใจให้คิดสงสัยความยุติธรรมและสิทธิอำนาจของพระเจ้า {PP 71.1}

พี่น้องทั้งสองถูกทดสอบอย่างเดียวกันกับอาดัมก่อนหน้านั้น เพื่อพิสูจน์ว่าเขาจะไว้วางใจและเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าหรือไม่ เขาทั้งสองคุ้นเคยกับวิธีการที่ทรงจัดไว้เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด และเข้าใจว่าระบบการถวายบูชาที่พระเจ้าทรงกำหนดให้ นั้นเป็นเครื่องหมายเล็งถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด การถวายบูชาเหล่านี้เป็นการแสดงออกถึงความเชื่อในพระองค์ โดยการถวายนี้เองเป็นการยอมรับว่า เขาต้องพึ่งพระองค์อย่างสิ้นเชิงเพื่อจะได้รับ

การอภัยโทษ เขาว่าการปฏิบัติตามแผนการทรงไถ่ของพระเจ้าเป็นการพิสูจน์การเชื่อฟังตามน้ำพระทัยของพระองค์ ถ้าปราศจากการหลังไหลของโลหิตแล้ว ก็จะไม่มีการลบล้างความบาป แล้วเขาจะต้องถวายบูชาลูกแกะหัวปี เป็นการแสดงถึงความเชื่อในพระโลหิตขององค์พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นเครื่องไถ่บาปตามพระสัญญาให้มนุษย์กลับคืนดีกับพระเจ้า นอกจากนี้ก็จะมีถวายผลแรกของแผ่นดินแต่พระเจ้าเป็นเครื่องโมทนาพระคุณ {PP 71.2}

พี่น้องทั้งสองได้ก่อสร้างแท่นบูชาเหมือนกันและต่างก็นำเครื่องถวายมาอาเบลได้ถวายบูชาลูกแกะตามคำสั่งของพระเจ้า แล้วพระองค์ทรง “พอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา” มีแสงไฟแลบลงมาจากสวรรค์เผาผลาญเครื่องบูชาจนหมดสิ้น ส่วนคาอินนั้นไม่ได้เอาใจใส่ต่อพระบัญชาอันศักดิ์แข็งของพระเจ้า เขานำเอาแต่ผลไม้มาถวาย แล้วก็ไม่มีสัญญาณใดๆ จากสวรรค์ที่แสดงว่าพระเจ้าทรงยอมรับการถวายของตน อาเบลขอรับรองให้พี่ชายเข้าเฝ้าพระเจ้าตามวิธีที่พระองค์ทรงกำหนดให้ แต่ก็ยังทำให้คาอินตั้งหน้าทำตามใจตัวเองมากยิ่งขึ้น ในฐานะที่เป็นพี่ เขารู้สึกว่าไม่สมเกียรติที่จะฟังน้องชายสั่งสอน เขาจึงดูหมิ่นคำแนะนำของอาเบล {PP 71.3}

คาอินเข้าเฝ้าพระเจ้าไปพลางบ่นพึมพำไปพลาง ในใจไม่ศรัทธาในพระสัญญาการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ หรือความจำเป็นที่เขาจะต้องถวายบูชา ในขณะที่นำเครื่องถวายมาเขาก็ไม่รู้สึกเสียใจต่อบาป ความรู้สึกนั้นก็แตกต่างกับความรู้สึกของหลายคนในสมัยนี้ที่ถือว่าการปฏิบัติตามแผนการของพระเจ้าอย่างครบถ้วนนั้น แสดงถึงความอ่อนแอ และที่จะเชื่อว่าความรอดของตนขึ้นอยู่กับการไว้วางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงสัญญาไว้แน่นอนอย่างสิ้นเชิง คาอินเลือกที่จะฟังตัวเอง เขาจะมาหาพระเจ้า

ด้วยบุญกุศลของตนเอง และจะไม่นำลูกแกะที่หิ้งเลือดมาเป็นเครื่องบูชา แต่จะนำผลไม้จากน้ำพักน้ำแรงของตนเองมาถวาย รวากับว่าได้ทำสิ่งที่พระเจ้าโปรดปรานโดยคาดว่าจะทำให้พระองค์ยอมรับเขามากยิ่งขึ้น คาอินเชื่อฟังในการสร้างแท่นบูชากับการนำเครื่องถวายมา แต่เป็นการเชื่อฟังเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ในส่วนที่สำคัญที่แสดงถึงการยอมรับว่าต้องการพระเจ้าไถ่นั้นเขาไม่ได้ทำ {PP 72.1}

ถ้าจะพูดถึงพื้นฐานการเกิดและการสั่งสอนทางหลักศาสนาแล้ว สองพี่น้องนี้ก็ได้รับเหมือนๆ กัน เขาทั้งสองเป็นคนบาป และได้รับรู้ว่าสมควรที่จะนับถือยาเกรงและนมัสการพระเจ้า ดูภายนอกก็เหมือนว่าทั้งสองมีส่วนนับถือศาสนาพอๆ กันในระดับหนึ่ง แต่สำหรับเบื้องหลังแล้วเขามีข้อแตกต่างกันอย่างใหญ่หลวง {PP 72.2}

“เพราะอาเบลมีความเชื่อจึงได้นำเครื่องบูชาอันประเสริฐกว่าของคาอินมาถวายแด่พระเจ้า” (ฮีบรู 11:4) อาเบลรู้ซึ่งถึงหลักการสำคัญๆ ของการทรงไถ่ เขาแลเห็นว่าตัวเองเป็นคนบาป และความบาปของตนพร้อมกับความตายอันเป็นโทษของความบาปนั้นกำลังกั้นอยู่ระหว่างเขากับพระเจ้า เขานำชีวิตสัตว์อันเป็นเหยื่อที่ต้องถูกฆ่าบูชาอันนั้นมาถวายเป็นการยอมรับความศักดิ์สิทธิ์ของพระบัญญัติที่ถูกวงละเมิดนั้น เลือดแกะที่ไหลออกได้เล็งถึงพระคริสต์ที่จะทรงพลีพระชนม์บนไม้กางเขนแห่งคาลวารีในอนาคต เขาวางใจในพระองค์ที่จะทรงให้เขาคืนดีกับพระเจ้า และได้รับการยืนยันว่าตนเป็นคนชอบธรรม และพระเจ้าทรงยอมรับเครื่องถวายนั้น {PP 72.3}

คาอินกับอาเบลมีโอกาสเท่ากันที่จะเรียนรู้และยอมรับความจริง คาอินไม่ใช่เหยื่อเคราะห์ร้ายที่ถูกพระเจ้ากำหนดโดยผลการ มิใช่ว่าพระเจ้าลิขิตให้น้องชายเป็นที่พอพระทัยและให้พี่ชายถูกปฏิเสธ อาเบลเลือกเอง

ที่จะเชื่อฟังและศรัทธา ส่วนศาคินนั้นเลือกที่จะกบฏและไม่เชื่อ นี่ต่างหากที่พระเจ้าทรงยอมรับอาเบลแต่ไม่ยอมรับศาคิน {PP 72.4}

ตัวแทนคนสองจำพวก

ศาคินกับอาเบลเป็นตัวแทนของคนสองจำพวกที่จะอยู่ในโลกจนถึงวันอวสาน กลุ่มหนึ่งวางใจในเครื่องไถ่บาปที่ทรงกำหนดไว้ แต่อีกกลุ่มหนึ่งเสี่ยงที่จะพึ่งในบุญกุศลของตนเอง เครื่องถวายของเขาจึงปราศจากคุณพระบารมีของพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่อาจนำเขาให้เป็นที่โปรดปรานของพระองค์ได้ มีทางเดียวเท่านั้นที่จะได้รับการอภัยโทษเนื่องจากการล่วงละเมิดคือโดยการพึ่งในพระมหากษัตริย์คุณของพระเยซู ใครที่รู้สึกว่าจะไม่ต้องพึ่งในพระโลหิตของพระคริสต์ หรือคิดว่าเขาจะเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าได้โดยการอาศัยการกระทำของตนเอง ก็แสดงว่ากำลังหลงผิดอย่างเดียวกับศาคิน ถ้าเขาไม่ยอมรับการชำระโดยพระโลหิต เขาจะต้องถูกกล่าวโทษพระเจ้ามิได้ทรงกำหนดวิธีอื่นสำหรับการปลดปล่อยมนุษย์จากการเป็นทาสของความบาป {PP 72.5}

คนส่วนมากในโลกนับถือศาสนาตามแบบของศาคิน เพราะศาสนาเทียมเท็จแทบทุกศาสนาก่อขึ้นบนหลักการอันเดียวกันที่ว่ามนุษย์สามารถพึ่งพาความเพียรพยายามของตนเองเพื่อจะให้ได้มาซึ่งความรอด บ้างก็อ้างว่ามนุษย์ไม่ต้องการการไถ่ หากต้องการแต่การพัฒนา คือสามารถปรับปรุงเสริมสร้างตนเองขึ้นใหม่และทำให้สูงส่งยิ่งๆ ขึ้นได้ เหมือนกับศาคินที่คิดจะเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าโดยถวายของที่ปราศจากโลหิต คนประเภทนี้คาดหวังว่าจะยกมนุษย์ให้ถึงมาตรฐานของพระเจ้าได้โดยไม่ต้องขึ้นกับการทรงไถ่ของพระคริสต์ ประวัติเรื่องราวของศาคินได้แสดงให้เห็นถึงผลของทฤษฎีดังกล่าวว่าจะเป็นอย่างไรหากแยกจากพระคริสต์ มนุษย์

ไม่มีพลังอำนาจในตนเองที่จะเสริมสร้างชีวิตให้ดีขึ้นมาได้ เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ไม่ได้โน้มเอียงไปหาพระเจ้าเบื้องบน แต่โน้มลงสู่ทางของซาตานเบื้องต่ำ พระคริสต์ทรงเป็นความหวังเดียวที่เรามี “ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า” (กิจการ 4:12) {PP 73.1}

ความเชื่อที่แท้จริงคือการพึ่งในพระคริสต์อย่างสิ้นเชิง ซึ่งจะแสดงออกโดยการเชื่อฟังกฎเกณฑ์ทั้งหลายของพระเจ้า ประเด็นการขัดแย้งของสงครามประวัติศาสตร์ตั้งแต่สมัยอาดัมมาจนถึงปัจจุบันก็เกี่ยวกับการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ในทุกยุคทุกสมัยมีคนที่ยังสงสัยในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้า ว่าเป็นที่โปรดปรานของพระองค์ทั้งๆ ที่เขาปฏิเสธพระบัญชาบางประการของพระองค์อยู่ แต่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า “ความเชื่อนั้นจะบริบูรณ์ด้วยการประพฤติ” และถ้าปราศจากการประพฤติปฏิบัติแล้ว ความเชื่อก็ “ไร้ผล”¹¹ (ยากอบ 2:22, 17) ผู้ที่อ้างตัวว่ารู้จักพระเจ้า “แต่มิได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ คนนั้นเป็นคนพุดมูสาและความจริงไม่ได้อยู่ในคนนั้นเลย” (1 ยอห์น 2:4) {PP 73.2}

ฆาตกรคนแรก

เมื่อคาอินเห็นว่าพระเจ้าทรงปฏิเสธเครื่องถวายของตน เขาก็โกรธ ทั้งพระเจ้าและอาเบลด้วย โกรธที่พระเจ้าไม่ทรงรับสิ่งที่ตนหามาทดแทนเครื่องบูชาที่พระองค์ทรงกำหนดให้ และก็โกรธน้องชายที่เลือกเชื่อฟังพระเจ้าแทนที่จะร่วมกบฏกับเขา ถึงแม้ว่าคาอินปฏิเสธพระบัญชาของพระเจ้า

11 สำเนาต้นฉบับบางฉบับเขียนว่า “เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว”

แต่พระองค์ก็มีได้ปล่อยเขาไปตามยถากรรม แต่ยังทรงกรุณาใช้เหตุผลกับเขาผู้ซึ่งแสดงตนว่าไร้เหตุผล แล้วพระเจ้าตรัสกับคาอินว่า “เจ้าโกรธเคืองหน้าบูดบึ้งอยู่ทำไม” พระองค์ทรงใช้ทูตสวรรค์ไปเพื่อเตือนคาอินว่า “ถ้าเจ้าทำดี เราก็จะพอใจรับเจ้ามิใช่หรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาปก็หมอบอยู่ที่ประตู” การตัดสินใจขึ้นอยู่กับคาอินเอง ถ้าเขาวางใจในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงสัญญาไว้แล้ว และทำตามกฎเกณฑ์ของพระเจ้า เขาก็จะเป็นที่โปรดปรานของพระองค์ แต่ถ้าเขายังฝ่าฝืนอยู่ ก็จะไม่มีการชดเชยเมื่อพระเจ้าทรงปฏิเสธเขา {PP 73.3}

แต่แทนที่คาอินจะยอมรับว่าตนได้ทำบาป เขายังคงบ่นต่อว่าพระเจ้าว่าไม่ยุติธรรม และคิดอิจฉาซึ่งซึ่งอาเบลอยู่ เขาตำหนิน้องชายอย่างโกรธแค้น และพยายามยั่วยุให้น้องเถียงกับตนในเรื่องที่พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อเขาทั้งสอง อาเบลสนับสนุนความยุติธรรมและคุณความดีของพระเจ้าด้วยความสุภาพถ่อมตนทั้งไม่หวาดหวั่น แต่หนักแน่นมั่นคง เพื่อให้คาอินเห็นความผิดของตนและพยายามให้อภัยรับผิดเสีย และชี้แจงให้เห็นถึงพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่ทรงไว้ชีวิตพ่อแม่ของเขา ทั้งที่พระองค์อาจลงโทษให้ทั้งสองตายทันทีก็ได้ อาเบลยืนยันว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขา มิฉะนั้นพระองค์จะไม่ทรงประทานพระบุตรผู้บริสุทธิ์ให้แทนทุกชีวิตที่ฆาตกรรม และรับโทษบาปของพวกเขาออก ทั้งหมดนี้ทำให้คาอินยิ่งโกรธเป็นฟืนเป็นไฟตามเหตุผลและการสำนึกผิดชอบแล้วคาอินรู้ว่าอาเบลเป็นฝ่ายถูก แต่เขาเดือดดาลที่น้องชายซึ่งเคยใส่ใจฟังเขามาตลอดกล้าขัดขืนไม่เห็นด้วยและไม่เข้าข้างเขาในการกบฏ ด้วยอารมณ์ดุเดือดนั่นเองคาอินจึงได้ฆ่าน้องชายของตนเสีย {PP 74.1}

คาอินเกลียดชังและได้ฆ่าน้องชายของตน ไม่ใช่เพราะเหตุอาเบลทำอะไรผิด แต่ “เพราะการกระทำของเขาชั่ว และการกระทำของน้อง

นั้นชอบธรรม” (1 ยอห์น 3:12) และก็เป็นอย่างนั้นมาตลอดทุกยุคทุกสมัยที่คนชั่วเกลียดชังคนที่ดีกว่าตน การดำเนินชีวิตที่เชื่อฟังและเชื่อมั่นโดยไม่เอนเอียงของอาเบลเป็นเสมือนการถูกตำหนิอยู่ตลอดเวลาสำหรับคาอิน “เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่างและไม่มาถึงความสว่าง ด้วยกลัวว่าการกระทำของตนจะปรากฏ” (ยอห์น 3:20) แสงสว่างจากสวรรค์อันเจิดจ้ายิ่งสะท้อนออกมาจากอุปนิสัยของผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้ามากเท่าไร ความบาปของคนอธรรมก็ยิ่งปรากฏชัดมากขึ้นเท่านั้น และก็ยังทำให้พวกเขาตั้งใจทำลายผู้ที่รบกวนความรื่นเริงของตน {PP 74.2}

เรื่องอาเบลถูกฆาตกรรมนั้นเป็นตัวอย่างครั้งแรกของความจงเกลียดจงชังนับตั้งแต่ที่พระเจ้าตรัสว่าจะเกิดขึ้นระหว่างงูกับพงศ์พันธุ์ของหญิง คือระหว่างซาตานและสมุนของมันกับพระเยซูและผู้ที่ติดตามพระองค์ ความบาปของมนุษย์เป็นเหตุให้ซาตานมาควบคุมมนุษยชาติ แต่พระคริสต์จะทรงช่วยให้เขาสามารถปลดแอกของมันออกได้ เมื่อไรที่มีคนละทิ้งทางบาปโดยเชื่อในพระเยซูผู้ทรงเป็นลูกแกะของพระเจ้านั้น ซาตานก็จะเกิดความเกรี้ยวกราดขึ้น ชีวิตบริสุทธิ์ของอาเบลเป็นดังคำพยานปรักปรำข้ออ้างของซาตานที่ว่ามนุษย์ไม่สามารถรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าได้ เมื่อจอมชั่วร้ายเร่งเร้าให้คาอินไม่พอใจที่อาเบลไม่อยู่ในโอวาทของตน เขาโกรธเคืองยิ่งนักจนกระทั่งได้ปลิดชีวิตน้องของตนเสีย ที่ไหนก็ตามที่มีคนยื่นหยัดเพื่อพิสูจนถึงความชอบธรรมแห่งพระบัญญัติของพระเจ้า วิญญาณอันเดียวกันนี้แหละจะปรากฏขึ้นต่อต้านเขา คือวิญญาณนั้นที่เป็นเหตุให้คนในสมัยต่างๆ ก่อไฟเผาสาวกของพระเยซูทั้งเป็น แต่ที่ซาตานกับสมัครพรรคพวกของมันมุ่งให้คนกระทำความโหดร้ายทารุณเพิ่มทวีขึ้นต่อผู้ติดตามพระเยซูนั้น ก็เพราะว่าพวกมันไม่สามารถทำให้เขาอยู่ใต้การบังคับบัญชาของตนได้ นั่นแหละคือความโกรธเคืองของศัตรูผู้พ่ายแพ้

ทุกคนที่สละชีพเพื่อพระเยซูได้เสียชีวิตในฐานะผู้พิชิต ดังที่ผู้เผยพระวจนะได้กล่าวว่า “เขาเหล่านั้นชนะพญามาร (ซึ่งเป็นนุฎีก์ดำบรรพ์ที่เขาเรียกกันว่ามารและซาตาน) ด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และเพราะคำพยานของพวกเขาเอง เพราะเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน” (วิวรณ์ 12:11, 9) {PP 77.1}

ไม่นานนักฆาตกรคาอินก็ถูกเรียกให้รับผิดชอบต่ออาชญากรรมที่ตนได้ก่อขึ้น “พระเจ้าตรัสถามคาอินว่า ‘อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน’ คาอินจึงทูลว่า ‘ข้าพระองค์ไม่ทราบ ข้าพระองค์หรือเป็นผู้ดูแลน้อง’” คาอินได้ถลาลึกลงไปในความบาปจนไม่รู้สึกรู้ว่าพระเจ้าสถิตอยู่กับเขา เขาลืมว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ และทรงสรรพปัญญา เขาจึงโกหกเพื่อหวังจะซ่อนความผิดของตน {PP 77.2}

พระเจ้าตรัสกับคาอินอีกว่า “เจ้าทำอะไรไป โลหิตของน้องเจ้าส่งเสียงร้องฟ้องขึ้นมาจากดิน” พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่คาอินเพื่อเขาจะได้สารภาพความบาป และทรงให้เวลาทบทวนเหตุการณ์ เขารู้ว่าสิ่งที่เขากระทำลงไปนั้นใหญ่มาก และรู้อยู่แกล้งใจด้วยว่าตนได้โกหกเพื่อซ่อนความผิด แต่ก็ยังดีอีวัน แล้วพระเจ้านิ่งทรวงอีกที่จะกล่าวโทษ พระสุรเสียงที่เคยตรัสเพื่อวิงวอนและสั่งสอนนั้นคราวนี้ทรงกล่าวเป็นถ้อยคำที่น่ากลัวยิ่งนักกว่า “บัดนี้เจ้าจะต้องถูกสาปจากที่ดินที่ได้อำปากรับโลหิตน้องจากมือเจ้า ต่อไปเมื่อเจ้าทำนาจะไม่เกิดผลมาก เจ้าจะต้องหลบหนีและพเนจรไปในโลก” {PP 77.3}

ถึงแม้ว่าอาชญากรรมที่คาอินได้กระทำสมควรได้รับโทษถึงตาย แต่พระเจ้าผู้สร้างผู้กอปรด้วยพระเมตตาคุณทรงไว้ชีวิตเขาและให้โอกาสกลับใจใหม่ แต่ใจของคาอินมีแต่จะยิ่งแข็งกระด้างมากขึ้น ตลอดชีวิตที่เหลืออยู่นั้น เขาอยู่เพื่อสนับสนุนการกบฏต่ออำนาจอธิปไตยของพระเจ้า และกลายเป็น

เป็นต้นตระกูลของชนชาติที่หมกมุ่นปล่อยตัวอยู่กับความบาป คนนี้เพียงคนเดียวที่ออกจากทางของพระเจ้า ได้กลายเป็นเครื่องมือให้ซาตานใช้เพื่อล่อลวงคนอื่น ๆ แบบอย่างและอิทธิพลของเขาเป็นพลังชักนำคนจำนวนมากไปในทางที่เสื่อมศีลธรรม จนกระทั่งโลกนี้เต็มไปด้วยความชั่วช้าสามานย์และความโหดเหี้ยมทารุณจนถึงวาระที่จะต้องถูกทำลาย {PP 78.1}

สงครามประวัติศาสตร์ดำเนินต่อไป

ในการที่พระองค์ทรงไว้ชีวิตฆาตกรคนแรกนั้น พระองค์ทรงสำแดงให้จักรวาลเห็นบทเรียนของสงครามประวัติศาสตร์ระหว่างพระเจ้ากับซาตาน ประวัติอันมีดমনของคาอินกับเช็ธสายของเขาเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ายอมให้คนบาปมีชีวิตรอดตะเพื่อปกป้องภูตต่อพระเจ้า การที่พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยก็มีแต่จะทำให้คนชั่วยังมีใจแข็งกร้าวและทำลายพระองค์ไปตลอดชั่วชีวิตที่ดำรงอยู่ในความบาป สิบห้าศตวรรษหลังจากที่พระเจ้าทรงกล่าวโทษคาอิน จักรวาลได้เห็นเป็นพยานถึงผลพวงจากตัวอย่างและอิทธิพลของคาอินที่ทำให้โลกเต็มไปด้วยอาชญากรรมกับความโสโครกอย่างท่วมท้น และเป็นที่ยืนยันชัดแล้วว่าที่พระเจ้าทรงตัดสินลงโทษมนุษยชาติเพราะการฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระองค์นั้นเป็นเพราะทรงพระเมตตาและยุติธรรม มนุษย์ซึ่งอยู่ในความบาปยังมีชีวิตรยาวนานมากเท่าไรก็จะยิ่งปล่อยตัวอยู่ในความบาปมากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น ที่พระเจ้าทรงกล่าวโทษคนชั่วโดยปลิดชีวิตผู้ที่ปล่อยตัวตามความบาปอย่างไม่ยับยั้งชั่งใจ และทรงกอบกู้โลกออกจากอิทธิพลของผู้ที่มีจิตใจแข็งกระด้างในการกบฏนั้น ถือเป็นพระพรไม่ใช่การสาปแช่ง {PP 78.2}

ซาตานทำงานอยู่ตลอดเวลาด้วยกำลังความสามารถอันแรงกล้า และโดยวิธีอำพรางตัวเองนับพันๆ วิธี เพื่อทำให้คนเข้าใจพระอุปนิสัยและการ

ปกครองของพระเจ้าผิดไป มันทำงานด้วยพลังอำนาจที่แรงกล้าและวางแผนอย่างแยบยลเพื่อให้ชาวโลกยังคงหลงตามการหลอกลวงของมัน พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงสัพพัญญูและทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงเห็นตั้งแต่ปฐมกาลตลอดจนถึงอวสาน ทรงมีแผนการอันกว้างไกลและครอบคลุมทั้งหมดที่จะกำจัดความชั่ว พระองค์ทรงมีพระประสงค์ที่จะไม่เพียงแต่กำจัดการกบฏเท่านั้น แต่จะทรงสำแดงให้ทั่วทั้งจักรวาลเห็นธาตุแท้ของการกบฏด้วย แผนการของพระองค์ได้ดำเนินไปให้เห็นถึงความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระองค์ และพิสุจน์ให้เห็นถึงพระปัญญาและความชอบธรรมของพระองค์ในการจัดการกับความชั่ว {PP 78.3}

ผู้บริสุทธ์ในโลกอื่นๆ กำลังจ้องดูเหตุการณ์บนโลกนี้ด้วยความสนใจยิ่งนัก พวกเขาเห็นว่าสภาพของโลกก่อนน้ำท่วมนั้นเป็นตัวอย่างถึงผลของการปกครองที่ลูซีเฟอร์เคยพยายามจัดตั้งในสวรรค์ โดยปฏิเสธอำนาจของพระคริสต์และสลัดพระบัญญัติของพระเจ้าทิ้งไป ผู้บริสุทธ์เหล่านั้นได้เห็นคนบาปก่อนน้ำท่วมโลกที่ทำสวรรค์ว่าเป็นพลเมืองที่ซาตานปกครองอยู่ “เค้าความคิดในใจของเขา ล้วนเป็นเรื่องร้ายเสมอไป” (ปฐมกาล 6:5) อารมณ์ความต้องการและความนึกคิดทุกอย่างเป็นศัตรูต่อผู้หลักการบริสุทธ์ สันติและกอบปรีย์ด้วยความรักของพระเจ้า เป็นตัวอย่างของสภาพเสื่อมทรามที่เกิดขึ้นตามยุทธวิธีของซาตานที่จะไม่ให้ชีวิตทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นอยู่กับพระบัญญัติอันบริสุทธ์ของพระองค์ {PP 78.4}

ตามหลักข้อเท็จจริงของสงครามประวัติศาสตร์ที่ดำเนินมานั้น พระเจ้าจะทรงสำแดงถึงหลักการการปกครองของพระองค์ที่ซาตานกับบรรดาผู้ที่หลงกลอุบายของมันได้บิดเบือน โลกทั้งโลกจะยอมรับความยุติธรรมของพระองค์ในที่สุดถึงแม้ว่าการยอมรับนั้นจะสายเกินไปที่จะช่วยผู้กบฏให้พ้นโทษทั้งจักรวาลเห็นด้วยกับพระองค์ที่ทรงปฏิบัติตามแผนการอันยิ่งใหญ่ให้

ดำเนินไปแต่ละขั้นตอนจนถึงความสำเร็จบริบูรณ์ และจะเห็นด้วยกับพระองค์เมื่อทรงกำจัดการกบฏให้หมดสิ้นในที่สุด เมื่อนั้นก็จะเห็นว่าทุกคนที่ทอติงกฎเกณฑ์ของพระเจ้าได้เข้าไปอยู่ฝ่ายซาตานและทำสงครามต่อสู้กับพระคริสต์ เมื่อซาตานผู้ทำตัวเป็นเจ้าของโลกถูกพิพากษาและทุกชีวิตที่ร่วมกับมันต้องร่วมชะตากรรมอันเดียวกันนั้น แล้วทั้งจักรวาลจะเป็นพยานและจะกล่าวด้วยกันว่า “ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งปวง วิธีการทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง” (วิวรณ์ 15:3)

{PP 79.1}

6

เสท กับ เอโนเค

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 4:25 - 6:2

เสท

พระเจ้าทรงประทานบุตรชายอีกคนหนึ่งให้แก่อาดัมที่จะเป็นทายาทแห่งพระสัญญา เป็นผู้ที่จะรับสิทธิฝ่ายวิญญาณของบุตรหัวปีเป็นมรดก ชื่อที่ตั้งให้ลูกชายคนนี้เป็น ‘เสท’ หมายถึง “การแต่งตั้ง” หรือ “การชดเชย” เพราะผู้เป็นแม่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงโปรดให้ฉันมีบุตรอีกคนหนึ่งแทนอาแบล เพราะคาอินฆ่าอาแบลเสีย” เสทมีรูปร่างสูงสง่ากว่าคาอินหรืออาแบล และมีลักษณะเหมือนอาดัมมากกว่าบุตรคนอื่นๆ เขามีอุปนิสัยที่น่า ยกย่องสรรเสริญ และเจริญรอยตามแบบของอาแบล แต่ถึงอย่างไรก็ดี เขาก็ไม่ได้เกิดมาพร้อมกับคุณงามความดีเฉพาะตัวมากไปกว่าคาอิน พระคัมภีร์เขียนเกี่ยวกับการทรงสร้างอาดัมว่า “พระองค์ทรงสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า” แต่หลังจากมนุษย์ตกสู่ความบาปแล้วก็เขียนว่า อาดัม “มีบุตรชายคนหนึ่งตามอย่างตามฉายา**ของเธอ**” อาดัมถูกสร้างขึ้นโดยปราศจากความผิดบาปตามพระฉายาของพระเจ้า ส่วนเสทนั้นก็เหมือนคาอิน คือสืบทอดธรรมชาติบาปของพ่อแม่ แต่เขาก็ยังได้รับรู้เรื่องพระเจ้าผู้ไถ่และคำสั่งสอนเรื่องความชอบธรรม เขารับใช้และให้เกียรติพระเจ้าโดยพระคุณของพระองค์ และทำงานเพื่อห็นจิตใจของคนบาปให้มานับถือและ

เชื่อฟังพระผู้สร้าง ซึ่งเป็นงานที่อาเบลคงได้ทำถ้าไม่ตายเสียก่อน {PP 80.1}

“ฝ่ายเสทก็มีบุตรชื่อเอโนช คราวนั้นมนุษย์เริ่มต้นนมัสการโดยออกพระนามพระเยโฮวาห์” ผู้คนที่ชื่อสัตย์ได้นมัสการพระเจ้าก่อนหน้านี้ แต่เมื่อมนุษย์เพิ่มทวีขึ้น ความแตกต่างระหว่างสองฝ่ายก็ปรากฏให้เห็นชัด ฝ่ายหนึ่งประกาศถึงความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าอย่างเปิดเผย ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งถูกเหี้ยมหยามและไม่เชื่อฟัง {PP 80.2}

สภาพลูกหลานของอาดัมกับเอวา

ก่อนที่จะตกสู่ความบาป บรรพบุรุษคู่แรกของเราได้รักษาวินสบบาโตซึ่งทรงสถาปนาไว้ในสวนเอเดน หลังจากที่ต้องออกจากสวนเอเดนแล้วก็ยังคงรักษาต่อไป พวกเขาได้ล้มรสความขมขื่นซึ่งเป็นผลของการไม่เชื่อฟัง และได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ทุกคนที่เหยียบยาพระบัญญัติของพระเจ้าจะต้องเรียนรู้ในที่สุดว่า กฎเกณฑ์ของพระเจ้านั้นศักดิ์สิทธิ์และเปลี่ยนแปลงไม่ได้ และการล่วงละเมิดจะมีโทษอย่างแน่นอน ลูกหลานของอาดัมที่ยังคงชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าได้ให้เกียรติวันสบบาโต แต่คาอินกับเช็อสายของเขา กลับไม่ได้ให้เกียรติแก่วันที่พระเจ้าทรงพัก พวกเขาเลือกเวลาทำงานกับเวลาพักเองโดยไม่คำนึงถึงพระบัญชาอันชัดแจ้งของพระเยโฮวาห์ {PP 80.3}

เมื่อคาอินถูกพระเจ้าสาปแช่ง เขาได้ถอนตัวออกจากบ้านของบิดาในตอนแรกเขาได้เลือกการทำไร่ไถนาเป็นอาชีพ และต่อมาก็ได้ก่อตั้งเมืองหนึ่งขึ้น และเรียกชื่อเมืองนั้นตามชื่อบุตรหัวปี เขาได้ออกไปพ้นพระพักตร์พระเจ้าและสลัดทิ้งพระสัญญาที่ว่า จะค้ำสวนเอเดนสู่สภาพเดิม เขาออกไปเพื่อแสวงหากรรมสิทธิ์และความสุขในโลกใบนี้ที่ถูกสาปแช่งเพราะบาป เขาจึงเป็นต้นตระกูลของมหาชนที่บูชาพระแห่งโลกนี้ เช็อสายของคาอินโดดเด่นในเรื่องความเจริญทางด้านวัตถุ แต่กลับไม่ยินดียินร้ายกับพระเจ้า

ทั้งยังต่อต้านพระประสงค์ที่พระองค์มีต่อมนุษย์ คาอินเบิกทางอาชญากรรม ว่าด้วยการฆ่าคน ต่อมาลาเมคซึ่งเป็นคนชั่วอายุที่ห้าได้เพิ่มความผิดเข้ามา โดยการมีภรรยามากกว่าหนึ่งคน เขาอวดดีและมีท่าทีที่ท้าทาย เขายอมรับพระเจ้าเพียงเพื่อปลอบใจตัวเองว่าจะต้องปลอดภัยจากมือมนุษย์ด้วยกัน โดยอ้างถึงพระสัญญาที่ว่าจะทรงแก้แค้นถ้ามีใครทำอันตรายแก่คาอิน ส่วนอาเบลนั้นเคยประกอบอาชีพเลี้ยงแกะและอาศัยอยู่ในเพิงหรือกระท่อม ซึ่งลูกหลานของเสทก็ได้ดำเนินตามแบบนี้โดยถือว่า “เขาเป็นคนแปลกถิ่นที่ท่องเที่ยวไปในโลก” เพราะ “เขาปรารถนาที่จะอยู่ในเมืองที่ประเสริฐกว่านั้น คือเมืองสวรรค์” (ฮีบรู 11:13, 16) {PP 81.1}

ชนชาติที่แตกต่างกัน

ชนสองกลุ่มนี้แยกกันอยู่ระยะเวลาหนึ่ง เชื้อสายของคาอินกระจายออกจากที่ตั้งถิ่นฐานครั้งแรกไปอยู่ทั่วหุบเขาและที่ราบในที่ลูกหลานของเสทเคยอยู่ ส่วนกลุ่มหลังนี้ได้ถอยไปตั้งรกรากในภูเขา เพื่อหนีอิทธิพลเสื่อมเสียของเชื้อสายคาอิน ตราบใดที่ยังแยกกันอยู่ เขาก็ยังคงนมัสการพระเจ้าอย่างบริสุทธิ์ แต่พอเวลาผ่านไป พวกเขา ก็ค่อยๆ เสี่ยงที่จะคบหาสมาคมกับชาวพื้นราบ การคบค้ากันนี้มีผลเสียยิ่งนัก “บุตรชายของพระเจ้าเห็นว่าบุตรหญิงของมนุษย์งามดี” ลูกหลานของเสทหลงเสน่ห์ความงามของหญิงสาวที่เป็นเชื้อสายของคาอินและได้แต่งงานกับเขา ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย ผู้ที่นมัสการพระเจ้าจำนวนมากถูกล่อลวงให้ทำบาปโดยสิ่งจูงใจทั้งหลายที่อยู่ตรงหน้าเขาเสมอ พวกเขาจึงสูญเสียอุปนิสัยที่บริสุทธิ์อันเป็นเอกลักษณ์พิเศษ โดยการคลุกคลีกับคนต่ำช้าจึงทำให้จิตใจและการกระทำกลายเป็นแบบเดียวกัน พวกเขาไม่ยึดกับพระบัญญัติข้อที่เจ็ด และก็ได้เลือกหญิงสาวเชื้อสายคาอินและรับไว้เป็น

ภรรยาตามใจชอบของตน ลูกหลานของเสทได้ “ประพุดิตตามอย่างคาอิน” (ยูดา 11) เขาปักใจอยู่กับความเจริญและความสุขฝ่ายโลก และเพิกเฉยต่อพระบัญญัติของพระเจ้าเสีย เนื่องจากเขา “มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า...แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระ และจิตใจโง่เขลาของเขาก็มีดมัวไป” “พระองค์จึงทรงปล่อยให้เขามีใจชั่วและประพุดิตสิ่งที่ไม่เหมาะสม” (โรม 1:21, 28) ความบาปได้แพร่หลายออกไปทั่วโลกравกับโรคเรื้อนที่ร้ายแรงยิ่งนัก {PP 81.2}

อาดัมกับชีวิตที่ขมขื่น

อาดัมมีชีวิตร่วมเกือบพันปี และได้ประจักษ์พยานถึงผลกรรมของความบาป เขาพยายามด้วยความซื่อสัตย์ที่จะระงับความชั่วที่กำลังเพิ่มทวีขึ้น พระเจ้าทรงบัญชาให้อาดัมสั่งสอนลูกหลานให้ดำเนินชีวิตในทางของพระองค์ เขาสงวนสิ่งที่พระเจ้าเคยสั่งแแดงต่อเขาไว้ในใจเป็นอย่างดี และได้เล่าให้ลูกหลานแต่ละรุ่นฟังต่อๆ กันไป เขาบรรยายถึงชีวิตที่บริสุทธิ์และมีความสุขเมื่อครั้งอยู่สวนเอเดนให้ลูกหลานเหลนโหล่นฟังมาจนถึงชั่วอายุที่เก่า และได้ทบทวนถึงประวัติที่เขาตกสู่ความบาป โดยเล่าว่าพระเจ้าใช้ความทุกข์ต่างๆ สอนเขาให้เห็นว่าการทำตามพระบัญญัติของพระองค์อย่างเคร่งครัดเป็นสิ่งจำเป็น เขาได้อธิบายถึงพระเมตตาของพระเจ้าที่ทรงประทานเครื่องไถ่บาปเพื่อความรอดของพวกเขา ถึงกระนั้นก็ยังมียุคนคนที่เอาใจใส่ต่อคำพูดของอาดัม บ่อยครั้งที่เขาต้องเผชิญกับคำตำหนิตที่ขมขื่นว่าเป็นเพราะบาปของตนนั่นเองที่เชื้อสายของตนต้องมาทนทุกข์กัน อย่างนี้ {PP 82.1}

ชีวิตของอาดัมเป็นชีวิตที่ถ่อมเต็มไปด้วยความเศร้าโศกและการสำนึกผิด ครั้นออกจากสวนเอเดนแล้วเขาก็รู้สึกสยดสยองเมื่อคิดถึงว่าจะต้องตาย เขา

ต้องเผชิญกับความจริงเรื่องการตายของมนุษย์ครั้งแรกเมื่อคาอินซึ่งเป็นบุตรหัวปีได้ฆ่าน้องชายเสีย ใจของอาดัมเต็มไปด้วยการสำนึกเสียใจในบาปของตนอย่างสุดซึ้งราวกับถูกมีดแทง และกับเหตุการณ์ครั้งที่เขาต้องสูญเสียลูกไปถึงสองคนพร้อมกัน อาเบลตาย ส่วนคาอินนั้นถูกพระเจ้าปฐิเสธอาดัมคอตกด้วยความทุกข์ระทม เขาได้สังเกตเห็นถึงความชั่วที่แพร่หลายที่จะเป็นเหตุให้โลกต้องถูกทำลายโดยน้ำท่วมในที่สุด ตอนแรกเมื่อพระเจ้ากล่าวโทษเขาว่าจะต้องตายนั้นเขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ร้ายแรงนัก แต่หลังจากที่ได้เห็นผลของความบาปเกือบหนึ่งพันปี เขากลับรู้สึกว่พระเจ้าทรงมีพระเมตตาต่างหากที่ให้ชีวิตอันเต็มไปด้วยความทุกข์โศกนั้นได้จบลง {PP 82.2}

ข้อได้เปรียบของคนสมัยก่อนน้ำท่วมโลก

ถึงแม้ว่าสมัยก่อนน้ำท่วมโลกมีความชั่วช้ามาก แต่ก็ไม่ได้เป็นอย่างที่หลายคนคิด ที่ว่าคนในยุคสมัยนั้นโง่เขลาเบาปัญญาและป่าเถื่อน เขาเหล่านั้นมีโอกาสที่จะพัฒนาในด้านศีลธรรมและความคิดให้ถึงมาตรฐานอันสูงส่ง เขามีกำลังกายและพลังสมองที่ดีมาก โอกาสในการเรียนรู้ทั้งในด้านศาสนาและวิทยาศาสตร์ก็ไม่มีที่เปรียบบางคนคิดว่าเนื่องจากว่าคนเหล่านั้นมีชีวิตยืนยาวมาก ดังนั้นสมองของเขาคงจะพัฒนาอย่างช้าๆ กระมัง แต่ความคิดดังกล่าวผิดถนัดเพราะพลังสมองของเขาได้พัฒนามาตลอดตั้งแต่เยาว์วัย ผู้ที่รักและยึดมั่นในพระเจ้าและดำเนินชีวิตสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระองค์ ก็ได้เพิ่มความรู้และสติปัญญาตลอดชั่วชีวิตของเขา หากสามารถนำยอดปัญญาชนแห่งยุคนี้ไปเปรียบเทียบกับชนรุ่นราวคราวเดียวกันในสมัยก่อนน้ำท่วมโลก ก็คงพบว่าสติปัญญาของคนสมัยปัจจุบันด้อยกว่ามาก ความแข็งแรงของร่างกายก็เช่น

เดียวกัน ในขณะที่มีมนุษย์อายุสั้นลง ความแข็งแรงของร่างกายและประสิทธิภาพของสมองก็พลอยลดลงไปด้วย ทุกวันนี้มีคนที่ใช้ระยะเวลาเพื่อศึกษาเล่าเรียน 20-50 ปี และโลกพากันยกย่องชมเชยในความสำเร็จของคนเหล่านี้ แต่ก็ช่างเป็นความสำเร็จที่เล็กน้อยนักเมื่อเทียบกับร่างกายและสมองที่พัฒนาอยู่เรื่อยๆ นานนับศตวรรษ {PP 82.3}

จริงอยู่ที่คนในปัจจุบันได้รับประโยชน์จากความสำเร็จของคนรุ่นก่อน อัจฉริยะบุคคลได้วางแผน ศึกษาค้นคว้า และบันทึกผลงานทิ้งไว้ให้กับคนรุ่นหลัง ถึงกระนั้นก็ดีในเรื่องความรู้ของมนุษย์ คนโบราณยังได้เปรียบมากกว่านัก ที่ได้มีผู้อาวุโสท่านหนึ่งที่พระเจ้าทรงสร้างตามพระฉายาของพระองค์อยู่ท่ามกลางเขานับเป็นเวลาหลายร้อยปี เป็นผู้ที่พระเจ้าผู้สร้างเองเคยตรัสว่า “ดี” พระองค์เคยสั่งสอนอาดัมและประทานสติปัญญาเกี่ยวกับธรรมชาติทั้งหมดในโลก อาดัมได้เรียนรู้ถึงประวัติการทรงสร้างจากผู้สร้างโดยตรง เขาเองก็ได้เป็นพยานถึงเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดเก้าศตวรรษ และได้แบ่งปันความรู้ของตนให้กับลูกหลาน คนก่อนน้ำท่วมโลกไม่มีหนังสือ ไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ด้วยร่างกายและสมองที่มีพลังยิ่ง เขาจึงมีความทรงจำที่ดีเยี่ยม และสามารถเข้าใจจดจำสิ่งที่ยินแล้วเล่าต่อให้ชนรุ่นหลังฟังโดยไม่ผิดเพี้ยน และนับเป็นเวลาหลายร้อยปีที่มีเจ็ดชั่วอายุคนอยู่พร้อมกันในโลก โดยที่มีโอกาสปรึกษาหารือกัน และเอื้อประโยชน์ต่อกันจากความรู้และประสบการณ์ของกันและกัน {PP 83.1}

คนในยุคนั้นได้เปรียบที่มีโอกาสได้เรียนรู้จักพระเจ้าผ่านทางพระหัตถกิจของพระองค์ อย่างที่ไม่เคยมียุคไหนเสมอเหมือน ส่วนที่มีคนว่ายุคสมัยนั้นมีมดนมไร้ค้ำสอนด้านศาสนา ก็หาเป็นเช่นนั้นไม่ แต่หากเป็นสมัยที่มีความสว่างยิ่ง โลกทั้งโลกมีโอกาที่จะรับการสั่งสอนจากอาดัม และสำหรับผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าก็มีพระคริสต์กับทูตสวรรค์เป็นผู้สอนด้วย และ

ก็ยังมีพยานเงียบๆ ที่แสดงออกถึงความจริง นั่นคือสวนเอเดนพระ
อุทยานของพระเจ้า ซึ่งยังคงอยู่ท่ามกลางมนุษย์เป็นเวลาหลายศตวรรษ
พระเจ้าทรงสำแดงพระสิริของพระองค์ตรงทางเข้าสวนเอเดนอันมีเศร
บคอยเฝ้าอยู่ คนกลุ่มแรกที่นมัสการพระองค์ก็ได้มา ณ ที่แห่งนั้น เขาได้
สร้างแท่นบูชาและทำการถวายสัตวบูชาที่นั่น และที่แห่งเดียวกันนั่นเองที่
คาอินกับอาเบลเคยนำเครื่องถวายไปถวายพระเจ้า และพระองค์ทรง
เสด็จลงมาติดต่อสนทนากับเขา {PP 83.2}

ความสงสัยไม่อาจต้านความเป็นจริงของสวนเอเดนได้ในเมื่อมันอยู่
ต่อหน้าต่อตาคนทั้งหลาย และมีทูตสวรรค์เฝ้าอยู่ไม่ให้คนเข้าไป การเป็น
ระบบระเบียบของธรรมชาติที่ทรงสร้าง การมีอยู่ของสวนเอเดน ตลอด
จนประวัติของต้นไม้ทั้งสองต้นที่มีส่วนใกล้ชิดกับชะตากรรมของมนุษย์ ล้วน
เป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ และตราบไต่ที่อาดัมยังอยู่ท่ามกลางพวกเขานั้น
ก็ไม่ค่อยจะมีใครสงสัยความจริงที่ว่า มีพระเจ้าสูงสุดซึ่งมนุษย์มีหน้าที่
รักษาพระบัญญัติของพระองค์ {PP 84.1}

ถึงแม้ว่าจะมีความชั่วอยู่ทั่วไป แต่ก็มีเชื้อสายของชนบริสุทธิ์ที่งามสง่า
นำยำเกรงโดยการติดต่อสัมพันธ์กับพระเจ้า พวกเขามีชีวิตประดุจ
อยู่ท่ามกลางชาวสวรรค์ เป็นยอดอัจฉริยะและประสบความสำเร็จอย่างดี
ยิ่ง เขามีพันธกิจบริสุทธิ์อันยิ่งใหญ่ คือพัฒนาอุปนิสัยแห่งความชอบธรรม
และสอนบทเรียนไม่เพียงแต่สำหรับคนในสมัยของเขาเท่านั้น แต่เพื่อคน
รุ่นหลังจะได้เรียนรู้ถึงชีวิตที่เป็นไปตามแนวทางของพระเจ้าด้วย มีคนที่เด่นๆ
เพียงไม่กี่คนที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ แต่พระเจ้าทรงมีพยานผู้ซื่อสัตย์ที่
นมัสการพระองค์ด้วยใจจริงอยู่ในทุกยุคทุกสมัย {PP 84.2}

เอโนค

พระคัมภีร์เขียนไว้ว่าหลังจากเอโนคมีชีวิตหกสิบห้าปี เขาก็ได้ ลูกชายคนหนึ่ง หลังจากนั้นเขาได้ดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปี ในช่วงชีวิตวัยหนุ่ม เอโนครักและยำเกรงพระเจ้าและรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เขาเป็นหนึ่งในเชื้อสายคนบริสุทธิ์ เป็นผู้ที่รักษาความเชื่อที่แท้จริง เป็นบรรพบุรุษของพระเยซูที่ทรงสัญญาไว้ นั่น เขาได้ยินเรื่องการตกสู่ความบาปอันน่ามหัศจรรย์จากปากของอาดัม และเรื่องน่ายินดีเกี่ยวกับพระคุณที่ปรากฏในพระสัญญาของพระองค์ เขาวางใจในพระเจ้าผู้ใดที่จะเสด็จมา แต่หลังจากลูกชายคนแรกเกิด เอโนคก็ดำเนินสู่ประสบการณ์ที่สูงขึ้นไปอีก เขามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เขาสำนึกในหน้าที่และส่วนรับผิดชอบในฐานะบุตรของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น เมื่อเห็นความรักและความไว้วางใจที่ลูกมีต่อเขาว่าพ่อจะปกป้องเขาได้ ทั้งเมื่อรู้สึกถึงความห่วงใยอันแรงกล้าที่เขามีต่อลูกชายคนแรกนี้อย่างลึกซึ้ง เอโนคก็ได้บทเรียนอันล้ำค่าถึงความรักพิเศษของพระเจ้าที่ทรงประทานพระบุตรให้แก่มนุษย์ และมีความมั่นใจว่าคนของพระเจ้าสามารถพักพิงในพระบิดา ความรักของพระเจ้าที่สูงกว้างยาวลึกเกินประมาณในการประทานพระคริสต์พระบุตรของพระองค์ เป็นสิ่งที่เขาภาวนาตรึงตรองทั้งกลางวันและกลางคืน และพยายามสุดหัวใจที่จะสำแดงความรักนั้นต่อคนที่อยู่รอบข้าง {PP 84.3}

เอโนคดำเนินชีวิตกับพระเจ้าแต่ไม่ใช่แบบเข้าถ้ำหรืออยู่ใต้ถ้ำ แต่ดำเนินไปพร้อมกับภาระหน้าที่ทั้งหลายในชีวิตประจำวัน เขาไม่ใช่ฤาษีที่ปิดกั้นตัวเองจากโลกภายนอกอย่างสิ้นเชิง เพราะว่าเขามีการงานที่ต้องทำในโลกนี้เพื่อพระเจ้า ทั้งในครอบครัวและการคบหาสมาคมกับผู้อื่น ทั้งในฐานะพ่อ สามี มิตรสหายและในฐานะพลเมือง เขาเป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่มั่นคงเสมอต้นเสมอปลาย {PP 85.1}

จิตใจของเอโนคสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าเพราะว่า “สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือ นอกจากทั้งสองจะได้ตกลงกันได้ก่อน” (อาโมส 3:3) และเขาดำเนินชีวิตบริสุทธิ์เช่นนี้อย่างต่อเนื่องตลอดสามร้อยปี คริสเตียนส่วนมากคงจะกระตือรือร้น และอุทิศตัวมากยิ่งขึ้นถ้ารู้ว่าเขาจะต้องตายในไม่ช้า หรือรู้ว่าพระคริสต์กำลังจะเสด็จมาแล้ว แต่กาลเวลา ยิ่งผ่านไปนานนับศตวรรษ ความเชื่อและความรักของเอโนคก็ยิ่งเพิ่มขึ้น {PP 85.2}

เอโนคเป็นชายที่ฝึกฝนศึกษาพัฒนาสมองจนดีเยี่ยม เขามีความรู้ที่กว้างไกล และได้รับเกียรติจากพระเจ้าโดยพระองค์สำแดงสิ่งพิเศษให้เขาเห็น เนื่องจากเขาติดต่อสื่อสารกับสวรรค์ตลอดเวลา และรู้ซึ่งถึงความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่อยู่ต่อหน้าเสมอ เขาจึงเป็นคนที่ใจถ่อมมากที่สุดคนหนึ่ง คือยิ่งเข้าใจลึกซึ้งพระเจ้ามากเท่าไร เขาก็ยิ่งรู้ซึ่งถึงความอ่อนแอและปมด้อยของตนเองมากขึ้นเท่านั้น {PP 85.3}

ความซื่อสัตย์ของคนธรรมดาที่เพิ่มขึ้นทำให้เอโนคเป็นทุกข์โศกเศร้า เขากลัวว่าความไม่ซื่อสัตย์ของคนชั่วนั้น อาจจะทำให้การเคารพยำเกรงพระเจ้าของเขาลดน้อยลง เอโนคจึงหลีกเลี่ยงที่จะคบหาคนเหล่านี้เป็นประจำ เขาใช้เวลามากกับการอยู่ตามลำพังเพื่ออธิษฐานและคิดไตร่ตรอง ดังนั้นแหละเขาจึงเฝ้ารอคอยพระเจ้า และแสวงหาการเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ให้กระจ่างขึ้นเพื่อจะปฏิบัติตาม สำหรับเขาแล้วการอธิษฐานคือการหายใจของจิตวิญญาณ เขาดำรงชีวิตในบรรยากาศของสวรรค์เลยทีเดียว {PP 85.4}

สำแดงถึงพระประสงค์

พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์บริสุทธ์ไปเพื่อสำแดงแก่เอโนคถึงพระประสงค์ของพระองค์ที่จะทำลายโลกโดยให้น้ำท่วม และยังเปิดเผยให้เขาเข้าใจแผนการทรงไถ่มากขึ้นอีก พระวิญญาณบริสุทธ์ทรงนำเขาให้เห็นนิมิตถึงคนในสมัยต่างๆ หลังน้ำท่วมโลก และทรงสำแดงเหตุการณ์สำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์และการสิ้นโลก {PP 85.5}

เอโนคเป็นทุกขใจในเรื่องความตาย เหมือนกับว่าคนชอบธรรมกับคนอธรรมจะกลับเป็นผงคลีดินเหมือนกัน กัน และจุดจบก็มีเพียงเท่านั้น เขาไม่อาจจินตนาการถึงชีวิตหลังความตายของคนชอบธรรมได้ แต่เขาได้รับการสั่งสอนในนิมิตถึงการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ เขาได้เห็นพระองค์เสด็จกลับมาพร้อมด้วยรัศมีภาพและหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธ์ทั้งปวงเพื่อปลดปล่อยคนของพระองค์จากหลุมฝังศพ แล้วเขายังเห็นสภาพของโลกที่เสื่อมโทรมเมื่อใกล้เวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมาปรากฏเป็นครั้งที่สองว่าผู้คนในสมัยนั้นจะอวดดี ทนงตน และเอาแต่ใจตัวเอง จะปฏิเสธพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียว และองค์พระเยซูคริสต์เจ้า เขาจะเหยียบย่ำพระบัญญัติและดูหมิ่นการทรงไถ่ เอโนคได้เห็นคนชอบธรรมรับเกียรติและรัศมีเป็นมงกุฎ และเห็นคนอธรรมถูกขับไล่ออกไปให้พ้นพระพักตร์พระเจ้าและถูกทำลายด้วยไฟ {PP 85.6}

ประกาศความชอบธรรม

เอโนคจึงกลายเป็นผู้ประกาศความชอบธรรมโดยบอกเล่าในสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อเขาแก่ผู้คน คนที่ยำเกรงพระเจ้าได้แสวงหาผู้บริสุทธ์ท่านนี้เพื่อรับฟังคำสั่งสอนและให้เขาอธิษฐานเผื่อ เขายังได้ทำงานกับสาธารณชนด้วย โดยนำข่าวสารจากพระเจ้าให้แก่ทุกคนที่จะฟังคำตักเตือน

เอนอคไม่ได้จำกัดการทำงานแต่เฉพาะกับเชื้อสายของเสท แต่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าคนนี้ได้ถ่ายทอดภาพตริ้งใจต่างๆ ที่ได้ฉายผ่านตาของเขาไปยังแผ่นดินที่คาคินหนีออกไปเพื่อพ้นพระพักตร์พระเจ้านั้นด้วย โดยกล่าวว่า “นี่แน่ะ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาพร้อมกับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหมื่นๆ เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุกคนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว และรู้สึกตัวถึงการหยาบช้ำทั้งหมดที่ทุกคนบาปเหล่านั้นได้กล่าวร้ายต่อพระองค์” (ยูดา 14-15) {PP 86.1}

เอนอคติเตียนความบาปอย่างไม่หวั่นเกรง ขณะที่ประกาศความรักของพระเจ้าที่ปรากฏในองค์พระคริสต์ให้คนในสมัยของตนฟัง เขาก็ได้วิงวอนให้ทุกคนละทิ้งทางชั่วเสีย และประณามความไร้ศีลธรรมที่แพร่หลายตั้งแต่คนมนุษย์ในยุคนั้นว่า ผู้ที่ล่วงละเมิดจะถูกลงโทษอย่างแน่นอน พระวิญญาณของพระคริสต์นั้นเองที่ตรัสผ่านเขา พระวิญญาณนั้นไม่เพียงแต่แสดงออกในถ้อยคำแห่งความรัก ความเมตตา และคำวิงวอนเท่านั้น กล่าวคือผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ไม่ได้พูดเฉพาะแต่สิ่งที่สบายหู แต่พระเจ้าได้ใส่ความจริงในใจและปากของทูตของพระองค์ให้กล่าวด้วยถ้อยคำอันหนักแน่นที่ตัดราวกับดาบสองคม {PP 86.2}

ผู้ที่ฟังเอนอคก็รู้สึกถึงอำนาจของพระเจ้าที่ทำงานผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ บางคนใส่ใจต่อคำตักเตือนและได้ละทิ้งความบาปของตน แต่คนส่วนใหญ่เยาะเย้ยต่อถ้อยคำที่จริงจังนั้น และยังคงล่าทำชั่วมากยิ่งขึ้นต่อไป ผู้รับใช้พระเจ้าในยุคสุดท้ายจะต้องนำชาวลักษณะเดียวกันนี้ให้แก่โลก แต่ชาวโลกจะเยาะเย้ยและไม่เชื่อเช่นกัน มนุษย์สมัยก่อนนำท่วมโลกได้ปฏิเสธคำตักเตือนของชายผู้หนึ่งที่ดำเนินชีวิตกับพระเจ้าแล้วฉันใดคนในชั่วอายุสุดท้ายของโลกจะดูหมิ่นคำตักเตือนของผู้ประกาศของพระองค์ฉันนั้น {PP 86.3}

ในขณะที่ชีวิตเต็มไปด้วยภารกิจงานนั้น เอนอคยังคงรักษาการ
 สื่อสัมพันธ์กับพระเจ้าไว้อย่างมั่นคง ภาระหน้าที่ยิ่งมากและเร่งด่วนเท่าไร
 เขายิ่งขะมักเขม้นอธิษฐานมากขึ้นเท่านั้น เขายังคงแยกตัวเองออกจาก
 สังคมทั้งหลายเป็นระยะๆ หลังจากที่ใช้เวลากับผู้คนในการทำงานเพื่อ
 ประโยชน์ของพวกเขาโดยการสั่งสอนและการเป็นแบบอย่างที่ดี เขาจะ
 แยกตัวออกมาเพื่อใช้เวลากับพระเจ้าตามลำพังด้วยความหิวกระหาย
 ความรู้ที่พระเจ้าเท่านั้นประทานให้ได้ โดยการสนทนากับพระเจ้าเช่นนี้
 เองที่ทำให้เอนอคสะท้อนพระฉายาของพระองค์มากยิ่งขึ้น ใบหน้าของเขา
 เปล่งรัศมีบริสุทธิ์ เป็นความสว่างที่ฉายออกจากพระพักตร์พระเยซู เมื่อ
 เขากลับมาจากการเข้าเฝ้าพระเจ้า แม้กระทั่งคนธรรมดาเองก็ยังเห็นรอย
 ประทับของสวรรค์บนใบหน้าของเขาน่าเกรงขาม {PP 86.4}

ความอธรรมของมนุษย์ได้เพิ่มขึ้นถึงระดับที่พระเจ้าทรงตัดสิน
 พระทัยทำลายพวกเขา แต่ละปีที่ผ่านไปกระแสดความบาปของมนุษย์ไหล
 ลึกลงเรื่อยๆ การพิพากษาลงโทษของพระเจ้ก็ใกล้เข้ามาเหมือนเมฆที่ก่อ
 ตัวมืดทึบขึ้นทุกที ถึงกระนั้นก็ดีเอนอคพยายามแห่งความเชื่อยังคงยืนหยัด
 ร้องกล่าวตักเตือนวิงวอนต่อไป มุ่งมั่นที่จะให้กระแสดความบาปนั้นหันกลับ
 และยับยั้งพระพิโรธของพระเจ้าที่จะมาอย่างสายฟ้าแลบ ถึงแม้ว่าการตักเตือน
 นั้นถูกคนบาปชั่วที่รักความสนุกสนานทั้งหลายมองข้าม แต่มีหลักฐาน
 ยืนยันว่าพระเจ้าทรงพอพระทัย เขาจึงสู้ต่อไปด้วยความสัตย์ซื่อเพื่อด้าน
 ความชั่วที่แพร่หลาย จนกระทั่งพระเจ้าได้นำเขาออกจากโลกแห่งความ
 บาปนำไปยังสวรรค์อันบริสุทธิ์สุขเกษม {PP 87.1}

คนในสมัยนั้นเฝ้าขบถว่าเขาโง่เขลาที่ไม่แสวงหาเงินทองหรือ
 กอบโกยทรัพย์สมบัติในโลกนี้ แต่จิตใจของเอนอคอยู่ที่สมบัติในสวรรค์
 เขามองไปยังเมืองสวรรค์และเห็นพระมหากษัตริย์ผู้ทรงสง่าราศีท่ามกลางศิโยน

ความคิดจิตใจและการกระทำของเขาเหมือนดังผู้ที่อยู่ในสวรรค์ ความชั่ว
ยิ่งทวีมากขึ้นเท่าไร เขาก็ยิ่งร้อนใจที่จะไปอาศัยในบ้านพระบิดาบน
สวรรค์มากขึ้นเท่านั้น แต่เมื่อยังอยู่ในโลกเขาได้ดำรงอยู่ในความสว่าง
ของสวรรค์โดยความเชื่อ {PP 87.2}

เอนอคถูกรับไปทั้งเป็น

“บุคคลผู้ใดมีใจบริสุทธิ์ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้เห็นพระเจ้า”
(มัทธิว 5:8) เอนอคแสวงหาความบริสุทธิ์ด้านจิตวิญญาณตลอดเวลา
สามร้อยปีเพื่อให้สอดคล้องกับสวรรค์ ในเวลาสามศตวรรษนี้เขาได้ดำเนิน
กับพระเจ้า แต่ละวันที่ผ่านไปนั้นยิ่งทำให้เขาปรารถนาที่จะกระชับความ
สัมพันธ์กับพระองค์ และความสัมพันธ์นั้นก็ยิ่งใกล้ชิดแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น
จนพระเจ้าทรงรับเขาให้ไปอยู่กับพระองค์ เขาดำรงชีวิตใกล้ชิดกับสวรรค์
จนกระทั่งระหว่างเขากับเมืองบรมสุขเกษมเหลือเพียงก้าวเดียว และบัดนี้
ประตูสวรรค์ก็เปิดออก การดำเนินกับพระเจ้าที่เขาได้ดำเนินบนโลกเป็น
เวลานานก็ยังคงดำเนินต่อไป เอนอคได้เข้าทางประตูเมืองบริสุทธิ์ เป็น
มนุษย์คนแรกที่ได้เข้าไป ณ ที่นั่น {PP 87.3}

ชาวโลกรู้สึกว่าได้สูญเสียอะไรบางอย่างในการจากไปของเอนอค เสียง
ที่ได้ยินตักเตือนสั่งสอนวันแล้ววันเล่านี้เป็นที่ให้รำลึกถึง มีบางคนทั้งคน
ชอบธรรมและคนอธรรมได้เห็นเหตุการณ์ที่เอนอคถูกรับไป ส่วนผู้ที่รักเขา
ได้บากบั่นค้นหาตัวเขาโดยหวังว่าเขาถูกพาไปที่ใดที่หนึ่งที่เขาเคยไปเป็น
ประจำนั้น เช่นเดียวกับในยุคหลังๆ ที่พวกผู้เผยพระวจนะค้นหาเอลียาห์
แต่หาไม่พบ¹² พวกเขารายงานว่าเอนอคหายหน้าไป เพราะพระเจ้าทรงรับ

เขาไปแล้ว {PP 88.1}

จากเรื่องที่เอโนคถูกรับไปสวรรค์ทั้งเป็นนั้น พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะสอนบทเรียนสำคัญ คือมนุษย์เสี่ยงต่อการทอดทิ้งหวังเนื่องจากผลอันน่ากลัวที่มาจากบาปของอาดัม มีหลายคนพร้อมที่จะแย้งว่า ‘การยำเกรงพระเจ้าและการรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์จะได้ประโยชน์อะไรในเมื่อคำสาปแช่งได้ครอบงำมนุษยชาติอย่างหนัก และความตายคือชะตากรรมของเราทุกคน’ แต่คำสั่งสอนที่พระเจ้าประทานแก่อาดัมซึ่งต่อมาเสกได้ประกาศย้ำอีก และได้สำเร็จให้เห็นเป็นรูปธรรมในชีวิตของเอโนค จึงได้ขจัดเอาความเศร้าและความมืดมนออกไป และทำให้มนุษย์มีความหวังเพื่อมนุษย์ผู้ต้องเผชิญกับความตายเนื่องจากบาปของอาดัมฉันใด ก็จะได้รับชีวิตอมตะโดยพระเจ้าผู้ไถ่ตามที่ทรงสัญญาไว้ฉันนั้น ชาตานคอยกระตุ้นให้มนุษย์คิดว่าจะไม่มีความจำเป็นแก่คนชอบธรรมและไม่มีโทษแก่คนอธรรม และก็เป็นที่ไปไม่ได้ที่มนุษย์จะเชื่อฟังกฎเกณฑ์ของพระเจ้า แต่ในกรณีของเอโนค พระเจ้าทรงตรัสว่า “พระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์” (ฮีบรู 11:6) พระองค์ทรงสำแดงให้เห็นว่าจะตอบแทนอย่างไรแก่ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ มนุษย์ถูกสอนว่าการเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระเจ้านั้นเป็นไปได้ แม้จะมีชีวิตอยู่ท่ามกลางคนบาปชั่วและต่างพร้อมก็ตาม แต่โดยพระคุณของพระเจ้าเขาสามารถต้านทานการทดลองและกลายเป็นผู้บริสุทธิ์หมดจดได้ เขาเหล่านั้นได้เห็นพระพรที่มาจากชีวิต เช่นนี้ในตัวอย่างของเอโนค และการที่เอโนคถูกรับไปก็เป็นเครื่องยืนยันถึงความจริงที่ได้พยากรณ์ไว้เรื่องชีวิตหน้า อันเป็นรางวัลสุดประเสริฐที่ผู้เชื่อฟังจะได้รับความสุข สง่าราศีและชีวิตนิรันดร์ ส่วนคนที่ล่วงละเมิดนั้นจะถูกกล่าวโทษให้ตกทุกข์ได้ตาย {PP 88.2}

“เพราะเอโนคมีความเชื่อ ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงรับท่านขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย...ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไปนั้น มีผู้เป็นพยานว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า” (ฮีบรู 11:5) เอโนคดำเนินชีวิตสนิทแนบแน่นกับพระเจ้าท่ามกลางโลกที่จวนจะพินาศเพราะความบาปชั่วนั้น จนพระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้เขาตกอยู่ภายใต้อำนาจของความตาย อุปนิสัยของผู้เผยพระวจนะคนนี้เป็นไปตามพระลักษณะของพระเจ้า และได้แสดงถึงสภาพบริสุทธิ์ซึ่งคนเหล่านั้นที่ “ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก” (วิวรณ์ 14:3) เมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองจะต้องเป็น ในคราวนั้นจะเป็นเช่นเดียวกับโลกก่อนน้ำท่วม คือความชั่วจะแพร่หลาย มนุษย์จะกบฏต่ออำนาจแห่งสวรรค์โดยทำตามใจชั่วของตน และหลงเชื่อตามคำสอนหลักปรัชญาเทียมเท็จ แต่คนของพระเจ้าในยุคสุดท้ายจะเป็นเหมือนเอโนคที่แสวงหาใจบริสุทธิ์และการดำรงชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า จนกระทั่งเขาได้สะท้อนถึงพระลักษณะของพระเยซูคริสต์ ชีวิตบริสุทธิ์และตัวอย่างของพวกเขาจะเป็นสิ่งประณามความบาปของคนอธรรม เหมือนอย่างเอโนคเขาจะเตือนชาวโลกถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าและการพิพากษาปรับโทษผู้ที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ เอโนคถูกรับไปสวรรค์ทั้งเป็นก่อนที่โลกจะถูกทำลายด้วยน้ำจันโด คนชอบธรรมที่มีชีวิตอยู่ในวาระสุดท้ายก็จะถูกรับไปสวรรค์ก่อนที่โลกจะถูกทำลายด้วยไฟฉะนั้น ดังที่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ว่า “เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคนแต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในช่วงเวลาเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาโลตรัสสุดท้าย” “ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่งด้วยสำเนียงเรียกของเทพบิดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า” “เพราะว่า จะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเน่าเปื่อย แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่” “คนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะ

เป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์ เหตุฉะนั้นจงปลอบใจกันด้วยถ้อยคำเหล่านี้เถิด” (1 โครินธ์ 15:51-52; 1 เธสะโลนิกา 4:16-18)

{PP 88.3}

น้ำท่วมโลก

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 6 - 7

ยังคงสวยงาม

ในสมัยโนอาห์โลกอยู่ภายใต้คำสาปแช่งถึงสองเท่า เป็นผลพวงจากการล่วงละเมิดของอาดัมและการฆาตกรรมของคาอิน ถึงกระนั้นธรรมชาติก็มีได้เปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก มีหลักฐานปรากฏว่าธรรมชาติได้เสื่อมลง แต่โลกก็ยังอุดมสมบูรณ์และงดงามไปด้วยสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ทิวเขามีต้นไม้สูงสง่าขึ้นปกคลุมเป็นมงกุฎ มีเถาอู่นเลื้อยอยู่ตามต้นไม้ กิ่งก้านโค้งงอด้วยผลที่ตกดิน ที่ราบกว้างไพศาลปกคลุมด้วยพืชผักเขียวขจี เป็นอาภรณ์ราวกับอุทยาน ดอกไม้นับพันส่งกลิ่นหอมหวานฟุ้งกระจาย ผลไม้ในโลกมีมากมายหลากหลายชนิดแทบนับไม่ถ้วน ต้นไม้ใหญ่สวยงาม ได้สัดส่วนยิ่งกว่าต้นไม้ใดๆ ในปัจจุบันมาก เนื้อไม้ละเอียดทั้งแข็งและทนทาน ราวกับหิน มีทองคำ เงินและเพชรนิลจินดาอยู่อย่างดาษดื่น {PP 90.1}

มนุษย์ยังคงมีพลานามัยกระชุ่มกระชวยเหมือนกับตอนสร้างโลกใหม่ๆ เพราะผ่านไปไม่กี่ชั่วอายุคนนับแต่ที่อาดัมเข้าถึงต้นไม้ที่ให้อายุวัฒนะ และมนุษย์ยังมีอายุยืนยาวกันนับเป็นศตวรรษ หากคนเหล่านั้นที่อายุยืนและมีกำลังความสามารถพร้อมสรรพได้อุทิศตนรับใช้พระเจ้าก็คงจะทำให้พระนามของพระเจ้าผู้สร้างเป็นที่สรรเสริญในแผ่นดินโลก และคงตบสนอง

พระประสงค์ของพระองค์ที่ให้ชีวิตแก่เขา แต่พวกเขาละทิ้งโอกาสนั้นไปเสีย มีคนที่ร่างสูงใหญ่มีหิมาและแข็งแรงยิ่ง มีชื่อเสียงเลื่องลือว่าเป็นผู้มีสติปัญญาหลักแหลม มีทักษะสามารถคิดประดิษฐ์สิ่งปราณีตและยอดเยี่ยม แต่เขาจะต้องรับโทษที่ปล่อยตัวทำบาป โดยพิจารณาตามลำดับอัตราส่วนของทักษะและสติปัญญาความสามารถที่เขาได้รับนั้น {PP 90.2}

มนุษย์ทั้งพระเจ้า

พระเจ้าทรงประทานพระพรแก่คนในสมัยก่อนนำท่วมโลกอย่างอุดม แต่พวกเขาใช้ของประทานเหล่านี้เพื่อเกียรติของตัวเอง จึงหันพระพรเป็นการสาปแช่งไป ด้วยใส่ใจในของประทานแทนพระเจ้าผู้ทรงประทาน เขาใช้เงินทองเพชรพลอยและเนื้อไม้อย่างดีเพื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้กับตนเอง และคอยแข่งขันประชันฝีมือกันในการประดับตกแต่งที่พำนักของตนอย่างปราณีตบรรจง เขาไขว่คว้าหาแต่สิ่งบำเรอจิตใจที่หยิ่งยโสของตน หลงระเหิงในการบันเทิงต่างๆ และสาละวนกับพฤติกรรมที่เลวทราม ไม่ปรารถนาที่จะระลึกถึงพระเจ้าเลย ไม่เข้าใจปฏิเสธว่ามีพระองค์ เขารักธรรมชาติแทนที่จะรักพระผู้เป็นเจ้าของธรรมชาติ เขายกย่องอัจฉริยภาพของมนุษย์ และบูชาผลจากน้ำมือของตนเอง ทั้งสอนให้ลูกหลานกราบไหว้รูปเคารพแกะสลัก {PP 90.3}

พวกเขาตั้งแท่นบูชาไว้สำหรับรูปเคารพในทุ่งหญ้าเขียวขจีและในที่ร่มเงาของต้นไม้สูง ป่าที่มีต้นไม้เขียวชะอุ่มทุกฤดูกาลไม่รู้ล้มดับเฒ่าโตขึ้นอยู่เป็นจุดๆ ได้ถูกอุทิศแก่การนมัสการพระเทียมเท็จ ป่าไม้เหล่านี้เชื่อมต่อกับอุทยานอันสวยงาม ตรงทางเดินที่ยาวคดเคี้ยวนั้นก็มิผลจากต้นไม้ขนาดชนิดโน้มกิ่งโอบเอนลงมาด้วยผลที่ตกดินดูเป็นขุ่ม สองฟากทางประดับไปด้วยรูปเคารพแกะสลักต่างๆ และบรรดาสิ่งของที่เจ้าความรู้สึก

และสนองกิเลสตัณหาของผู้คน จึงเป็นเหตุยั่วเย้าให้พวกเขาพากันกราบไหว้บุชารูปเคารพ {PP 91.1}

มนุษย์ตัดเอาความรู้เรื่องของพระเจ้าทิ้งไป แล้วนมัสการสัตว์ในจินตนาการของตนเอง เขาจึงมีความเสื่อมถอยลงทุกทีๆ ผู้ประพันธ์สฤติบรรยายถึงผลของการเทิดทูนบุชารูปเคารพว่า “ผู้ที่ทำรูปเหล่านั้นจะเป็นเหมือนรูปเหล่านั้น เออ บรรดาผู้ที่วางใจในรูปเหล่านั้นก็เช่นกัน” (สฤติ 115:8) เป็นกฎตายตัวสำหรับจิตใจของมนุษย์เลยทีเดียว ว่ามนุษย์ยังมองดูสิ่งใดก็จะเปลี่ยนไปตามสิ่งนั้น มนุษย์จะไม่พัฒนาดีไปกว่าความเข้าใจในความจริง ความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ที่ตนยึดถือ ถ้าจิตใจไม่เคยยกระดับความคิดเหนือมาตรฐานของมนุษย์ และถ้าไม่มีใครครวญถึงพระปัญญาและความรักที่ไม่สิ้นสุดของพระเจ้าโดยความเชื่อแล้ว เขาก็จะจมดิ่งลึกลงเรื่อยๆ คนทั้งหลายที่นมัสการพระเทียมเท็จให้พระของเขามีลักษณะและอารมณ์เป็นอย่างมนุษย์ ดังนั้นมาตรฐานของอุปนิสัยจึงเสื่อมถอยลงตามแบบพิมพ์ของคนบาป ซึ่งทำให้จิตใจเสื่อมทรามลง “พระเจ้าทรงเห็นว่า ความชั่วช้าของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเค้าความคิดในใจของเขาล้วนเป็นเรื่องร้ายเสมอไป....คนทั้งโลกเสื่อมทรามไปในสายพระเนตรของพระเจ้า และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยความทารุณ” พระเจ้าทรงประทานพระบัญญัติให้แก่มนุษย์เป็นกฎแห่งชีวิต แต่มนุษย์ได้ล่วงละเมิดพระบัญญัตินั้น แล้วความบาปทุกอย่างที่อาจคิดขึ้นมาได้จึงเกิดขึ้น ความชั่วของมนุษย์เป็นที่เปิดเผยโจ่งแจ้งและทำทายเป็นยุดิธรรมถูกเหยียบย่ำติดดิน และเสียงร้องครวญครางของผู้ถูกบีบบังคับได้ขึ้นไปถึงสวรรค์ {PP 91.2}

ความชั่วแผ่กว้างออกไป

การมีภรรยา มากกว่าหนึ่งคนเริ่มมีมานับตั้งแต่สมัยแรกของมนุษย์ ซึ่งขัดกับรูปแบบที่พระเจ้าทรงวางไว้แต่เบื้องต้น พระเจ้าประทานภรรยาเพียงคนเดียวให้อา담 แสดงให้เห็นถึงระเบียบของพระองค์ในเรื่องนี้ แต่หลังจากที่ตกสู่ความบาปแล้ว มนุษย์ก็เลือกที่จะกระทำอะไรๆ ตามใจปรารถนาชั่วของตน ผลต่อมาก็คืออาชญากรรมและความต่ำช้าเพิ่มทวีขึ้นอย่างรวดเร็ว มนุษย์ไม่ให้เกิดวิถีสถาบันครอบครัวหรือเรื่องสิทธิการเป็นเจ้าของสิ่งต่างๆ ใครที่โลภภรรยาหรือสิ่งของของเพื่อนบ้านก็จะใช้กำลังชิงเอา และไต่อดถึงพฤติกรรมอันทารุณของตน เขามีความสุขในการปลิดชีวิตสัตว์และการใช้เนื้อเป็นอาหาร ซึ่งเป็นเหตุทำให้เขามีความดุร้ายทารุณและกระหายเลือดมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งไม่ใยดีต่อชีวิตเพื่อนมนุษย์ด้วยกันอย่างน่าใจหาย {PP 91.3}

แม้ว่าเพียงจะมีโลกมาไม่นาน แต่ความชั่วช้าก็แผ่กว้างและลึกไปไกล จนพระเจ้าไม่อาจอดกลั้นพระทัยได้อีกต่อไป พระองค์ตรัสว่า “เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราได้สร้างมานี้ไปเสียจากแผ่นดิน” พระองค์ตรัสว่า พระวิญญูณของพระองค์จะไม่เร่งรีบไปตลอดเพื่อให้มนุษย์ชาติอันชั่วช้ากลับใจ คือถ้าเขาไม่หยุดทำให้โลกนี้และสมบัติอันมีค่าในโลกสกปรกโสมนมไปด้วยบาปของตนแล้ว พระองค์ก็จะกำจัดพวกเขาออกไปจากโลกที่ทรงสร้างให้เสียสิ้น และจะทรงทำลายของประทานที่เคยพอพระทัยอำนวยพรแก่เขาเสีย พระองค์จะทรงกวาดล้างสัตว์แห่งทุ่งหญ้าป่าไม้และพืชผักซึ่งให้อาหารอย่างอุดม และจะทรงเปลี่ยนโฉมโลกอันสวยงามน่าอยู่นี้ให้เป็นที่สลักหักพังและเปล่าเปลี่ยวไปจนสุดขอบฟ้า {PP 92.1}

โนอาห์ต่อเรือ

ท่ามกลางความชั่วที่แพร่หลาย เมธูเสลาห์ โนอาห์กับคนอื่นอีกจำนวนมากได้ทำงานเพื่ออนุรักษ์ความรู้แห่งพระเจ้าเที่ยงแท้ให้คงอยู่ และเพื่อยับยั้งกระแสความต่ำช้า หนึ่งร้อยยี่สิบปีก่อนน้ำท่วมโลก พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ไปแจ้งให้โนอาห์ทราบถึงพระประสงค์ของพระองค์ และสั่งให้เขาต่อเรือลำหนึ่ง ในระหว่างที่ต่อเรืออยู่นั้น โนอาห์จะต้องเทศนาประกาศเรื่องที่พระเจ้าจะทำลายคนอธรรมโดยให้น้ำท่วมโลก ผู้ที่เชื่อคำที่โนอาห์ประกาศและกลับตัวกลับใจเตรียมเผชิญกับเหตุการณ์นั้นก็จะรับการอภัยโทษ และจะได้ออกจากภัยนั้น เอนอคเคยย้ำถึงเรื่องที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่เขาเกี่ยวกับน้ำท่วมโลกต่อไปยังลูกๆ ของเขา เมธูเสลาห์กับลูกๆ ซึ่งมีชีวิตยืนยาวจนถึงสมัยโนอาห์ก็ได้ยินท่านเทศนาและได้ช่วยต่อเรือด้วย [PP 92.2]

พระเจ้าทรงแจ้งขนาดของเรือและวิธีสร้างให้แก่โนอาห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน ลำพังสติปัญญาของมนุษย์ไม่มีทางที่จะออกแบบโครงสร้างที่แสนจะแข็งแกร่งทนทานอย่างนั้นได้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ออกแบบและโนอาห์เป็นผู้กำกับการก่อสร้าง โครงสร้างเหมือนลำเรือเพื่อจะลอยน้ำได้ แต่บางส่วนก็ดูเหมือนบ้านมากกว่า มีสามชั้นแต่ประตูเดียวซึ่งอยู่ด้านข้าง เรือนั้นถูกออกแบบให้แสงสว่างสามารถเข้าทางด้านบนและส่องทะลุผ่านไปยังห้องและชั้นต่างๆ ได้ วัสดุที่ใช้ในการต่อเรือคือไม้สนโกเฟอร์ซึ่งไม่รู้ผุกร่อนทนทานอยู่ได้นับร้อยปี การต่อเรือลำนี้ใช้เวลาานาน และอาศัยความวิริยะอุตสาหะมาก เนื่องจากลำต้นของไม้มีขนาดใหญ่ เนื้อไม้ก็แข็งแกร่งตัดเป็นไม้แปรรูปต้องใช้กำลังมหาศาลยิ่งกว่าในสมัยนี้มาก แม้ว่าคนในสมัยนั้นมีพลกำลังแข็งแรงยิ่งกว่าคนในสมัยนี้ก็ตาม ทุกสิ่งที่จะทำให้งานสมบูรณ์แบบได้เขาทั้งหลายก็ทุ่มเททำจนหมดสิ้น แต่กระนั้นเรือ

ก็คงไม่อาจทนต่อพายุที่พัดมายังโลกได้อยู่ดี มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรง
คุ้มครองป้องกันผู้รับใช้ของพระองค์อยู่เหนือน้ำที่ปั่นป่วนอย่างรุนแรงนั้น
{PP 92.3}

“เพราะโนอาห์มีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเตือนให้รู้ถึง
เหตุการณ์ที่ยังไม่ปรากฏ ท่านจึงยำเกรงและต่อเรือใหญ่ เพื่อช่วย
ครอบครัวของตนให้รอดพ้นจากความตาย และด้วยเหตุนี้เองท่านจึงได้
ติเตียนชาวโลก และได้เป็นทายาทแห่งความชอบธรรม ซึ่งบังเกิดมาจาก
ความเชื่อ” (ฮีบรู 11:7) ระหว่างที่โนอาห์ประกาศข่าวตักเตือนชาวโลก
อยู่นั้น กิจการงานที่เขากำลังทำเป็นพยานถึงความจริงใจของเขา ด้วย
เหตุนี้เองความเชื่อของเขาจึงสมบูรณ์และประจักษ์ต่อคนทั้งปวง เขาเป็น
ตัวอย่างแก่ชาวโลกในการเชื่อฟังตามที่พระเจ้าตรัสสั่งทุกประการ
ทุกอย่างที่เขาทำ เขาได้ทุ่มเทให้กับการต่อเรือ ขณะเมื่อเขาเริ่มต่อเรือลำ
มหึมาอยู่บนบกนั้น มีผู้คนจากทั่วสารทิศพากันมาดูสิ่งแปลกประหลาด
และฟังถ้อยคำที่รื้อนรนจริงจังของนักเทศน์ผู้นี้ เสียงตอกเรือทุกครั้งที่ตั้ง
อยู่นั้นก็เป็นพยานแก่คนทั้งหลาย {PP 95.1}

ปฏิเสธเสียงเตือน

ระยะแรกหลายคนมีที่ท้าวว่าจะรับคำเตือนนั้น แต่เขาก็ไม่ได้หันมา
หาพระเจ้าด้วยการกลับใจอย่างแท้จริง คือไม่เต็มใจที่จะละทิ้งความบาป
ของตน ช่วงเวลาที่ผ่านมาไปก่อนน้ำจะท่วม พวกเขาถูกทดสอบความเชื่อ
แต่ก็แพ้การทดลอง และถูกครอบงำโดยบรรยากาศของการไม่เชื่อซึ่งแพร่
หลายในขณะนั้น ในที่สุดเขาเหล่านั้นจึงเข้าร่วมกับพรรคพวกเดิมในการ
ปฏิเสธคำประกาศเตือนของโนอาห์ มีบางคนสำนึกอย่างลึกซึ้งและก็เกือบ
จะใส่ใจต่อคำตักเตือน แต่เมื่อมีคนตั้งต้นล้อเลียนและเยาะเย้ยก็ทำให้เขา

พลอยเข้าห็นส่วนไปกับคนที่ต่อต้านคำเชิญชวนแห่งความเมตตาด้วย ไม่นานนักเขาเหล่านั้นก็กลายเป็นผู้เย้ยหยันที่อาจหาญที่สุด เพราะว่าไม่มีใครที่จะปล่อยตัวถลาลึกลงไปในความบาปชั่ว เท่ากับผู้ที่เคยได้รับความสว่างแล้ว แต่ได้ปฏิเสธการเชื่อเชิญของพระวิญญาณบริสุทธิ์ {PP 95.2}

ในยุคสมัยนั้นไม่ใช่ทุกคนที่กราบไหว้รูปเคารพอย่างเต็มรูปแบบ หลายคนยังว่าตนเป็นผู้นับถือบูชาพระเจ้า และอ้างว่ารูปเคารพนั้นเป็นตัวแทนของพระองค์ เพื่อช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับพระลักษณะอันแท้จริงของพระเจ้าได้ดีขึ้น คนประเภทนี้แหละที่เป็นตัวการต่อต้านคำเทศนาประกาศของโนอาห์ ในขณะที่เขาพยายามใช้วัตถุสิ่งของเป็นตัวแทนพระเจ้า เขากลับมองไม่เห็นอำนาจความยิ่งใหญ่และความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ จึงไม่คิดคำนึงถึงความบริสุทธิ์หรือพระบัญชาอันศักดิ์สิทธิ์ที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ของพระองค์ บาปยิ่งแพร่หลายมากขึ้นเท่าใด คนก็ยิ่งถือว่ามันไม่ใช่บาป จนในที่สุดเขาก็ประกาศว่ากฎของพระเจ้าไม่มีผลบังคับใช้แล้ว โดยถือว่าการลงโทษผู้ล่วงละเมิดเป็นสิ่งที่ขัดกับพระลักษณะนิสัยของพระองค์ และเขาก็ปฏิเสธเรื่องที่พระองค์จะทรงส่งภัยพิบัติมายังโลกอีกด้วย หากคนในยุคนั้นได้เชื่อฟังกฎของพระเจ้า เขาก็คงสังเกตเห็นพระสุรเสียงของพระองค์ที่ตรัสเตือนผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์ แต่ตาใจของเขาบอดเสียแล้ว เพราะการปฏิเสธแสงสว่าง จนเชื่อสนิทว่าถ้อยคำที่โนอาห์ประกาศนั้นเป็นเรื่องเพ้อเจ้อ {PP 95.3}

ผู้ที่เลือกมาอยู่ฝ่ายที่ถูกต้องคราวนั้นไม่ใช่ฝูงชนหรือคนส่วนมากแต่อย่างใด ชาวโลกยกขบวนกันต่อต้านความยุติธรรมของพระเจ้าทั้งกฎบัญญัติของพระองค์ และโนอาห์เองก็ถูกนับว่าบ้าคลั่ง เมื่อซาตานทดลองเอวาทให้ฝ่าฝืนพระบัญชาของเจ้านั้น มันพูดว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก” (ปฐมกาล 3:4) แล้วบุคคลที่ยิ่งใหญ่แกลั้วกล้าและมีชื่อเสียง ฉลาด

เฉลียวทั้งหลายก็ได้พูดในทำนองเดียวกันนั้น กล่าวว่า ‘การเตือนภัยจากพระเจ้าเป็นเพียงการขู่ขวัญให้กลัวเท่านั้น ไม่มีทางจะเกิดขึ้นจริง ไม่ต้องตื่นตระหนกไปกับเรื่องที่ว่าพระเจ้าจะทำลายโลกที่พระองค์ทรงสร้างเองหรือ และการลงโทษชีวิตที่พระองค์ทรงสร้างนั้นจะไม่มีทางเป็นไปได้ให้สบายใจเกิดขึ้นไม่ต้องกลัว โนอาห์คลั่งเกินเหตุไปเท่านั้นเอง’ ชาวโลกก็พากันจัดงานฉลองเฮฮาเป็นการเย้ยหยันชายชราที่เขานับว่าโง่เขลาและงมงาย แทนที่จะถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้า พวกเขา กลับฝ่าฝืนและกระทำการชั่วร้ายต่อไปราวกับว่าพระเจ้ายังไม่ได้ตรัสตักเตือนผ่านผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไรร้อย่างนั้น {PP 96.1}

ยื่นหยัดมันคง

แต่ในอาหียันมันคงดุจศิลาท่ามกลางพายุที่ปั่นป่วน การสบประมาทเยาะเย้ยได้ห้อมล้อมเขาไว้ทุกด้าน แต่เขารักษาตัวเองไว้จากสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยการยึดถือหลักคุณธรรมอันบริสุทธิ์และความซื่อสัตย์ที่ไม่สั่นคลอน ถ้อยคำของเขามีพลังเพราะเป็นพระดำรัสของพระเจ้าที่ตรัสผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ การติดต่อดสัมพันธ์กับพระเจ้าทำให้เขาเข้มแข็งด้วยอำนาจอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ ขณะที่เขาประกาศด้วยน้ำเสียงที่จริงจังตลอดหนึ่งร้อยยี่สิบปีถึงเหตุการณ์ต่างๆ ซึ่งเท่าที่สติปัญญาของมนุษย์จะพิจารณาแล้ว ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ {PP 96.2}

ชาวโลกในสมัยก่อนน้ำท่วมค้ำานว่าตลอดหลายศตวรรษกฎธรรมชาติถูกกำหนดไว้ตายตัวแล้ว ฤดูกาลหมุนเวียนเปลี่ยนไปอยู่อย่างนั้นเสมอมาก่อนหน้านั้นฝนไม่เคยตก โลกได้รับการพรมน้ำด้วยหมอกหรือน้ำค้าง แม่น้ำไม่เคยเอ่อล้นเข้าไปยังเขตแดนของเขา แต่ไหลลงไปยังทะเลเสียล้นน้ำถูกกำหนดไว้ไม่ให้ไหลล้นตลิ่ง แต่คนเหล่านั้นไม่เคยพิจารณา

ใคร่ครวญถึงพระเจ้าผู้ทรงสกัดน้ำไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์โดยตรัสว่า
“เจ้าไปได้ไกลแค่นี้แหละ อย่าเลยไปอีก” (โยบ 38:11) {PP 96.3}

นับวันเวลาที่ผ่านไป เมื่อมนุษย์สังเกตว่าธรรมชาติไม่มีการเปลี่ยนแปลง คนที่เคยหวาดกลัวตัวสั่นก็เริ่มนิ่งนอนใจ คิดไปว่าธรรมชาติอยู่เหนือพระเจ้าผู้สร้างของมัน และกฎของมันมันคงจนพระเจ้าเองไม่อาจเปลี่ยนได้ ดังความคิดของหลายคนในปัจจุบัน ฉะนั้นถ้าสิ่งที่โนอาห์ประกาศเป็นความจริง ก็หมายความว่าธรรมชาติก็ต้องหันเหพลัดไปจากกฎแนวทางของมัน ซึ่งในความคิดของชาวโลก เรื่องนี้ช่างหลอกลวงเพื่อเจ้อลันดี เขาหมิ่นประมาทการทรงเตือนของพระเจ้าอย่างเปิดเผยด้วยยังทำสิ่งเดิมๆ ต่อไป เหมือนกับไม่ได้รับการเตือน ยังคงฉลองและเลี้ยงกันอย่างถึงใจไม่รู้จักพอ ทั้งกินทั้งดื่ม ทั้งปลูกหว่าน ก่อสร้าง และกะแผนงานเพื่อผลกำไรที่จะได้ มาในอนาคต และยังกระทำความชั่วซ้ำเพิ่มมากขึ้นไปอีก ทำทนายพระเจ้าด้วยการมองข้ามพระบัญชาของพระองค์เสีย เพื่อแสดงว่าไม่กลัวเกรงต่อพระเจ้าองค์นิรันดร์ พวกเขาอ้างว่าถ้าหากสิ่งที่โนอาห์กล่าวนั้นมีความจริงอยู่บ้างแล้ว บุคคลผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลายที่มีชื่อเสียงกิตติศัพท์และฉลาดรอบคอบก็คงจะมีความเข้าใจในทำนองเดียวกันกับโนอาห์ {PP 97.1}

หากคนสมัยก่อนน้ำท่วมโลกได้เชื่อคำเตือนและกลับใจเสียจากพฤติกรรมชั่ว พระองค์ก็คงกลับพระทัยไม่ลงโทษ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงกระทำต่อเมืองนีเนเวห์ในยุคหลังๆ¹³ แต่เพราะเขาแข็งข้อต่อต้านผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าที่ตักเตือนให้กลัวเกรงต่อบาป จึงได้กระทำความชั่วจนถึงจุดอิมัตว์ที่พร้อมจะถูกล่าลาย {PP 97.2}

เดือนครึ่งสุดท้าย

ระยะเวลาแห่งพระกรุณาที่พวกเขาได้รับนั้นกำลังจะสิ้นสุดลงเต็มทีในอาที่ใต้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ การต่อเรือก็เสร็จสิ้นครบถ้วนทุกประการตามที่พระเจ้าทรงชี้แนะ ทั้งได้กักเก็บอาหารไว้สำหรับคนและสัตว์ และบัดนี้ผู้รับใช้ของพระเจ้าก็ได้วิงวอนประชาชนอย่างจริงจังเป็นครั้งสุดท้ายด้วยความทุกข์ใจระคนกับความปรารถนาที่เหนือคำอธิบาย ให้คนเหล่านั้นไขว่คว้าหาที่หลบภัยเมื่อยังพบได้ แต่พวกเขาปฏิเสธอีกและตะเบ็งเสียงล้อเลียนเย้ยหยันอย่างขบขัน ทันใดนั้นเองความเจียบก็มากลบเสียงเยาะเย้ยทำทนายที่แข็งแั้นั้น เมื่อสัตว์นานาชาติทั้งที่ดูร้ายไปจนถึงที่เชื่อใจได้พากันออกมาจากป่าเขาค่อยๆ ททยอยเดินตรงไปยังเรืออย่างเจียบๆ มีเสียงราวกับลมกระโชกดังขึ้น แล้วมีฝูงนกมากมายจับตัวบินกันมาจากทุกสารทิศปกคลุมไปทั่วฟ้าจนมืดครึ้ม นกทุกตัวต่างตรงเข้าไปในเรืออย่างเป็นระเบียบ สัตว์เหล่านั้นได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า ขณะที่มนุษย์ไม่เชื่อฟัง และด้วยการนำของเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธ์ พวกมันเข้าไปในเรือในอาที่ “เป็นคู่ๆ” และสัตว์สะอาดอย่างละเจ็ดคู่ ชาวโลกทั้งปวงมองดูด้วยความฉงน บ้างก็กลัว นักปรัชญาทั้งหลายก็ถูกเรียกมาเพื่อให้คำชี้แจงถึงสิ่งแปลกประหลาดที่เกิดขึ้น แต่ก็เปล่าประโยชน์ มันลึกลับจนไม่อาจเข้าใจให้ถ่องแท้ได้ เขาเหล่านั้นได้ปฏิเสธความสว่างอย่างต่อเนื่องมาตลอดจนจิตใจคือด้าน แม้กระทั่งเหตุการณ์นั้นก็ให้แต่ความประทับใจชั่วคราว ขณะที่วาระสุดท้ายแล่นเข้ามาดวงอาทิตย์สาดส่องด้วยรัศมีเจิดจ้าของมัน และโลกก็ยังปกคลุมไปด้วยความงามเกือบเทียบเท่ากับสวนเอเดน คนเหล่านั้นได้ขับไล่ความหวาดกลัวออกไปด้วยการทำการรื่นเริงอีกทีก็ครึกโครม และด้วยพฤติกรรมที่รุนแรงนั้นก็ดูเหมือนว่าพวกเขาได้เชื่อเชิญตัวเองไปสู่พระพิโรธของพระเจ้า

ที่กำลังมีอยู่ในขณะนั้น {PP 97.3}

โนอาห์เข้าในเรือ

พระเจ้าตรัสสั่งโนอาห์ว่า “เจ้าจงเข้าไปในนาวาหมดทั้งครัวเรือนของเจ้า เพราะในชั่วอายุคนรุ่นนี้เราเห็นเจ้าเป็นผู้ชอบธรรม” คำประกาศเตือนของโนอาห์ถูกชาวโลกปฏิเสธเสียแล้ว แต่อิทธิพลและตัวอย่างของเขาได้ผลเป็นพระพรแก่ครอบครัวเขาเอง พระเจ้าทรงตอบแทนความซื่อสัตย์และความเที่ยงธรรม โดยทรงสงวนชีวิตสมาชิกทุกคนในครอบครัวของโนอาห์สำหรับพ่อแม่ที่ซื่อสัตย์เรื่องนี้ช่างเป็นกำลังใจจริงๆ {PP 98.1}

พระกรุณาได้ยุติการวิงวอนเพื่อมนุษยชาติผู้ผิดบาปเสียแล้ว สัตว์จากทุ่งหญ้า และนกในท้องฟ้าได้เข้าสู่ที่หลบภัย โนอาห์และครอบครัวอยู่ในเรือ “แล้วพระเจ้าทรงปิดประตูนาวาเสีย” แสงฟ้าแลบเจิดจ้าปรากฏและเมฆแห่งรัศมีภาพที่สว่างยิ่งกว่าฟ้าแลบนั้นได้ลงมาจากสวรรค์และลอยอยู่ตรงทางเข้าเรือ ประตูหิม่าซึ่งไม่มีทางที่คนในเรือจะปิดได้ก็ค่อยๆ เคลื่อนและถูกปิดลงด้วยมือที่มองไม่เห็น โนอาห์ถูกปิดเอาไว้ข้างในเรือ ส่วนคนที่ปฏิเสธพระเมตตาของพระเจ้าถูกปิดไว้ให้อยู่ภายนอก ราวประทับแห่งสวรรค์อยู่บนประตูนั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้ปิด และพระเจ้าเท่านั้นที่จะเปิดได้ เช่นเดียวกันเมื่อพระคริสต์จะทรงยุติการวิงวอนเพื่อคนบาป ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมาที่หมู่เมฆในท้องฟ้า ประตูพระกรุณาจะถูกปิดลง พระคุณของพระเจ้าก็จะไม่ช่วยยับยั้งคนชั่วไว้อีก และชาตาก็จะยึดครองผู้ที่ปฏิเสธพระกรุณา และจะควบคุมบังคับอย่างเต็มที่ พวกเขาจะเพียรพยายามทำลายคนของพระเจ้าให้จงได้ แต่ก็เช่นเดียวกับโนอาห์ที่ถูกปิดเอาไว้ในเรือ คนชอบธรรมก็จะได้รับการปกป้องโดยอำนาจของพระเจ้า {PP 98.2}

เป็นเวลาเจ็ดวันด้วยกันที่โนอาห์และครอบครัวเข้าไปอยู่ในเรือ แล้วไม่มีที่ท่าว่าจะมีพายุฝนอะไรเลย ช่วงเวลานั้นแหละที่ความเชื่อของพวกเขาถูกทดลอง เป็นเวลาที่ชาวโลกที่อยู่นอกเรือคิดว่าตนชนะแน่แล้ว การถ่วงเวลานั้นตอกย้ำให้คิดว่าชาวที่โนอาห์ประกาศเป็นเรื่องหลอกลวง และเรื่องน้ำท่วมก็ไม่มีทางเกิดขึ้น พวกเขาคิดไปเช่นนั้นโดยไม่คำนึงถึงภาพที่น่าทึ่งตอนที่สัตว์ทั้งหลายพากันเข้าไปในเรือและที่ทูตของพระเจ้าได้ปิดประตูเรือเสีย เขายังคงทำการแข่งขันและหาความรื่นเริงสำราญกันต่อไป แม้แต่ล้อเลียนปรากฏการณ์แห่งอำนาจของพระเจ้า เขาเหล่านั้นพากันล้อมรอบเรือและดูหมิ่นเย้ยหยันโดยนับว่าคนในเรือนั้นถูกขัง การสับสนประมาทนั้นดุเดือดรุนแรงขึ้นชนิดที่ไม่เคยกล้าทำถึงขนาดนั้นมาก่อน {PP 98.3}

น้ำท่วม

แต่แล้วในวันที่แปดนั่นเอง เมฆดำทมิฬได้มาปกคลุมไปทั่วท้องฟ้า ตามมาด้วยแสงฟ้าแลบแปลบปลาบและเสียงครางครืนของฟ้าร้อง ไม่นานฝนเม็ดโตๆ ก็เริ่มตกลงมา ชาวโลกไม่เคยเห็นปรากฏการณ์เช่นนี้มาก่อนเลย แล้วหัวใจของคนทั้งปวงก็ชะงักไปด้วยความกลัว ได้ถามกันเจียบๆ ว่า ‘หรือว่าถูกของโนอาห์ที่ว่าโลกมาถึงความหายนะ’ ฟ้ายิ่งเพิ่มความดำทมิฬเข้าทุกที เม็ดฝนก็ตกลงมาหนักขึ้นเรื่อยๆ บรรดาสัตว์ต่างก็พากันเดินขวักไขว่ด้วยความตื่นตระหนกและความสยดสยอง และเสียงคำรามอันโหยหวนนั้นเป็นเหมือนเครื่องบ่งบอกถึงชะตากรรมของพวกมัน และจุดจบของมนุษย์ แล้ว “น้ำจากบาดาลก็พุ่งขึ้นมาจากธารทุกสาย และช่องฟ้าก็เปิด” น้ำพุ่งออกมาจากเมฆเทกระหน่ำลงมาอย่างไม่ขาดสาย เขตแดนแบ่งแม่น้ำกับตลิ่งก็พังลง น้ำทะลักล้นออกมาท่วมหุบเขาทั้งหลาย

ส่วนที่พุ่งออกมาจากพื้นโลกนั้นความแรงของมันสุดจะพรรณนาได้ ซึ่งขีดเอาขีดหินใหญ่ๆ ขึ้นไปในอากาศหลายร้อยฟุต แล้วก็ตกลงมาฝังลึกเข้าไปในดิน {PP 99.1}

สิ่งแรกที่ผู้คนเหล่านั้นเห็นคือผลงานจากน้ำมือของตนถูกทำลาย อาคารอันโอ้อ่า และสวนอันงดงามที่พวกเขาจัดไว้สำหรับรูปเคารพถูกทำลายลงโดยฟ้าผ่า และซากสลักหักพังก็กระจัดกระจายไปไกล แทนบูชาที่เคยใช้บูชาัญญาก็ถูกถอนรากถอนโคน คนที่กราบไหว้บูชามันก็สิ้นสะท้อนต่ออำนาจของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และรู้ว่าเพราะความชั่วช้าและการหลงใหลในรูปเคารพนั่นเองที่ทำให้พวกเขาต้องถูกทำลาย {PP 99.2}

หนีเอาตัวรอด

เมื่อพายุโหมกระหน่ำหนักเข้า ทั้งต้นไม้ อาคารบ้านเรือนและขีดหินดินทรายถูกเหวี่ยงไปทั่วทุกสารทิศ ความหวาดกลัวสยของขวัญที่มนุษย์และสัตว์ประสบในเวลานั้นก็เหนือคำบรรยาย เสียงคร่ำครวญโหยหวนของมนุษย์ที่ดูหมิ่นอำนาจของพระเจ้างังวามอยู่เหนือเสียงคำรามของพายุที่ปั่นป่วน ซาตานเองผู้ติดอยู่ในภาวะคับขันท่ามกลางความโกลาหลของธรรมชาติก็พลอยกลัวว่าตนจะไม่รอด มันเคยปิติยินดีมาตลอดที่ได้ควบคุมมนุษยชาติผู้มีศักยภาพสูง และอยากให้มนุษย์เหล่านั้นมีชีวิตอยู่เพื่อจะได้กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียนและกบฏต่อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ต่อไป คราวนี้มันเปล่งเสียงแข่งด่าพระเจ้า ฟ้องร้องว่าพระองค์โหดร้ายและไม่ยุติธรรม คนเหล่านั้นจำนวนมากเหมือนอย่างซาตานที่หมิ่นประมาทพระเจ้า และถ้าทำได้ก็คงจะพรากพระองค์เสียจากบัลลังก์แห่งฤทธานุภาพ อีกกลุ่มหนึ่งก็เกิดคลุ้มคลั่งเพราะความกลัว ยื่นมือออกไปยังเรือและวิงวอนขอร้องให้ตนได้เข้าไปในนั้น แต่ก็เปล่าประโยชน์ จิตสำนึก

ในเวลาสุดท้ายนั่นเองที่กระตุ้นให้เขารู้ว่ามีพระเจ้าผู้ทรงวินิจฉัยอยู่ในฟ้าสวรรค์ พวกเขาได้ร้องเรียกหาพระองค์อย่างจริงจัง แต่พระกรรมของพระองค์ไม่ทรงเปิดต่อเสียงโอดครวญนั้น ในช่วงโมงอันน่าสยดสยองของพวกเขาจึงได้เห็น ว่าตนประสบความหายนะเพราะล่วงละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้า แล้วในความกลัวการลงโทษนั้นเองจึงรู้และเข้าใจในบาปของตน แต่ไม่ได้สำนึกผิดอย่างแท้จริง ไม่มีความเกลียดชังสิ่งชั่ว หากการพิพากษาถูกเลื่อนออกไป พวกเขาคงหันกลับไปทำทาสวรรค์ดั้งเดิม เช่นเดียวกันเมื่อพระเจ้าจะทรงพิพากษาลงโทษโลกโดยให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ ก่อนที่จะส่งไฟลงมาเผาผลาญ คนที่ไม่กลับใจจะทราบว่าเป็นบาปของเขาคืออะไร คือการดูหมิ่นเหยียดหยามพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า แต่เขาจะไม่กลับใจอย่างแท้จริงเช่นเดียวกับคนบาปในสมัยของโนอาห์ {PP 99.3}

เมื่อเข้าตาจนจริงๆ บางคนบากบั่นที่จะฟังเรือเข้าไป แต่โครงสร้างของเรือถูกสร้างมาอย่างมั่นคงจึงต้านความพยายามนั้นได้ บ้างก็เกาะยึดเรือไว้จนกระทั่งถูกพัดไปโดยคลื่นที่ซัดแรง หรือไปปะทะกับหินหรือต้นไม้ จนต้องปล่อยมือ เรือใหญ่สิ้นสะเทือนไปทุกจุดเมื่อลมพายุพัดมากระแทกอย่างไม่ปรานี และเหวี่ยงไปตามคลื่นยักษ์ลูกแล้วลูกเล่า ส่วนสัตว์ทั้งหลายที่อยู่ในเรือก็พากันร้องอึ้งราวกับบอกถึงความกลัวและความเจ็บปวด แต่เรือก็ยังคงลอยอยู่อย่างปลอดภัยท่ามกลางความอลหม่านของธรรมชาติ พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ผู้ทรงพลังมาพิทักษ์เรือไว้ {PP 100.1}

สัตว์ต่างๆ ตอบสนองต่อความปั่นป่วนที่เกิดขึ้นนั้นด้วยการวิ่งไปหามนุษย์หวังจะให้ช่วย บางคนเอาตัวเองและลูกๆ ไปมัดติดอยู่บนสัตว์ที่แข็งแรงเพราะสัตว์เหล่านั้นจะไม่ยอมตายง่ายๆ มันจะต้องคลานขึ้นไปยังจุดที่สูงที่สุดเพื่อให้พ้นจากน้ำ บ้างก็มัดตัวเองติดไว้กับต้นไม้สูงๆ บนเนินเขาหรือภูเขาที่สูงที่สุดในที่ต่างๆ แต่แล้วต้นไม้เหล่านั้นกลับถูกถอนราก

ถอนโคน ทั้งคนและไม่ถูกพัดเหวี่ยงลงไปในคลื่นที่กำลังเดือดเป็นฟองฟู จุดแล้วจุดเล่าที่ดูเหมือนว่าปลอดภัยก็ถูกคนลี้ภัยทิ้งร้าง ขณะที่น้ำกำลังหนุนสูงขึ้นเรื่อยๆ นั้น ผู้คนพากันหนีหากำบังยังภูเขาดังต่างๆ ที่สูงที่สุดบ่อยครั้งที่มนุษย์กับสัตว์แย่งที่ยึดมั่นกัน จนกระทั่งต่างก็ถูกแรงน้ำซัดพรากกันไป {PP 100.2}

จากยอดเขาที่สูงที่สุดนั้น ผู้ลี้ภัยมองไปรอบๆ เห็นเป็นมหาสมุทรที่กว้างสุดสายตา คำเตือนของผู้รับใช้พระเจ้าที่พวกเขาเคยดูถูกและหัวเราะเยาะนั้น บัดนี้ไม่น่าดูหมิ่นอย่างที่เคย คนบาปผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้นปรารถนาเป็นที่สุดที่จะได้โอกาสที่ตนเคยดูถูกให้กลับคืนมา ขอร้องให้ประตูพระกรุณาเปิดให้อีกสักชั่วโงม ขอโอกาสแห่งพระเมตตาอีกเพียงสักครั้ง ให้ได้ยินเสียงเรียกอีกครั้งจากปากของโนอาห์ แต่ทว่าเสียงแห่งความเมตตาอันน่าฟังจะไม่มีให้ได้ยินอีก ทั้งความรักและความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเหตุให้พระองค์ต้องลงโทษเพื่อยับยั้งความบาป น้ำจำนวนมหาศาลที่เดือดดาลได้กวาดเอาสิ่งสุดท้ายที่เหลืออยู่ และคนที่ดูแคลนพระเจ้าก็ย่อยยับลงไปยังห้วงน้ำลึกอันมืดดำ {PP 100.3}

สังคัมปัจจุบัน

“โดยพระวาระของพระเจ้า...แผ่นดินโลกจึงได้เกิดขึ้นจากน้ำและมีน้ำล้อมรอบทุกด้าน ด้วยน้ำนั้นเองชาวโลกที่มีอยู่ในขณะนั้นก็ได้อุททำลายให้พินาศไปเพราะน้ำท่วม และโดยพระวาระเดียวกันนั้นเองท้องฟ้าและแผ่นดินโลกที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ก็มิไว้สำหรับให้เฟื่องผลาญ คือเก็บไว้จนกว่าจะถึงวันทรงพิพากษาและวันพินาศแห่งบรรดาทุรชน” (2 เปโตร 3:5-7) มีพายุอีกลูกหนึ่งกำลังมา และก็จะเป็นอีกครั้งที่โลกจะถูกกวาดเสียดสิ้นโดยพระพิโรธของพระเจ้า ความบาปและคนบาปทั้งหลายก็จะถูก

ทำลาย {PP 101.1}

ความบาปประเภทเดียวกันที่เป็นเหตุให้พระพิโรธของพระเจ้าตกแก่คนในสมัยน้ำท่วมโลกก็มีอยู่ในทุกวันนี้ ความยำเกรงพระเจ้าถูกขจัดออกไปจากใจของมนุษย์ กฎบัญญัติของพระองค์ก็ไม่มี การปฏิบัติกันและยังถูกหมิ่นประมาท กิจการฝ่ายโลกของคนในสมัยปัจจุบันก็มาแรงเทียบเท่ากับคนสมัยนั้น พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการสมรส และยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าในนาวาและน้ำท่วมมากกว่าเอาเขาไปสิ้นโดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาก็จะเป็นฉนั้น” (มัทธิว 24:38-39) พระเจ้ามิได้ทรงตำหนิที่คนสมัยน้ำท่วมโลกกินและดื่ม พระองค์ทรงประทานพืชผลบนโลกนี้ไว้อย่างอุดมสมบูรณ์เพียงพอแก่ความต้องการของร่างกาย แต่ความบาปของพวกเขาคือการใช้ของประทานเหล่านั้นโดยไม่สำนึกถึงพระคุณของพระองค์ผู้ประทานให้ และยังทำให้ตนเองเสื่อมลงด้วยการปล่อยตัวใช้ของประทานเหล่านั้นเพื่อสนองความอยากของตนอย่างไม่ยับยั้งชั่งใจ การสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ผิด เพราะพระเจ้าเองทรงวางรูปแบบไว้เช่นนั้น เป็นหนึ่งในสถาบันแรกที่ทรงแต่งตั้งให้แก่มนุษย์ พระองค์ทรงกำหนดแนวทางพิเศษสำหรับเรื่องนี้ ให้เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์และสวยงาม แต่่วาวิถีทางที่พระองค์ทรงตั้งไว้นั้นถูกลืมเสีย แล้วพวกเขาก็ทำการสมรสกันแบบนอกกลุ่มนอกรทาง เพื่อสนองกิเลสตัณหาของตนแทน {PP 101.2}

สภาพการณ์ในปัจจุบันนี้ก็คล้ายคลึงกัน คือสิ่งที่ทรงอนุญาตให้ทำก็ทำกันจนเกินขอบเขต และสนองความอยากแบบไม่ยับยั้งชั่งใจ ทุกวันนี้มีบางคนทำที่ว่าตนติดตามพระคริสต์แต่ก็กินดื่มและเมามาย ทั้งที่คนเหล่านั้นมีชื่อเสียงอันทรงเกียรติอยู่ในคริสตจักร การไม่รู้จักรับบังคับตนทำให้ฝ่ายจริยธรรมและอำนาจฝ่ายจิตวิญญาณมีนชาไป และเป็นการ

เปิดทางให้กับความปรารถนาฝ่ายต่ำ คนจำนวนมากไม่รู้สึกรู้ว่าต้องอยู่ภายใต้กฎศีลธรรมที่จะรังเขาไว้จากการทำตามใจปรารถนาแห่งกายตน จึงกลายเป็นทาสของราคะตัณหา มนุษย์ใช้ชีวิตไปตามอำเภอใจและบำเรอกายเพื่อชีวิตในโลกนี้ ความฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่ายขยายกว้างไปทั่วทุกวงจรของสังคม คุณธรรมถูกเหยียบย่ำเพื่อเห็นแก่ความหรูหราและการโอ้อวด คนที่เร่งให้รวยเร็วบิดเบือนความยุติธรรมและกดขี่คนยากจน และยังมี การซื้อขาย “ทาสและชีวิตมนุษย์” (วิวรณ์ 18:13) มีการฉ้อฉล รับสินบนและการขโมยชุกช่อนอยู่ในที่สูงและที่ต่ำโดยไม่ถูกประณาม หนังสือพิมพ์รายวันดาดำดินไปด้วยเรื่องการฆ่าฟัน เลือดตกยางออกโดยใช้เหตุ รวากับว่ามนุษย์ไม่เหลือสัญชาตญาณการเป็นคนเอาไว้เสียเลย และความโหดร้ายเหล่านี้ได้กลายเป็นเรื่องธรรมดาในสายตาของผู้คน จนแทบจะไม่ใช่สิ่งที่แปลกใจกันเลย บรรยากาศที่ไม่เคารพกฎหมายกำลังแผ่กระจายอยู่ทั่วทุกประชาชาติ และการจลาจลที่ปะทุขึ้นเป็นระลอกๆ ที่ทำให้ชาวโลกอกสั่นขวัญหายนั้น เป็นเพียงการบ่งชี้ถึงความดีเดือดและไร้กฎหมายที่กำลังทวีความกดดันในขณะนี้ ซึ่งเมื่อพันธที่จะควบคุมได้แล้ว โลกก็จะเต็มไปด้วยความพินาศย่อยยับ ภาพของโลกก่อนน้ำท่วมที่บ้านทีกไว้นในพระคัมภีร์ สะท้อนอย่างชัดเจนถึงสภาพที่สังคมปัจจุบันกำลังเร่งเร้าเข้าไปสู่ แม้แต่ในศตวรรษนี้ ในดินแดนที่ได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนก็มีอาชญากรรมเกิดขึ้นทุกวัน ทั้งร้ายแรงและโหดเหี้ยมทวีพอกๆกับเมื่อครั้งโบราณที่คนบาปต้องถูกทำลาย {PP 101.3}

ก่อนที่น้ำจะท่วม พระเจ้าทรงส่งโนอาห์ไปเตือนชาวโลก เพื่อให้คนได้มีโอกาสกลับใจ และหนีรอดจากการถูกทำลาย เมื่อเวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมาเป็นครั้งที่สองอย่างใกล้เข้ามา พระองค์ทรงใช้ผู้รับใช้ของพระองค์ออกไปเตือนชาวโลกให้เตรียมตัวสำหรับเหตุการณ์ครั้งใหญ่ นั้น มี

ผู้คนมากมายใช้ชีวิตละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้ามาตลอด บัดนี้พระองค์ทรงเรียกเขาทั้งหลายด้วยพระเมตตาให้เชื่อฟังกฎเกณฑ์อันศักดิ์สิทธิ์ ทุกคนที่ละทิ้งความบาปโดยกลับใจเข้าหาพระเจ้าและเชื่อในพระคริสต์ก็จะได้รับการอภัยโทษ แต่มีคนจำนวนมากรู้สึกว่่าที่จะให้ละทิ้งความบาปเป็นการเสียสละจนเกินไป เนื่องจากชีวิตของเขาไม่สอดคล้องกับหลักการบริสุทธิ์ของการปกครองอันชอบธรรมของพระเจ้า เขาก็เลยปฏิเสธการทรงเตือนและไม่ยอมรับอำนาจแห่งพระบัญญัติของพระองค์ {PP 102.1}

ตักเตือนคนยุคสุดท้าย

ก่อนนำท่วมโลกประชากรมีจำนวนมหาศาล แต่มีเพียงแค่แปดคนเท่านั้นที่ศรัทธาและเชื่อฟังคำของพระเจ้าที่ผ่านทางโนอาห์ เป็นเวลาถึงหนึ่งร้อยยี่สิบปีด้วยกันที่เขาได้เทศนาสั่งสอนในทางธรรม เตือนชาวโลกว่าโลกจะถูกทำลาย แต่ที่เขาประกาศออกไปถูกปฏิเสธและเหยียดหยาม ในสมัยนี้ก็เช่นเดียวกัน ก่อนที่พระองค์ผู้ประทานพระบัญญัติจะเสด็จมาลงโทษผู้ไม่เชื่อฟัง คนที่ล่วงละเมิดทั้งหลายจะถูกเตือนให้กลับใจ และให้หันกลับมาจงรักภักดีต่อพระองค์ ชาวที่ประกาศออกไปนี้ส่วนใหญ่จะเปล่าประโยชน์ ตามที่อัครสาวกเปโตรได้เขียนไว้ว่า“จงรู้ชั่่นก่อนคือ ในกาลสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้นและประพฤติตามใจปรารถนาของตน และจะถามว่า ‘คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษหลบล่องไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนเป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก’” (2 เปโตร 3:3-4) แล้วเราเองได้ยินคำพูดเช่นนี้ ไม่เพียงแต่จากปากของคนที่ทำชั่วอย่างเปิดเผยเท่านั้น แต่ยังได้ยินจากผู้ที่ยืนเทศนาบนธรรมมาสน์ด้วย เขาร้องประกาศว่า ‘ไม่มีอะไรน่าตื่นตระหนกหรืออก ก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จกลับมาโลกทั้งโลกจะกลับใจ และ

ความชอบธรรมจะดำรงอยู่หนึ่งพันปี สันติภาพ สันติภาพ สิ่งทั้งหลาย
 ทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนเป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก อย่าให้ใครตระหนก
 ตกใจไปกับข่าวของพวกกระต่ายตื่นตูมนี้เลย' แต่หลักข้อเชื่อเกี่ยวกับหนึ่ง
 พันปีนั้นไม่สอดคล้องกับคำสอนของพระเยซู และอัครสาวกของพระองค์¹⁴
 พระเยซูทรงตั้งคำถามที่สำคัญว่า “เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความ
 เชื่อในแผ่นดินโลกหรือ” (ลูกา 18:8) และอย่างที่เห็นมาแล้วข้างต้น พระองค์
 ตรัสว่าเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา โลกจะมีสภาพเหมือนกับในสมัยในอาห์
 เปาโลเตือนไว้ว่า เมื่อเวลาสุดท้ายย่างเข้ามา ความชั่วร้ายจะทวีขึ้นเรื่อยๆ
 “พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ต่อไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้ง
 ความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ”
 (1 ทิโมธี 4:1) และยังคงกล่าวต่อไปอีกว่า “ในสมัยจะสิ้นยุคนั้น จะเกิด
 เหตุการณ์ก่อกวน” (2 ทิโมธี 3:1) และท่านได้ระบุรายการความบาปชั่ว
 อันน่าตกตะลึงที่จะพบอยู่ท่ามกลางคนที่นับถือศาสนาแต่เปลือกนอก {PP
 102.2}

ขณะที่เวลาแห่งพระกรรณากำลังจะปิดลง คนในยุคก่อนน้ำท่วมโลก
 ได้ปล่อยตัวปล่อยใจให้เร้าร้อนไปกับการบันเทิงใจและการเล่นชองเฮฮา
 ผู้มีอำนาจและอิทธิพลมุ่งมันให้ผู้คนหมกมุ่นอยู่กับความสนุกสนานตาม
 อ้าเภอใจ เพื่อไม่ให้ใครได้รับอิทธิพลจากการประกาศเตือนที่จริงจังเป็น
 ครั้งสุดท้ายนั้น แล้วก็เช่นเดียวกับทุกวันนี้มิใช่หรือ เมื่อขณะที่ผู้รับใช้
 ของพระเจ้าประกาศออกไปว่าวาระสุดท้ายใกล้เข้ามาแล้ว ชาวโลกกำลัง

14 เรื่องเวลา 1,000 ปี นั้นมาจากวิวรณ์บทที่ 20 ซึ่งหมายถึง 1,000 ปี ที่คนชอบธรรม
 จะอยู่สวรรค์หลังจากพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา แต่กลับมีบางคนสอนว่าเวลาดังกล่าวเป็น
 1,000 ปี แห่งสันติภาพบนโลกนี้ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมา

มัวเมาไปกับความรื่นเริงบันเทิงใจ ความตื่นเต้นที่มีอยู่ตลอดเวลาเป็นเหตุ
ให้คนไม่สนใจพระเจ้าและไม่สามารถรับอิทธิพลจากความจริงซึ่งเป็นสิ่ง
เดียวที่จะช่วยเขาให้รอดจากการถูกทำลายที่กำลังจะมาถึง {PP 103.1}

หลักปรัชญาที่ขัดแย้ง

นักปราชญ์ทั้งหลายในสมัยโนอาห์ประกาศว่าเป็นไปไม่ได้ที่โลกจะ
ถูกทำลายด้วยน้ำ เช่นเดียวกับสมัยนี้ที่มีนักวิทยาศาสตร์บางคนพยายาม
แสดงให้เห็นว่าโลกจะไม่มีทางถูกทำลายด้วยไฟ เพราะตามกฎธรรมชาติ
แล้วคงเป็นไปไม่ได้ แต่พระเจ้าผู้ทรงสร้างและควบคุมธรรมชาติและกฎ
ของมันนั้น สามารถใช้พระหัตถกิจของพระองค์เพื่อสนองพระประสงค์
ของพระองค์ได้ {PP 103.2}

เมื่อมีนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ได้พิสูจน์จนพอใจแล้วว่าเป็นไปไม่ได้ที่โลก
จะถูกทำลายด้วยน้ำ เมื่อความหวั่นวิตกของผู้คนสงบลง เมื่อทุกคนถือว่า
คำทำนายของโนอาห์เป็นสิ่งเหลวไหล และหาว่าเขาบ้าคลั่ง เมื่อนั้น
แหละที่เวลาของพระเจ้ามาถึง “น้ำจากบาดาลก็พลุ่งขึ้นมาตามธารทุก
สาย และช่องฟ้าก็เปิด” แล้วน้ำก็ได้พัดท่วมบรรดาคนที่เยาะเย้ยไปเสีย
กว่าจะพบว่าปัญญาและปรัชญาที่พวกเขาเคยโอ้อวดกันนักหนานั้นเป็น
ความเขลา ก็สายไปเสียแล้ว กว่าที่จะรู้ว่าพระเจ้าผู้ทรงประทานกฎ
บัญญัตินั้นยิ่งใหญ่เหนือกฎธรรมชาติ และสรรพานุภาพ¹⁵ ของพระองค์ไม่
ขาดวิธีที่จะทำให้สำเร็จตามพระประสงค์ ก็สายไปเสียแล้วจริงๆ “ใน
สมัยของโนอาห์ เหตุการณ์ได้เป็นมาแล้วอย่างไร...ในวันที่บุตรมนุษย์
จะมาปรากฏ ก็เป็นเหมือนอนอย่างนั้น” (ลูกา 17:26,30) “แต่ว่าวันของ

15 สรรพานุภาพ (omnipotence) หมายถึงการมีอำนาจเบ็ดเสร็จ

องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมา และในวันนั้น
ท้องฟ้าจะล่องเสียด้วยเสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุนั้นจะสลายไปด้วยไฟ
และแผ่นดินโลกกับสิ่งสารพัดที่มีอยู่ในโลกนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้น”
(2 เปโตร 3:10) เมื่อเหตุผลทางปรัชญาขจัดความกลัวที่พระเจ้าจะ
ลงโทษออกไป เมื่อมีผู้สอนศาสนาขึ้นไปข้างหน้าถึงยุคสมัยแห่งสันติภาพ
อันรุ่งเรืองยาวนาน และชาวโลกกำลังหลงระเหิดไปกับธุรกิจและสิ่งบันเทิง
มีการปลุกหว่าน ก่อสร้าง เลี้ยงฉลองกัน ทั้งปฏิเสธการทรงเตือนของพระเจ้า
และเยาะเย้ยผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อนั้นแหละ “ความพินาศก็จะมาถึง
เขาทันที” และเขาจะหนีไม่พ้น (1 เธสะโลนิกา 5:3) {PP 103.3}

8

หลงน้ำท่วม

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 7:20 - 9:17

ลอยเคว้งคว้างกลางน้ำ

น้ำท่วมเหนือภูเขาที่สูงที่สุดถึงสิบห้าศอก ในขณะที่ลมพัดและคลื่นซัดเรือให้โคลงเคลงอยู่เป็นเวลาห้าเดือน บ่อยครั้งที่ดูเหมือนว่าครอบครัวในเรื่อนั้นจะต้องพินาศเป็นแน่ นั่นเป็นประสบการณ์ทดลองใจที่ยากแสนสาหัส แต่ความเชื่อของโนอาห์มิได้หวั่นไหว เพราะเขามั่นใจในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงค้ำกันเรืออยู่ {PP 105.1}

ในขณะที่น้ำเริ่มลด พระเจ้าทรงให้เรื่อนั้นลอยไปในที่แห่งหนึ่งซึ่งล้อมไว้ด้วยเทือกเขา ที่พระองค์ทรงรักษาไว้ด้วยอาณาภาพของพระองค์ ยอดเขาเหล่านั้นทิ้งช่วงห่างกันเพียงเล็กน้อย และเรือก็ลอยเข้าไปหลบภัยอยู่ในนั้นและไม่ต้องถูกต้อนไปในมหาสมุทรอันกว้างไกลอีก คนในเรือจึงโล่งอกเป็นอย่างมากหลังจากที่ต้องเหน็ดเหนื่อยจากการแกว่งไซเซ่ไปมาเป็นเวลานาน {PP 105.2}

โนอาห์กับครอบครัวรอคอยให้น้ำลดด้วยใจจดจ่อเพราะเขาปรารถนา ยิ่งนักที่จะออกไปเดินบนแผ่นดินอีก สี่สิบวันหลังจากที่ได้เห็นยอดเขา โนอาห์จึงปล่อยกาตัวหนึ่งออกไปเพราะเป็นนกที่ไวต่อกลิ่น เพื่อดูว่าแผ่นดินแห้งหรือยัง กาตัวนั้นพบแต่น้ำก็เลยบินวนไปมาอยู่รอบเรือ หลังจากนั้น

เจ็ดวันก็ได้ปล่อยนกเขาตัวหนึ่งออกไป ซึ่งเมื่อมันไม่พบที่ที่จะเกาะก็บินกลับมายังเรือ ในอาห์หรืออีกเจ็ดวันแล้วจึงส่งนกเขาตัวนั้นไปอีก เมื่อมันกลับมาตอนเย็นและคาบใบมะกอกเทศมาด้วย ก็มีความชื่นชมยินดีกันเป็นอันมาก จากนั้น “ในอาห์เปิดหลังคาที่ปิดนาวา แลดูเห็นว่าพื้นดินแห้ง” แต่เขาก็ยังอดทนรออยู่ในเรือต่อไป เขาได้เข้ามาในเรือตามคำสั่งของพระเจ้า และจะรอคำสั่งของพระองค์เช่นกันเมื่อจะออกจากเรือ {PP 105.3}

ออกจากนาวา

ในที่สุดมีทูตลงมาจากสวรรค์เปิดประตูหิมา และเรียกโนอาห์กับครอบครัวให้ออกมาจากเรือพร้อมกับทุกชีวิตในเรือด้วย ถึงแม้โนอาห์จะพิศยินดีที่ได้รับอิสระ แต่ก็ไม่ได้ลืมพระเจ้าผู้ทรงสงวนชีวิตของเขาไว้ด้วย พระกรุณาธิคุณ หลังจากที่โนอาห์ออกมาจากเรือแล้วสิ่งแรกที่เขาทำก็คือสร้างแท่นบูชาและถวายสัตวบูชาจากสัตว์และนกที่สะอาดทุกชนิด ซึ่งแสดงถึงการขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยกู้ชีวิตเอาไว้ และแสดงถึงความเชื่อในพระคริสต์ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาอันยิ่งใหญ่ การถวายบูชาครั้งนี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า พระองค์จึงอวยพระพรไม่เพียงแต่โนอาห์กับครอบครัว แต่ทรงอวยพระพรทุกชีวิตที่จะอาศัยอยู่บนโลก “พระเจ้าทรงได้กลิ่นที่พอพระทัยแล้ว ทรงดำริในพระทัยว่า ‘เราจะไม่สาปแผ่นดินอีกต่อไป แม้ว่ามนุษย์ไม่ดี....โลกยังดำรงอยู่ตราบใด จะมีฤดูหนาวกับฤดูเกี่ยวเวลาเย็นกับเวลาร้อน ฤดูร้อนกับฤดูหนาว และมีวันกับคืนเรื่อยไปตราบนั้น’” นี่เป็นบทเรียนแก่คนทุกชั่วอายุที่รับช่วงต่อมา เมื่อโนอาห์ได้ออกมาสู่โลกที่ว่างเปล่านั้น ก่อนที่จะเตรียมบ้านสำหรับตัวเอง เขาได้สร้างแท่นบูชาเพื่อพระเจ้า ผุงวัวของเขาก็มีไม่กี่ตัว และส่วนที่มีอยู่นั้น เขาได้ดูแลรักษามาด้วยความยากลำบาก แต่เขาก็ยังได้ถวายส่วนหนึ่งให้

พระเจ้าด้วยใจยินดี โดยยอมรับว่าทุกสิ่งเป็นของพระองค์ เราควรถวาย แต่พระเจ้าด้วยใจสมัครก่อนอย่างอื่นเช่นกัน และควรน้อมรับการ แสดงออกถึงพระเมตตาคุณและความรักของพระองค์ทุกครั้งด้วยใจกตัญญู ทั้งด้วยการอุทิศตัวและการถวายสนับสนุนพระราชกิจของพระองค์ {PP 105.4}

พระสัญญา

พระเจ้าทรงประทานคำมั่นสัญญาให้เป็นกำลังใจแก่นอกอากับครอบครัว เพื่อไม่ให้มนุษย์เผลอลืมว่าน้ำจะท่วมทุกครั้งเมื่อเห็นก้อนเมฆหรือฝนตก พระองค์ตรัสว่า “เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับพวกเจ้าว่า...จะไม่ให้น้ำมาท่วมทำลายโลกอีกต่อไป...คือเราตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆ และรุ้งนั้น จะเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับโลก เมื่อเราให้มีเมฆ เหนือแผ่นดิน และมีรุ้งขึ้นที่เมฆนั้น เราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเรา ระหว่างเรากับเจ้าและบรรดาสัตว์ที่มีชีวิต” {PP 106.1}

พระเมตตาคุณของพระเจ้าใหญ่ยิ่งนักที่ทรงลดพระองค์ลงเพื่อโปรด ชีวิตทั้งหลายที่หลงผิด โดยประทานรุ้งอันสวยงามไว้ในเมฆเพื่อเป็น เครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างพระองค์กับมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นรุ้ง พระองค์จะทรงระลึกถึงพันธสัญญาของพระองค์ แต่ที่ตรัสดังนั้นไม่ได้หมายความว่าพระองค์อาจจะลืมได้ แต่พระองค์ตรัส กับเราโดยใช้สำนวนภาษาของมนุษย์ เพื่อเราจะเข้าใจพระองค์ได้ง่ายขึ้น พระองค์ทรงมีพระประสงค์ว่า เมื่อลูกหลานของคนรุ่นหลังถามถึงความหมายของรุ้งที่โค้งข้ามฟ้าด้วยสีสดใส นั้น พ่อแม่ของเขาจะได้เล่าทบทวน เรื่องน้ำท่วมโลกและบอกเขาว่าพระเจ้าทรงให้รุ้งโค้งอยู่ในเมฆเป็นคำมั่น สัญญาว่าน้ำจะไม่ท่วมโลกอีกต่อไป ดังนั้นรุ้งจะเป็นพยานถึงความรักของ พระเจ้าแก่มนุษย์ในแต่ละชั่วอายุที่สืบทอดกันมา เพื่อเขาจะได้มีความ

มั่นใจในพระเจ้ามากยิ่งขึ้น {PP 106.2}

ในสวรรค์มีสัญญาณเหมือนรู้งล่อมรอบพระที่นั่งและโค้งอยู่เหนือพระเศียรของพระคริสต์ มีผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “ลักษณะความสุกใสที่อยู่รอบ” พระที่นั่งนั้น “เหมือนกับสัญญาณรุ่งที่ปรากฏในเมฆเมื่อฝนตกลง ลักษณะทรวงแห่งพระสิริของพระเจ้าเป็นดังนี้แหละ” (เอเสเคียล 1:28) ผู้เขียนหนังสือวิวรณ์กล่าวว่า “มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น...และมีรู้งล่อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งแก้วมรกต” (วิวรณ์ 4:2-3) เมื่อความชั่วช้าเสื่อมทรามของมนุษย์เป็นเหตุชักชวนให้พระเจ้าลงโทษ พระผู้ช่วยให้รอดทรงอ้อนวอนต่อพระบิดาเพื่อคนบาป และทรงขึ้นไปยังรู้งในเมฆและรู้งรอบพระที่นั่งที่โค้งอยู่เหนือพระเศียรของพระองค์ว่าเป็นเครื่องหมายแห่งพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อคนบาปที่กลับใจ {PP 107.1}

พระเจ้าเองทรงเชื่อมพระสัญญาแห่งพระคุณของพระองค์ที่ล้ำค่าที่สุดอย่างหนึ่งไว้กับการรับรองที่ทรงให้ไว้แก่โนอาห์ในเรื่องน้ำท่วม “สำหรับเราเรื่องนี้เหมือนสมัยของโนอาห์ เราได้ปฏิญาณว่าน้ำของโนอาห์จะไม่ท่วมแผ่นดินโลกอีกเลยฉันใด เราจึงได้ปฏิญาณว่า เราจะไม่โกรธเจ้า และจะไม่ขนาบเจ้าฉันนั้น เพราะภูเขาอาจจะพรวดจากไป และเนินอาจจะคลอนแคลน แต่ความรักมั่นคงของเราจะไม่พรวดไปจากเจ้า และพันธสัญญาแห่งสันติภาพของเราจะไม่คลอนแคลนไป พระเจ้าผู้มีความสมเพชต่อเจ้าตรัสดังนี้” (อิสยาห์ 54:9-10) {PP 107.2}

สัตว์ออกจากเรือ

ในขณะที่โนอาห์มองดูสัตว์แข็งแรงแอกจากเรือ เขาก็เกรงว่าครอบครัวของตนซึ่งมีสมาชิกเพียงแปดคนอาจถูกสัตว์เหล่านี้ทำลายหมดก็ได้

แต่พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ไปเพื่อเสริมกำลังใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า “บรรดาสัตว์บนแผ่นดิน บรรดานกในอากาศ บรรดาสัตว์ที่เลื้อยคลานอยู่บนแผ่นดิน และปลาทั้งสิ้นในทะเลจะกลัวพวกเจ้า เรามอบสัตว์ทั้งปวงไว้ในมือของพวกเจ้า ทุกสิ่งที่มีชีวิตเคลื่อนไหวไปมาจะเป็นอาหารของเจ้า เราจะยกของทุกอย่างให้แก่เจ้า ดังที่เรายกต้นผักเขียวสดให้แก่เจ้าแล้ว” ก่อนหน้านี้พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้มนุษย์กินเนื้อสัตว์ พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์ดำรงชีพโดยกินผลผลิตจากแผ่นดินเท่านั้น แต่บัดนี้พืชเขียวทุกอย่างถูกทำลายไปหมดแล้ว พระเจ้าจึงอนุญาตให้กินเนื้อของสัตว์สะอาดที่รอดมาในเรือ {PP 107.3}

สภาพโลกหลังน้ำท่วม

พื้นแผ่นดินถูกเปลี่ยนโฉมไปอย่างสิ้นเชิงจากน้ำท่วม นับว่าเป็นครั้งที่สามแล้วที่โลกต้องอยู่ภายใต้การแช่แข็งอันหนักหน่วงเพราะความบาป ในขณะที่น้ำเริ่มลดนั้น ภูเขาทั้งหลายถูกล้อมด้วยมหาสมุทรขุ่นข้นอันกว้างใหญ่ไพศาล ซากศพของคนและสัตว์กระจัดกระจายอยู่เกลื่อนกลาดบนแผ่นดิน แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้ซากเน่าเปื่อยเหล่านี้ส่งกลิ่นเหม็นให้อากาศเป็นพิษอยู่อย่างนั้น พระองค์จึงทรงให้แผ่นดินกลายเป็นที่ฝังศพขนาดใหญ่ ลมแรงกล้าที่ทรงให้พัดเพื่อช่วยให้น้ำลด ได้เคลื่อนซากศพเหล่านั้นด้วยพลังอำนาจยิ่ง จนในบางแห่งได้พัดแม้แต่ยอดเขาไป ลมนี้ได้พัดเอาก้อนหิน ต้นไม้ และดินมากองทับถมซากศพเอาไว้ และในทำนองเดียวกัน แร่เงิน ทอง เพชรพลอย และไม้ที่มีค่า ซึ่งเคยประดับประดาโลก และที่คนได้นำมาเป็นรูปเคารพก่อนน้ำท่วมนั้น ได้ถูกปิดบังไว้จากสายตาและการค้นหาของมนุษย์ แรงดูดเดือดของน้ำได้ซัดเอากองดินหินทรายอยู่เหนือทรัพย์สมบัติเหล่านี้ จนในบางแห่งก่อเป็นภูเขา

อยู่เหนือของมีค่าดังกล่าว พระเจ้าทรงเห็นว่า พระองค์ยิ่งอำนวยความสะดวกอุดมสมบูรณ์ให้คนบาปมากเท่าใด วิธีชีวิตของเขายิ่งเสื่อมทรามลงต่อพระพักตร์พระองค์มากขึ้นเท่านั้น ทรมณ์สมบัติเหล่านี้จะนำเขาให้ถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้าที่ทรงเปี่ยมล้นด้วยพระบารมี แต่เขากลับดูถูกเหยียดหยามพระเจ้า และบูชาทรัพย์สินอันมีค่าแทน {PP 107.4}

สภาพแผ่นดินโลกรกร้างเปล่าเปลี่ยวเกินที่จะบรรยาย ภูเขาที่เคยสง่างามได้สัดส่วนทั้งหลาย บัดนี้ซำรุดไปไม่ได้รูปเสียแล้ว ไซดหินซรุขระเป็นตะปุ่มตะป่ำกระจายทั่วไปบนแผ่นดิน ภูเขาน้อยใหญ่หลายแห่งที่ครั้งหนึ่งเคยอยู่ในที่ของมัน บัดนี้หายไปไม่เหลือแม้แต่ร่องรอย ส่วนบางแห่งที่เคยเป็นทุ่งราบกลับกลายเป็นเทือกเขาแทน บางที่บางแห่งเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าที่อื่นๆ จะเห็นได้ว่าที่ไหนที่เคยอุดมไปด้วยแร่เงิน ทองคำ และอัญมณีอันมีค่า ที่นั่นก็จะมีร่องรอยของการถูกสาปแช่งมากที่สุด ส่วนพื้นที่ที่คนเคยอาศัยอยู่น้อย มีอาชญากรรมน้อย ก็มีร่องรอยแห่งการถูกสาปแช่งน้อยด้วย {PP 108.1}

ในช่วงเวลาดังกล่าวป่าไม้อันกว้างใหญ่ไพศาลถูกฝังทับถมไว้ จนต่อมาได้กลายเป็นแหล่งถ่านหินและน้ำมันดิบอันกว้างใหญ่ บ่อยครั้งถ่านหินและน้ำมันเหล่านี้จุดประกายลูกไฟไหม้ได้พื้นโลก ดังนั้นก้อนหินจึงถูกกระทำให้ร้อน หินปูนถูกไหม้ และแร่เหล็กถูกหลอมให้เหลว ปฏิบัติการระหว่างน้ำกับหินปูนยิ่งเพิ่มความร้อนให้ดุเดือดยิ่งขึ้น เป็นเหตุให้เกิดแผ่นดินไหว ภูเขาไฟและลาวาไหลทะลักออกมา ในขณะที่น้ำกับไฟมากระทบกับแผ่นดินและแร่เหล็กทำให้เกิดระเบิดอยู่ใต้ดินอย่างหนักหน่วง เสียงที่ได้ยินเหมือนเสียงฟ้าร้องอยู่แต่ไกล อากาศก็ร้อนและยากแก่การหายใจ ต่อมาก็เกิดภูเขาไฟระเบิด บ่อยครั้งที่การระเบิดไม่แรงพอที่จะระบายแร่ธาตุที่ร้อนระอุออกมา แผ่นดินจึงสั่นโคลงเคลงอย่างคลื่นในทะเล และ

เกิดการแยกของแผ่นดินเป็นช่องใหญ่ที่บางครั้งได้กลิ่นเมือง หมูบ้าน และ
ภูเขาที่กำลังลุกไหม้ลงไป ปราภฏการณ์ประหลาดที่น่ากลัวเช่นนี้จะถึงและ
รุนแรงขึ้นเมื่อใกล้เวลาสิ้นโลก และการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เป็น
สัญญาณบ่งบอกให้รู้ว่าโลกใกล้จะถูกทำลายแล้ว {PP 108.2}

ที่ลึกใต้แผ่นดินโลกเป็นคลังอาวุธของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ดึงออก
มาใช้ในการทำลายโลกโบราณ น้ำจากใต้ดินทะเลลึกไหลออกมารวมกับน้ำ
ที่เทลงมาจากฟ้าเพื่อการทำลาย ตั้งแต่สมัยน้ำท่วมโลกพระเจ้าทรงใช้น้ำ
และไฟเพื่อทำลายเมืองต่างๆ ที่แสนชั่วช้า พระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษ
เมืองเหล่านั้น เพื่อคนที่ไม่เคารพยำเกรงพระบัญญัติและเหยียบย่ำอำนาจ
อธิปไตยของพระองค์ จะได้เกรงกลัวตัวสั่นต่อพระเดชานุภาพของพระองค์
และยอมรับว่าพระองค์ทรงมีสิทธิอันชอบที่จะปกครองอยู่เหนือทุกสิ่ง ใน
ขณะที่ผู้คนจ้องดูภูเขาไฟพ่นเปลวเพลิงและแร่ธาตุเหลวออกมา ซึ่งไหลไป
สู่ม่าน้ำทำให้น้ำแห้ง และลาวาเหล่านั้นไหลเข้าไปยังเมืองใหญ่ๆ ทำลาย
สิ่งต่างๆ กิณรงค์มีกว้าง แม้แต่ชายฉกรรจ์ที่แก้มักกล้าเมื่อเห็นเข้าก็ถึงกับ
สยดสยอง และคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้ากับคนที่หมิ่นประมาทพระองค์ก็ถึง
กับยอมรับอำนาจอันไม่สิ้นสุดของพระองค์ {PP 109.1}

อำนาจอันยิ่งใหญ่

ผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณได้กล่าวถึงเหตุการณ์เช่นนี้ว่า “โอ ถ้า
หากว่าพระองค์ทรงแหวกฟ้าสวรรค์ลงมาได้หนอ เพื่อภูเขาจะสั่นสะเทือน
ต่อพระพักตร์พระองค์ ดั่งเมื่อไฟติดกองแขนงไม้ และไฟกระทำให้น้ำเดือด
เพื่อให้พระนามของพระองค์เป็นที่รู้จักแก่ปวงกษัตริย์ของพระองค์ เพื่อ
บรรดาประชาชาติจะสะเทือนต่อพระพักตร์พระองค์ เมื่อพระองค์ทรง
กระทำสิ่งน่ากลัวที่พวกเขาพระองค์คาดไม่ถึง พระองค์เสด็จลงมา ภูเขาที่

หวั่นไหวต่อพระพักตร์พระองค์” (อิสยาห์ 64:1-3) “พระมรรคาของพระองค์อยู่ในลุ่มน้ำหุบและพายุ และเมฆเป็นผงคลีแห่งพระบาทของพระองค์ พระองค์ทรงห้ามทะเล ทรงกระทำให้น้ำแห้ง ทรงให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป” (นาฮูม 1:3-4) {PP 109.2}

เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง ภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงน่ากลัวกว่าที่โลกเคยเห็นมานั้นจะเกิดขึ้น “ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ ภูเขาที่สิ้นสะเทือน และเนินเขาก็ละลายไป แผ่นดินก็เวรสร้างต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ เออ ทั้งโลกและสิ่งที่ยึดอยู่ในโลกด้วย ใครจะต้านทานพระพิโรธของพระองค์ได้ ใครจะทนต่อความร้อนแรงแห่งความกริ้วของพระองค์ได้ พระพิโรธของพระองค์พลุ่งออกมาอย่างกับไฟ” (นาฮูม 1:5-6) “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโน้มฟ้าสวรรค์ของพระองค์ และขอเสด็จลงมาแตะต้องภูเขา เพื่อให้มันมีควันขึ้น ขอทรงพ่นฟ้าผ่าออกมาและกระจายเขาไป ขอให้ลูกธนูของพระองค์ให้เขาแตกหนีไป” (สดุดี 144:5-6) {PP 109.3}

“เราจะผ่าแดงการอัศจรรย์ในอากาศเบื้องบน และนิมิตที่แผ่นดินเบื้องล่าง เป็นเลือด ไฟและไอควัน” (กิจการ 2:19) “และเกิดมีฟ้าแลบ มีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลกไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงเช่นนี้เลย...และบรรดาเกาะต่างๆ ก็หนีหายไป และภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ และมีลูกเห็บใหญ่ ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม” (วิวรณ์ 16:18, 20-21) {PP 110.1}

เมื่อฟ้าแลบฟ้าผ่าสมทบกับไฟได้พื้นโลก ภูเขาจะลุกไหม้อย่างกับเตาไฟที่ลุกโพลง ธารลาวาามหึมาจะไหลออกมาท่วมเรือกสวนไร่นา หมู่บ้าน และเมืองเล็กเมืองใหญ่ แร่ธาตุที่ถูกหลอมเหลวจนเดือดจะพุ่งออกจากภูเขาไฟเป็นละลอกใหญ่ ไหลลงไปในแม่น้ำทำให้น้ำในแม่น้ำเดือดจนดิน

เอาโซดหินได้น้ำเหวียงออกมาอย่างรุนแรงเหลือที่จะบรรยาย เศษส่วนของหินจะแตกหักและกระจายไปบนแผ่นดิน แม่น้ำหลายสายจะแห้งขอดไป โลกจะถูกเขย่าให้สะเทือนสะท้าน ทุกแห่งหนจะมีแผ่นดินไหวและภูเขาไฟระเบิดอย่างน่ากลัว {PP 110.2}

ดังนั้นแหละ พระเจ้าจะทรงทำลายคนอธรรมให้สิ้นไปจากโลก แต่คนชอบธรรมนั้นพระเจ้าจะรักษาไว้ท่ามกลางความโกลาหลวุ่นวาย เหมือนที่พระองค์ทรงป้องกันในอาหิไว์ในเรือ พระเจ้าจะเป็นที่กำบังของเขา เขาจะลี้ภัยอยู่ใต้ปีกของพระองค์ ผู้ประพันธ์สดุดีกล่าวว่า “เพราะท่านได้กระทำให้พระเจ้าผู้เป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า คือองค์ผู้สูงสุด เป็นที่อยู่ของท่าน ไม่มีการร้ายใดๆ จะตกมาบนท่าน ไม่มีภัยมาใกล้เต็นท์ของท่าน” (สดุดี 91:9-10) “เพราะพระองค์จะทรงซ่อนข้าพเจ้าในที่กำบังของพระองค์ ในยามยากลำบาก พระองค์จะปิดข้าพเจ้าไว้ภายใต้ร่มพลับพลาของพระองค์ พระองค์จะทรงตั้งข้าพเจ้าไว้สูงบนศิลา” (สดุดี 27:5) พระเจ้าทรงสัญญาว่า “เพราะเขาผูกพันกับเราด้วยความรัก เราจะช่วยกู้เขา เราจะป้องกันเขาไว้ เพราะเขารู้จักนามของเรา” (สดุดี 91:14) {PP 110.3}

9

วิทยาศาสตร์กับพระคัมภีร์

ระบบสัปดาห์

วันสะบาโตเริ่มต้นเมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลก ระบบสัปดาห์ก็เช่นกัน ซึ่งสืบทอดมาให้เราโดยประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ พระเจ้าเองทรงกำหนดสัปดาห์แรกให้เป็นแบบอย่างแก่สัปดาห์ทั้งหลายต่อมาจนถึงวาระสุดท้ายของโลก คือให้หนึ่งสัปดาห์ประกอบด้วยเจ็ดวัน พระองค์ทรงใช้เวลาหกวันในการทรงสร้าง และในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพัก และทรงอวยพระพรวันนี้ ทรงตั้งไว้ให้เป็นวันพักผ่อนแก่มนุษย์ {PP 111.1}

ในกฎพระบัญญัติที่พระเจ้าทรงประทานให้จากภูเขาซีนายนั้น พระองค์ทรงชี้ให้เห็นความสำคัญของระบบสัปดาห์และข้อเท็จจริงพื้นฐานของมัน หลังจากที่พระองค์ทรงตรัสสั่งว่า “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์” พระองค์ได้ระบุว่าในหกวันควรทำอะไร และให้งดจากสิ่งใดในวันที่เจ็ด แล้วทรงให้เหตุผลของการถือระบบสัปดาห์โดยย้อนกลับไปยังตัวอย่างของพระองค์เอง ตรัสว่า “เพราะในหกวันพระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน ทะเลและสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่ในวันที่เจ็ดทรงพัก เพราะฉะนั้น

พระเจ้าทรงอวยพระพรวันสะบาโต และทรงตั้งวันนั้นไว้เป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8-11) เหตุผลนี้ดีเลิศและมีน้ำหนักเมื่อเราเข้าใจว่าวันต่างๆ ที่พระเจ้าทรงใช้ในการทรงสร้างนั้นเป็นวันจริงๆ หกวันแรกของทุกสัปดาห์ พระองค์ทรงให้เป็นวันทำงานสำหรับมนุษย์ เพราะพระองค์ได้ทรงใช้เวลาดังกล่าวของสัปดาห์แรกในการทรงสร้าง ในวันที่เจ็ดมนุษย์จะต้องงดจากการงาน เพื่อระลึกถึงการทรงพักของพระเจ้าผู้สร้าง {PP 111.2}

สำหรับข้อสันนิษฐานที่ว่าเหตุการณ์ในสัปดาห์แรกต้องอาศัยเวลานับพันนับหมื่นปีนั้น เป็นการโจมตีรากฐานของพระบัญญัติข้อที่สี่โดยตรง ความคิดดังกล่าวทำให้เห็นพระเจ้าผู้สร้างผิดไป ราวกับว่าได้ตรัสสั่งมนุษย์ให้ถือรักษาสัปดาห์อันประกอบด้วยเจ็ดวันเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งยุคสมัยต่างๆ ที่ยาวนานและไม่แน่นอนอย่างนั้นแหละ แต่ไม่ใช่วิถีที่พระเจ้าทรงใช้กับชีวิตที่พระองค์ทรงสร้าง ข้อสันนิษฐานนี้ทำให้พระดำรัสที่ชัดเจนของพระองค์คลุมเครือไป และยังแสดงถึงการไม่เชื่อพระเจ้าในลักษณะที่อันตรายที่สุด เพราะมันอำพรางตัวเองจนมีหลายคนที่ประกาศตนว่าเชื่อในพระคัมภีร์ แต่ก็กลับเชื่อถือคำสอนดังกล่าว และยังสอนให้คนอื่นเชื่อตามด้วย {PP 111.3}

“โดยพระวจนะของพระเจ้า ฟาสะวรรคก็ถูกสร้างขึ้นมากับบริวารทั้งปวงก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์” “เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา” (สดุดี 33:6, 9) พระคัมภีร์ไม่ได้สนับสนุนแนวคิดที่ว่า โลกของเราได้ค่อยๆ วิวัฒนาการเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมาจากความสับสนไม่เป็นระเบียบ แต่เขียนไว้ว่าแต่ละวันที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นประกอบด้วยเวลาเย็นและเวลาเช้า เหมือนกับทุกๆ วันที่ตามมา และในการสิ้นสุดของแต่ละวันก็ได้เขียนถึงผลของการทรงสร้างของพระเจ้า ส่วนการสิ้นสุดของสัปดาห์แรกก็ได้บันทึกไว้ว่า “การกำเนิดของฟาสะวรรค

และแผ่นดินที่พระเจ้าทรงสร้างมีดังนี้”¹⁶ (ปฐมกาล 2:4) แต่ในที่นี้ไม่ได้ขัดกับที่กล่าวมาแล้วว่า ทุกวันที่ใช้ในการทรงสร้างนั้น เป็นวันจริงๆ แต่ละวันเรียกว่า “การกำเนิด” เพราะในวันนั้นพระเจ้าทรงให้กำเนิดแก่สิ่งใหม่ที่พระองค์ทรงสร้าง {PP 112.1}

วิทยาศาสตร์ที่ผิดเพี้ยน

นักธรณีวิทยาอ้างว่าได้พบหลักฐานในแผ่นดินโลกเองที่แสดงว่าโลกเก่าแก่กว่าที่โมเสสเขียนไว้¹⁷ มีการค้นพบกระดูกของมนุษย์และสัตว์พร้อมกับอาวุธสงคราม ทั้งต้นไม้ที่กลายเป็นก้อนหินและอื่นๆ ซึ่งใหญ่กว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน หรือแม้แต่ที่เคยพบเห็นในช่วงสองสามพันปีที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้แหละจึงมีบางคนสรุปไปว่าเคยมีคนร่างใหญ่โตกว่าคนในปัจจุบันอาศัยอยู่ในโลกก่อนเวลาที่พระคัมภีร์ระบุถึงการสร้างโลกเสียอีก การใช้เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้บางคนที่เชื่อในพระคัมภีร์เข้าใจว่าแต่ละวันที่พระคัมภีร์เขียนถึงการทรงสร้างนั้นหมายถึงยุคสมัยต่างๆ ที่ยาวนาน {PP 112.2}

แต่ทว่านอกเหนือจากประวัติศาสตร์พระคัมภีร์แล้ว ธรณีวิทยาไม่สามารถพิสูจน์อะไรได้เลยผู้ที่อ้างเหตุผลทางธรณีวิทยาด้วยความมั่นใจเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าเขาไม่เข้าใจถึงขนาดของทั้งมนุษย์ สัตว์ และต้นไม้ก่อนที่

16 แปลตามพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษ King James Version ซึ่งเขียนไว้ว่า “These are the generations of the heavens and of the earth when they were created.” คำว่า ‘generation’ อาจหมายถึงชั่วอายุหรือช่วงระยะเวลา จึงมีบางคนตีความหมายไปว่า แต่ละวันหมายถึงยุคสมัยต่างๆ ที่ยาวนาน ซึ่งเป็นแนวคิดของนักวิวัฒนาการ แต่ผู้เขียนอธิบายคำว่า ‘generation’ ว่ามีความหมายที่สองคือ ‘generate’ คือให้กำเนิดหรือแพร่พันธุ์

17 โมเสสเป็นผู้เขียนพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกคือปฐมกาลถึงเฉลยธรรมบัญญัติ

น้ำท่วมโลก หรือการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นก็พื้นฐานถึงสภาวะที่ต่างจากปัจจุบันในหลายเรื่อง แต่เวลาของสภาวะการณ์เหล่านั้นจะรู้ได้เฉพาะจากพระคัมภีร์ การบันทึกเรื่องน้ำท่วมโลกที่พระเจ้าทรงดลใจให้เขียนนั้น ได้อธิบายถึงสิ่งที่หลักธรณีวิทยาโดยลำพังไม่อาจหยั่งถึงได้ ในสมัยของโนอาห์นั้นมนุษย์ สัตว์ และต้นไม้ที่ใหญ่กว่าที่มีในปัจจุบันหลายเท่าได้ถูกทับถมฝังไว้ และเก็บไว้เป็นหลักฐานแก่ชนรุ่นหลังว่า มนุษยชาติโบราณได้พินาศในภัยน้ำท่วม พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้การค้นพบสิ่งเหล่านี้เป็นเหตุให้เกิดความเชื่อในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์มากขึ้น แต่เนื่องจากมนุษย์ใช้เหตุผลจอมปลอม จึงได้หลงผิดเหมือนกับคนในสมัยก่อนน้ำท่วมโลก คือกลับไปใช้สิ่งที่พระเจ้าประทานให้เพื่อเป็นพระพรผิดไป จึงนำการสาปแช่งมาสู่ตน {PP 112.3}

เครื่องมืออย่างหนึ่งของซาตานคือ การนำคนให้ยอมรับนิยายของผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และโดยวิธีนี้มันจึงสามารถบิดเบือนพระบัญญัติอันศักดิ์ของพระองค์ แล้วยุให้คนกบฏต่อการปกครองของพระองค์ มันมุ่งที่จะทำลายพระบัญญัติข้อที่สี่โดยเฉพาะ เพราะข้อนี้ชี้ชัดไปยังพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก {PP 113.1}

ตลอดเวลาที่คนพยายามอธิบายการทรงสร้างของพระเจ้าว่าเป็นเพียงผลของกระบวนการทางธรรมชาติ และแม้แต่บางคนที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนก็ยังยอมรับกระบวนการความคิดเห็นของมนุษย์ไว้เหนือข้อเท็จจริงที่แจ่มชัดในพระคัมภีร์ มีหลายคนที่ต้องต้านการศึกษาค้นคว้าคำพยากรณ์ โดยเฉพาะคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ โดยกล่าวว่าข้อความเหล่านี้คลุมเครือไม่ชัดเจน จึงไม่สามารถเข้าใจได้ แต่คนกลุ่มนี้กลับยินดียอมรับข้อสมมุติฐานของนักธรณีวิทยาที่ขัดกับการบันทึกของโมเสสในพระคัมภีร์ แต่ถ้าหากว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เรายังยากที่

จะเข้าใจแล้ว ที่จะยอมรับเพียงข้อสันนิษฐานถึงสิ่งที่พระองค์มิได้ทรงเปิดเผยก็ยังไม่สมเหตุสมผล! {PP 113.2}

“สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลาย และของลูกหลานของเราเป็นนิรันดร์ เพื่อเราจะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของกฎหมายนี้” (เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29) พระเจ้าทรงสำเร็จการทรงสร้างอย่างไรนั้น พระองค์ไม่เคยเปิดเผยให้มนุษย์ทราบ และวิทยาศาสตร์ของมนุษย์ไม่สามารถค้นหาสิ่งลึกลับขององค์ผู้สูงสุดได้ อำนาจในการทรงสร้างของพระองค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจ เช่นเดียวกับการทรงเป็นพระเจ้าของพระองค์ {PP 113.3}

พระเจ้าทรงอนุญาตให้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะได้สอดส่องความสว่างไปทั่วโลก แต่เมื่อผู้ที่อ้างตนว่าเป็นนักวิทยาศาสตร์ศึกษาจากมุมมองของมนุษย์เท่านั้น เขาก็จะผิดพลาดอย่างแน่นอน การสันนิษฐานถึงสิ่งที่พระเจ้ามิได้เปิดเผยในพระคำของพระองค์อาจจะไม่ผิด ถ้าหากทฤษฎีนั้นไม่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงในพระคัมภีร์ แต่ผู้ที่ละทิ้งพระคัมภีร์และพยายามอธิบายที่มาของสิ่งที่ทรงสร้างโดยอาศัยหลักการทางวิทยาศาสตร์นั้น เป็นเสมือนเรือที่กำลังลอยล้าไปกลางมหาสมุทรโดยไม่มีแผนที่หรือเข็มทิศ ถ้าบุคคลที่เป็นยอดอัจฉริยะจะไม่ให้พระคำของพระเจ้านำในการค้นคว้า เขาก็จะเกิดความงงงันเมื่อพยายามอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์กับพระคัมภีร์ เนื่องจากว่าพระเจ้าผู้สร้างและพระราชกิจของพระองค์ไกลเกินกว่าที่เขาคงจะเข้าใจ และไม่อาจอธิบายตามกฎธรรมชาติได้ เขาจึงอ้างว่าประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ไม่น่าเชื่อถือ ใครที่สงสัยไม่วางใจสิ่งที่บันทึกในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ก็จะถูกชักนำให้ห่างออกไปอีกก้าวหนึ่งแล้วจะสงสัยแม้กระทั่งว่าพระเจ้ามีจริงหรือไม่ เขาก็จะเป็นดังเรือที่ทิ้งสมอไปเสีย จึงถูกคลื่นซัดไปกระแทกหินแห่งสภาพ

ที่ไร้พระเจ้า {PP 113.4}

คนเหล่านี้ได้สูญเสียความเชื่อที่เรียบง่ายไป เราควรมีความเชื่อที่หยั่งรากมั่นคงในพระคำอันบริสุทธิ์และทรงอำนาจของพระเจ้า พระคัมภีร์ไม่ควรถูกพิสูจน์โดยแนวคิดด้านวิทยาศาสตร์ ความรอบรู้ของมนุษย์เป็นสิ่งนำพาที่ไม่น่าเชื่อถือ ส่วนนักสงสัยที่อ่านพระคัมภีร์เพื่อจับผิด ก็อาจจะอ้างว่าทั้งสองอย่างนี้ไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากว่าเขาไม่เข้าใจพระคัมภีร์หรือวิทยาศาสตร์อย่างสมบูรณ์ แต่ถ้าเข้าใจอย่างถูกต้องแล้วก็จะรู้ว่าพระคัมภีร์กับวิทยาศาสตร์มีความสอดคล้องกลมกลืนกันอย่างบริบูรณ์ โมเสสเขียนโดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วทฤษฎีเกี่ยวกับธรณีวิทยาที่ถูกต้องก็จะเป็นการอ้างว่าได้ค้นพบอะไรที่ไม่สอดคล้องกับคำเขียนของโมเสส ความจริงทุกอย่างไม่ว่าในธรรมชาติหรือในพระคัมภีร์ย่อมสอดคล้องกันเสมอ {PP 114.1}

ในพระวจนะของพระเจ้ามีคำถามหลายอย่างที่แม้กระทั่งปรมาจารย์ทั้งหลายไม่มีทางตอบได้ ที่นำเรื่องนี้มาพิจารณาก็เพื่อให้คนเราตระหนักว่ามีหลายอย่างแม้แต่สิ่งธรรมดาๆ ในชีวิตประจำวันที่สมองอันจำกัดของคนที่โง่เขลาถึงปัญญาจะไม่มีวันเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ {PP 114.2}

ถึงกระนั้นก็ดี นักวิทยาศาสตร์ยังคิดว่าเขาสามารถเข้าใจถึงพระปัญญาของพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำหรือสามารถกระทำได้ คนทั่วไปคิดว่าพระเจ้าถูกจำกัดภายใต้กฎบัญญัติของพระองค์เอง จึงปฏิเสธหรือไม่ก็เพิกเฉยต่อพระองค์ ส่วนบางคนก็คิดที่จะอธิบายทุกอย่างแม้แต่การเคลื่อนไหวของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในจิตใจของมนุษย์ แล้วเขาก็ไม่ถวายเป็นเกียรติแด่พระนามของพระเจ้าหรือยำเกรงต่อฤทธิ์อำนาจของพระองค์อีกต่อไป พวกเขาจึงไม่เชื่อในสิ่งที้นอกเหนือธรรมชาติ เพราะว่าไม่เข้าใจกฎบัญญัติของพระเจ้าหรือฤทธิ์อำนาจของพระองค์ที่สามารถทำงานผ่านกฎเหล่านั้นได้

คำว่า ‘กฎธรรมชาติ’ นั้น มักใช้ทั่วไปให้หมายถึงกฎที่ควบคุมกระบวนการต่างๆ ในธรรมชาติของโลกที่มนุษย์สามารถค้นพบได้ แต่ความหยิ่งรู้ของมนุษย์ช่างจำกัดเสียจริงๆ พระผู้สร้างมีที่กว้างใหญ่ไพศาลที่จะประกอบพระราชกิจของพระองค์ให้สอดคล้องตามกฎบัญญัติของพระองค์เอง โดยที่ยังเกินขอบเขตความเข้าใจของมนุษย์หรือทูตสวรรค์ {PP 114.3}

มีหลายคนสอนว่าสสารวัตถุมีพลังชีวิต คือได้รับคุณสมบัติบางอย่าง แล้วก็ถูกปล่อยให้ปฏิบัติตามพลังที่มีอยู่ภายในมันเอง บ้างก็ว่ากระบวนการทางธรรมชาติเป็นไปตามกฎตายตัวที่พระเจ้าเองไม่อาจเข้าไปแทรกแซงได้ นี่เป็นวิทยาศาสตร์จอมปลอม และไม่ได้รับการค้ำจุนโดยพระวาระของพระเจ้า ธรรมชาติเป็นผู้รับใช้ของพระผู้สร้างมัน พระเจ้าไม่ได้เลิกล้ม หรือทำในสิ่งที่ขัดต่อกฎบัญญัติของพระองค์ แต่ทรงใช้กฎเหล่านั้นเป็นเครื่องมือเสมอ ธรรมชาติเป็นพยานถึงพระปัญญา และฤทธานุภาพของพระเจ้าที่ทรงประกอบพระราชกิจของพระองค์ผ่านทางกฎต่างๆ ของมัน พระบิดาและพระบุตรทรงประกอบกิจการในธรรมชาติเสมอ พระคริสต์ตรัสว่า “พระบิดาของเรายังทรงทำอยู่เรื่อยๆ และเราก็ทำด้วย” (ยอห์น 5:17) {PP 114.4}

พระผู้ทรงสร้าง

เนหะมีเย่ได้บันทึกเพลงสรรเสริญของคนเลวีที่ร้องกันว่า “พระองค์คือพระเยโฮวาห์ พระองค์องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ฟ้าสวรรค์อันสูงสุดพร้อมกับบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์นั้น แผ่นดินโลกและบรรดาสิ่งที่อยู่ในนั้น...และพระองค์ทรงรักษาสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นไว้” (เนหะมีเย่ 9:6) อันเกี่ยวกับโลกนี้ การทรงสร้างของพระองค์สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว เพราะ “...งานของพระองค์...ได้สำเร็จแล้วตั้งแต่สร้างโลก” (ฮีบรู 4:3) แต่

พระองค์ทรงใช้อำนาจของพระองค์เพื่อรักษาสิ่งที่ทรงสร้างไว้ ที่ซึ่งพระยังคงเดินและมีการหายใจอย่างต่อเนื่องนั้น ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงไขลานและให้กลไกต่างๆ ทำงานของมันเอง แต่การหายใจและการเต้นของหัวใจทุกครั้งเป็นหลักฐานแสดงถึงการดูแลรักษาอย่างทั่วถึงของพระองค์ ผู้ซึ่ง “เรามีชีวิตและไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์” (กิจการ 17:28) ไม่ใช่เพราะโลกมีพลังในตัวมันเอง มันจึงออกพืชผลอย่างอุดมและสามารถโคจรรอบดวงอาทิตย์เป็นประจำทุกปีมิได้ขาด แต่พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงนำการโคจรของดาวต่างๆ และทรงรักษาตำแหน่งของแต่ละดวงไว้ให้โคจรเป็นระเบียบในท้องฟ้า พระองค์ “ทรงนำบริวารออกมาตามจำนวน เรียกชื่อมันทั้งหมด โดยอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเพราะพระองค์ทรงฤทธิ์เข้มแข็ง จึงไม่ขาดไปสักดวงเดียว” (อิสยาห์ 40:26) โดยฤทธานุภาพของพระองค์ พืชพันธุ์จึงงอกงามเจริญเติบโตผลิบานและมีดอกบาน “พระองค์ทรงกระทำให้นกบินออกบนภูเขา” (สดุดี 147:8) และโดยพระองค์หุบเขาทิ้งหลายจึงอุดมสมบูรณ์ บรรดา “...สัตว์ของป่าไม้คลานออกมา...และแสวงหาอาหารของมันจากพระเจ้า” สัตว์ทั้งหลายนับจากแมลงตัวเล็กๆ จนถึงมนุษย์ ล้วนแต่ต้องพึ่งการดูแลรักษาของพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีกล่าวไว้อย่างไพเราะว่า “สิ่งเหล่านี้แหงนหาพระองค์...เมื่อพระองค์ประทานให้ มันก็เก็บไป เมื่อพระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออก มันก็อิมหน้าด้วยของดี” (สดุดี 104:20-21, 27-28) พระองค์ทรงควบคุมโลกธาตุด้วยพระดำรัสของพระองค์ พระองค์ทรงปกคลุมท้องฟ้าด้วยเมฆและทรงเตรียมฝนสำหรับรดพื้นแผ่นดินโลก “พระองค์ประทานหิมะอย่างปุยนุ่นและ ทรงหว่านน้ำค้างแข็งขาวอย่างขี้เถ้า” (สดุดี 147:16) “เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียง ก็มีเสียงน้ำคะนองในท้องฟ้า และทรงกระทำให้นมออกลอยขึ้นจากปลายพิภพ ทรงกระทำฟ้าแลบ

เพื่อฝนและทรงนำลมมาจากพระคลังของพระองค์” (เยเรมีย์ 10:13)

{PP 115.1}

วิทยาศาสตร์ที่แท้จริง

พระเจ้าทรงเป็นปฐมเหตุของสรรพสิ่งทั้งปวง วิทยาศาสตร์ที่แท้จริงทุกอย่างย่อมสอดคล้องกับพระราชกิจของพระองค์ และบรรดาการศึกษาที่ถูกต้องย่อมนำไปสู่การเชื่อฟังต่อการปกครองของพระองค์ วิทยาศาสตร์เปิดเผยสิ่งแปลกใหม่ให้เราเห็น มันค้นไปยั้งที่สูงและเจาะสำรวจไปยั้งที่ลึกลับ แต่มันจะไม่พบสิ่งที่ขัดแย้งกับการเปิดเผยของพระเจ้า คนที่รู้เท่าไม่ถึงการอาจจะอ้างหลักวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนแนวคิดที่ผิดเพี้ยนเกี่ยวกับพระเจ้า แต่ ‘หนังสือธรรมชาติ’ กับพระวจนะคำของพระองค์ส่องสว่างแก่กันและกัน เราจึงรักและเชิดชูพระผู้สร้างและไว้วางใจพระคำของพระองค์ด้วยสติปัญญาของเรา {PP 115.2}

ทุกคนล้วนแต่มีปัญญาที่จำกัด ไม่มีใครสามารถหยั่งรู้ถึงฤทธานุภาพพระปัญญา หรือพระราชกิจของพระเจ้าได้ทั้งหมด หรือที่จะเข้าใจถึงการทรงดำรงพระชนม์ของพระองค์ มีผู้เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ท่านจะหยั่งรู้สภาพของพระเจ้าได้หรือ ท่านหยั่งรู้องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้หมดหรือ นั่นสูงกว่าฟ้าสวรรค์ ท่านจะทำอะไรได้ ลึกกว่าแดนคนตาย ท่านจะทราบอะไรได้ วัตถุประสงค์ยาวกว่าโลก และกว้างกว่าทะเล” (โยบ 11:7-9) บรรดาผู้มีสติปัญญาปรารถนาเรื่องราวที่น่าจะเป็นยอดอัจฉริยะของโลกก็ยังไม่อาจเข้าใจพระเจ้าได้ มนุษย์สามารถศึกษาและเรียนรู้ตลอดเวลา แต่ก็ยังมีอะไรให้ศึกษาอยู่อย่างไม่รู้สิ้นสุด {PP 116.1}

ถึงกระนั้นบรรดาพระราชกิจของพระเจ้าเป็นพยานถึงฤทธิ์อำนาจและความยิ่งใหญ่ของพระองค์ “ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า และ

ภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถกิจของพระองค์” (สดุดี 19:1) คนที่ให้พระคัมภีร์นำแนวทางในชีวิตก็จะพบว่าวิทยาศาสตร์ช่วยให้เขาเข้าใจพระเจ้ามากขึ้น “สภาพที่ไม่ปรากฏของพระเจ้านั้น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง” (โรม 1:20) {PP 116.2}

10

หอบาเบล

ศึกษาควบคู่กับปฐมกาล บทที่ 9:25-27; 11:1-9

สามชนชาติใหญ่

น้ำท่วมได้กวาดล้างเอาความเสื่อมเสียทางศีลธรรมออกไปจากโลก และพระเจ้าทรงสงวนชีวิตไว้แต่เพียงครอบครัวเดียว คือครอบครัวของโนอาห์ เพื่อให้มนุษย์ได้สืบตระกูลขยายวงศ์พันธุ์บนแผ่นดินโลกที่เรีสร้าง พระเจ้าทรงตรัสกับโนอาห์ว่า “ในชั่วอายุคนรุ่นนี้ เราเห็นเจ้าเป็นผู้ชอบธรรม” (ปฐมกาล 7:1) กระนั้นต่อมาไม่นานนัก ก็เกิดความแตกต่างกันอย่างรวดเร็วระหว่างลูกชายทั้งสามของโนอาห์เหมือนอย่างคนในคราวก่อนน้ำท่วมโลก พฤติกรรมของเฮม ฮาม และยาเฟทซึ่งเป็นบรรพบุรุษของมนุษยชาติ ได้แสดงให้เห็นล่วงหน้าว่าอุปนิสัยของลูกหลานรุ่นต่อไปจะเป็นอย่างไร {PP 117.1}

โดยการดลใจจากพระเจ้า โนอาห์ได้ทำนายล่วงหน้าถึงประวัติของสามชนชาติใหญ่ที่จะสืบมาจากบรรพบุรุษเหล่านี้ ท่านได้แข่งบรรดาทายาทของฮามโดยผ่านลูกชายของเขา กล่าวว่า “คานาอันจงถูกแช่ง ให้เป็นทาสแสนเลวของพี่น้อง” ความบาปของฮามที่ผิดธรรมชาตินั้นได้เผยให้เห็นว่า จิตใจของเขาไม่ได้นับถือบิดามารดามานานแล้ว และแสดงถึงอุปนิสัยใจคอที่เสื่อมทรามซึ่งต่อมาได้สืบทอดไปยังคานาอันและลูกหลานของเขา พวกเขาได้ทำผิดบาปอย่างต่อเนื่องจนต้องถูกลงโทษจากพระเจ้า {PP 117.2}

ในทางกลับกัน เซมกับยาเฟทได้แสดงออกถึงความเคารพยำเกรงต่อบิดาซึ่งเผยให้เห็นว่านับถือกฎเกณฑ์ของพระเจ้าด้วย ดังนั้นลูกหลานของพวกเขาจึงมีความหวังในอนาคตที่รุ่งเรืองกว่า ในอาห์ได้กล่าวถึงลูกสองคนนี้ว่า “ขอพระเจ้าของข้าพระองค์ทรงอวยพระพรแก่เซม และให้คานาอันเป็นทาสของเขาเถิด ขอพระเจ้าทรงเพิ่มพูนยาเฟทให้ทวียิ่งขึ้น ให้เขาอาศัยอยู่ในเต็นท์ของเซม และให้คานาอันเป็นทาสของเขาเถิด” ชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรรกับพระผู้ไถ่ที่ทรงสัญญาไว้ในวันได้สืบตระกูลมาจากเชื้อสายของเซม พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของเซม อับราฮัม ชนชาติอิสราเอลและพระคริสต์ได้สืบเชื้อสายมาจากเขา “...ชนชาติซึ่งพระเจ้าของเขาคือพระเยโฮวาห์ก็เป็นสุข” (สดุดี 144:15) ส่วนยาเฟทก็จะได้ “อาศัยอยู่ในเต็นท์ของเซม” คือว่าลูกหลานของยาเฟทจะได้ส่วนพิเศษในพระพรของข่าวประเสริฐ {PP 117.3}

ผู้สืบเชื้อสายจากคานาอัน ได้เสื่อมทรามลงถึงสภาพที่ต่ำช้าป่าเถื่อน และถึงแม้คำพยากรณ์ของโนอาห์ได้สาปแช่งให้ต้องเคราะห์ร้ายกลายเป็นทาสแต่ก็ไม่ได้รับเคราะห์ร้ายดังกล่าวกันทันที จนเวลาผ่านไปหลายศตวรรษพระเจ้าทรงอดทนต่อความชั่วช้าของพวกเขาจนกระทั่งเกินขีดความอดกลั้นพระทัยของพระองค์ แล้วเชื้อสายของคานาอันจึงถูกริบทรัพย์และต้องกลายเป็นทาสของลูกหลานเซมกับยาเฟท {PP 117.1}

คำทำนายของโนอาห์นั้น ไม่ใช่การตีเตียนที่กำหนดให้ต้องรับโทษโดยพลการ หรือการประกาศถึงความโปรดปรานอย่างไร้เหตุผล และก็ไม่ใช่การกำหนดชะตากรรมหรืออุปนิสัยของลูกชายทั้งสาม แต่ได้แสดงถึงผลของการเลือกวิถีชีวิต และอุปนิสัยที่แต่ละคนได้ฝึกมาว่าจะเป็นอย่างไรมันเป็นการสำแดงถึงพระประสงค์ของพระเจ้าเนื่องด้วยอุปนิสัยและพฤติกรรมของพวกเขาเอง ตามธรรมดาแล้วผู้เป็นลูกจะรับอารมณ์ ทำที่

และนิสัยของพ่อแม่เป็นมรดก และจะเลียนตามแบบนั้นๆ ลูกจึงเจริญรอยตามความบาปของพ่อแม่สืบทอดไปยังชั่วอายุต่อๆ ไป ดังนั้นการที่ฮามมีนิสัยเลวร้ายและไม่นับถือบิดา ได้สืบทอดไปถึงชั่วลูกชั่วหลานจนพวกเขาต้องถูกสาปแช่งนับหลายชั่วอายุคน “...คนบาปคนเดียวยอมบั่นรอนความดีเสียเป็นอันมาก...” (ปัญญาจารย์ 9:18) {PP 118.2}

ส่วนเขมนั้นตรงกันข้ามการที่เขา นับถือบิดาทำให้ได้รับพรอย่างล้นหลาม และต่อมาผู้สืบเชื้อสายของเขาหลายคนมีกิตติศัพท์ชื่อเสียงยิ่งนักว่าเป็นคนบริสุทธิ์ “พระเจ้าทรงทราบวันเวลาของคนไร้อำนาจ...และลูกหลานของเขาก็เป็นคำพร” (สดุดี 37:18, 26) “เหตุฉะนั้นจึงทราบเถิดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าสัตย์ซื่อผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความรักมั่นคงต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 7:9) {PP 118.3}

สร้างหอบาเบล

ลูกหลานของโนอาห์ได้อาศัยท่ามกลางภูเขาคือเป็นที่หยุดพักของเรืออยู่ระยะหนึ่ง เมื่อจำนวนคนเพิ่มขึ้น การละทิ้งความเชื่อทำให้เกิดการแตกแยกกันในไม่ช้า ผู้ที่ใคร่จะลืมนพระผู้สร้างและละทิ้งกฎบัญญัติของพระองค์ที่ชัดเจนเขาอยู่ ก็รู้สึกว้าก้าวและแบบอย่างของเพื่อนบ้านที่ยำเกรงพระเจ้าเป็นสิ่งที่น่ารำคาญตลอดเวลา ต่อมาพวกเขาตัดสินใจแยกตัวออกจากผู้ที่นมัสการพระเจ้า จึงเดินทางไปยังที่ราบซีนาร์ซึ่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติส พวกเขาชอบภูมิประเทศที่สวยงามและแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์จึงมุ่งมั่นตั้งถิ่นฐานที่นั่น {PP 118.4}

ณ ที่แห่งนั้นเองพวกเขาตัดสินใจสร้างเมืองและให้มีหอที่สูงลิบลิวจนเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลก โครงการเหล่านี้ได้วางแผนเอาไว้เพื่อไม่ให้

คนกระจัดกระจายออกเป็นนิคม พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้มนุษย์กระจ่ายไปทั่วโลกเพื่อขยายออกไปมีอำนาจเหนือแผ่นดิน แต่คนที่สร้างหอบาเบลมีความมุ่งหมายที่จะรักษาชุมชนของเขาไว้ให้เป็นหนึ่ง และจะจัดตั้งระบอบพระราชาซึ่งในที่สุดจะปกครองทั่วโลก ดังนั้นเมืองของเขาจะกลายเป็นเมืองหลวงของมหาราชอาณาจักรที่จะปกครองอยู่เหนือพิภพทั้งสิ้น ความรุ่งเรืองของเมืองนี้จะเป็นที่ขีดหน้าชูตาของคนทั้งโลก และทำให้ผู้ที่ก่อตั้งเมืองมีชื่อเสียงเรียงนาม พวกเขาจะสร้างหอบาเบลสูงเทียมฟ้าเพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งอำนาจและสติปัญญาของผู้ที่ออกแบบก่อสร้าง เพื่อให้เกียรติศัพท์เลื่องลือจนถึงสุดปลายชั่วอายุคน {PP 118.5}

ผู้ที่อาศัยบนที่ราบซีนาร์ไม่เชื่อพันธสัญญาของพระเจ้าที่ว่า พระองค์จะไม่ให้น้ำท่วมโลกอีก มีหลายคนปฏิเสธว่ามีพระเจ้าและถือน้ำท่วมโลกนั้นเป็นไปตามกระบวนการธรรมชาติ แต่บางคนเชื่อในพระเจ้าผู้สูงสุดและเชื่อว่าพระเจ้าองค์นี้แหละที่ทำให้ลายโลกโดยให้น้ำท่วม จิตใจของเขาผยองขึ้นเหมือนคานินที่ได้คิดกบฏต่อพระองค์ จุดประสงค์อย่างหนึ่งในการสร้างหอนั้นก็เพื่อเป็นที่ลี้ภัยหากน้ำท่วมอีก พวกเขาคิดว่าจะได้พ้นภัยอันตรายทั้งปวงโดยให้โครงสร้างสูงยิ่งกว่าระดับน้ำท่วมโลก และหากเขาสามารถขึ้นไปยังเมฆได้ ก็หวังว่าจะได้ค้นพบสาเหตุของน้ำท่วมโลก โครงการทั้งหมดมีวัตถุประสงค์ที่จะขีดชุนักก่อสร้างให้มีความหยิ่งยโสมากขึ้น และให้จิตใจของชนรุ่นหลังหันเสียจากพระเจ้าไปยังการไหว้รูปเคารพ {PP 119.1}

พระเจ้าทรงจัดการ

เมื่อหอบูถูกสร้างสำเร็จระดับหนึ่ง ผู้ก่อสร้างได้ใช้ส่วนหนึ่งของหอบเป็นที่พักอาศัย ส่วนห้องอื่นได้รับการตกแต่งประดับประดาอย่างสวยงามหรือ

เพื่ออุทิศให้กับรูปเคารพ ประชาชนได้เฉลิมฉลองความสำเร็จ สรรเสริญ พระที่ทำได้ด้วยเงินและทองคำ และตั้งตัวต่อต้านพระผู้ทรงครอบครอง สวรรค์และแผ่นดินโลก ในทันใดนั้นงานที่กำลังเจริญก้าวหน้าก็ชะงักลง พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ให้ทำลายความมุ่งมั่นของผู้ก่อสร้าง หอนั้นได้ สร้างจนสูงมากแล้ว และคนที่ทำงานอยู่บนยอดไม่สามารถสื่อสารกับคนที่ทำงานอยู่ที่ฐานเบื้องล่างโดยตรงได้ ดังนั้นจึงมีผู้สื่อสารเป็นจุดๆ ตาม หอขึ้นไปเพื่อรับคำสั่งและรายงานต่อไปยังคนถัดไปถึงวิวดูก่อสร้างที่ต้องการ หรือคำสั่งอื่นๆ เกี่ยวกับการทำงาน ในขณะที่กำลังสื่อสารขึ้นๆ ลงๆ อยู่ นั้น ภาษาก็ถูกผสมผสานให้วุ่นวายไป จนวิวดูที่สั่งให้ส่งขึ้นไปไม่ใช่สิ่งที่ ต้องการและบ่อยครั้งคำสั่งที่สื่อออกไปนั้นตรงกันข้ามกับคำสั่งที่สั่งในตอนแรก จึงตามมาด้วยความตกตะลึงและความสับสนวุ่นวาย การทำงานทั้งหมด ต้องหยุดชะงักเป็นไปไม่ได้เสียแล้วที่จะมีความสามัคคีหรือการประสานงานกัน ผู้ก่อสร้างไม่สามารถค้นหาสาเหตุปริศนาการเข้าใจผิดกันแต่อย่างใด ด้วย ความผิดพลาดและความโกรธเคืองเขาจึงกล่าวโทษกันและกัน การที่จะรวม กลุ่มกันนั้นจึงจบลงด้วยการฆ่าฟันกันให้เลือดตกยางออก ฟ้าแลบจาก สวรรค์ได้ผ่าลงบนส่วนยอดของหอและเหวี่ยงลงมาสู่แผ่นดินแสดงให้เห็น ว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย พวกเขาถูกเค้นให้สำนึกว่ามีพระเจ้าผู้ทรง ครอบครองในบรรดาสวรรค์สถาน {PP 119.2}

ก่อนหน้านี้ทุกคนพูดภาษาเดียวกันหมด บัดนี้คนที่พอจะเข้าใจ ภาษากันได้ก็รวมตัวเป็นกลุ่มและไปกันคนละทิศคนละทาง พระเจ้า “ทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่นไปทั่วพื้นแผ่นดิน” การ กระจัดกระจายนี้เป็นเหตุให้ผู้คนขยับขยายไปจนเต็มโลก ดังนั้นพระ ประสงค์ของพระเจ้าจึงสำเร็จโดยการกระทำของคนที่พยายามขัดขวางไม่ ให้สำเร็จนั่นเอง {PP 120.1}

แต่คนเหล่านั้นที่ตั้งตัวต่อสู้กับพระเจ้าต้องสูญเสียอะไรมากมายเสียจริง พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์นำความรู้เรื่องน้ำพระทัยของพระองค์ ไปด้วยในขณะที่ไปสร้างชาติต่างๆ เพื่อความสว่างแห่งความจริงจะได้ส่องไปยังชนรุ่นหลังอย่างไม่อับแสง โนอาห์ชายผู้ซื่อสัตย์ผู้เป็นนักเทศน์ เรื่องความชอบธรรมมีชีวิตหลังน้ำท่วมไปถึงสามร้อยห้าสิบปี ส่วนเซมอีก ห้าร้อยปี ดังนั้นลูกหลานของเขามีโอกาสเรียนรู้ถึงกฎเกณฑ์ของพระเจ้า และประวัติเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ที่ทรงมีต่อบรรพบุรุษ แต่พวกเขาไม่ยอมฟังความจริงที่ไม่ถูกใจ ทั้งไม่ยอมให้พระเจ้ามีส่วนในความ คิดความทรงจำของตน และเพราะความสับสนของภาษา ก็เลยถูกปิดกั้น ไว้จากผู้ที่อาจให้ความสว่างกับเขาได้เป็นส่วนใหญ่ {PP 120.2}

เหตุที่สร้างหอบาเบล

ผู้สร้างหอบาเบลปล่อยใจไปกับนิสัยที่ป็นต่อว่าพระเจ้า แทนที่จะสำนึกถึงพระคุณโดยระลึกถึงพระเมตตาของพระองค์ต่ออาดัม และพระกรุณาของพระองค์ที่ทรงตั้งพันธสัญญาไว้กับโนอาห์ พวกเขากลับกล่าวหาพระเจ้าว่าทรงใช้ความรุนแรงที่ขับไล่มนุษย์คู่แรกออกจากสวนเอเดน และที่ทรงทำลายโลกโดยให้น้ำท่วม แต่ในขณะที่กล่าวหาพระเจ้าว่าทรงใช้ ความรุนแรงโดยปราศจากเหตุผลนั้น พวกเขาก็กลับยอมรับนักเผด็จการที่ ทารุณที่สุดมาเป็นผู้ครอบครองแทน ซาตานหาวิธีให้คนเกลียดชังเครื่อง สัตวบูชาที่เป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ และในขณะที่ การไหว้รูปเคารพทำให้จิตใจของคนมีดมนไป ซาตานได้นำให้เขาปลอม แปลงการถวายบูชาโดยเอาลูกในไล่ไปถวายบูชาบนแท่นแก่พระของตน เมื่อมนุษย์หันเหไปจากพระเจ้าผู้ทรงพระลักษณะบริสุทธิ์ยุติธรรม และมีความรัก เขาก็ประสบกับการบีบบังคับและความโหดร้ายทารุณ {PP 120.3}

คนที่สร้างหอบาเบลหมายมั่นที่จะตั้งระบอบการปกครองที่ไม่ขึ้นอยู่
กับพระเจ้า แต่ยังมีบางคน ณ ที่แห่งนั้นที่ยำเกรงพระเจ้าอยู่ แต่ถูก
หลอกโดยมารยาของคนอธรรมจึงได้หลงตามอุบายไป พระเจ้าทรงถ่วง
เวลาไว้ไม่ลงโทษ เพื่อประโยชน์ของคนซื่อสัตย์เหล่านี้ เพื่อว่ากาลเวลาจะ
ทำให้อุปนิสัยอันแท้จริงปรากฏออกมา ในขณะที่นั้นคนของพระเจ้าทำงาน
เพื่อชักจูงคนทั้งหลายให้หันออกจากจุดมุ่งหมายของตน แต่คนเหล่านั้น
เห็นพ้องเป็นหนึ่งเดียวกันในกิจการที่ทำทนายสวรรค์ ถ้าปล่อยให้เขาทำต่อ
ไปโดยไม่ยับยั้ง ก็จะทำให้โลกเสื่อมทรามลงทั้งที่ยังใหม่อยู่ การรวมตัว
กันของพวกเขาตั้งอยู่บนพื้นฐานของการกบฏ เป็นอาณาจักรที่ตั้งขึ้นเพื่อ
การยกย่องตนเอง แต่ไม่ให้พระเจ้าได้รับเกียรติหรือมีส่วนในการปกครอง
ถ้าพระองค์ทรงอนุญาตให้เขารวมกันอยู่ต่อไป ก็จะกลายเป็นอำนาจ
มหาศาลที่จะขจัดเอาความชอบธรรมออกไปจากโลก และเมื่อความชอบ
ธรรมหมดไป ความสุขสันติ และความมั่นคงปลอดภัยก็จะพลอยหมดไป
ด้วย เพราะข้อบัญญัติของพระเจ้า “บริสุทธิ์ ยุติธรรม และดีงาม”
(โรม 7:12) แต่ในขณะที่นั้นมนุษย์พยายามตั้งกฎต่างๆ มาแทนกฎของ
พระเจ้าเพื่อสนองจิตใจที่โหดร้ายและเห็นแก่ตัวของตน {PP 123.1}

ผู้ที่ยำเกรงพระเจ้าได้ร้องทูลต่อพระองค์ ขอให้พระองค์ทรงจัดการ แล้ว
“พระเจ้าเสด็จลงมาทอดพระเนตรเมือง และหอที่มนุษย์ก่อสร้างขึ้นนั้น” โดย
พระเมตตาคุณที่มีต่อชาวโลกพระองค์จึงล้มแผนการของผู้ก่อสร้าง
หอบาเบลและคว่ำอนุสรณ์แห่งความองอาจลงเสีย โดยพระเมตตาคุณ
ของพระองค์ พระองค์จึงทรงทำให้ภาษาของพวกเขาอ่อนวายเป็น เพื่อ
ยับยั้งจุดมุ่งหมายของการกบฏ พระเจ้าทรงอดกลั้นพระทัยไว้ช้านานต่อ
จิตใจที่วิปริตของมนุษย์ โดยให้พวกเขามีโอกาสเพียงพอที่จะกลับใจได้ แต่
ทรงสังเกตอุบายต่างๆ ที่จะขัดขืนต่ออำนาจแห่งพระบัญญัติอันบริสุทธิ์

ยุติธรรมของพระองค์ ครั้งแล้วครั้งเล่าพระหัตถ์ที่มองไม่เห็นทรงเหยียดคทาแห่งการปกครองออกเพื่อยับยั้งความชั่ว มีหลักฐานว่าพระเจ้าผู้สร้างจักรวาลเป็นผู้เปี่ยมด้วยพระปัญญา ความรักและความจริงอย่างไม่รู้สิ้น พระองค์ทรงเป็นผู้ครอบครองสูงสุดเหนือสวรรค์และแผ่นดินโลก และคนที่ทำทายเป็นอำนาจของพระองค์จะไม่มีโทษก็หาไม่ได้ {PP 123.2}

แผนการเลวร้ายของผู้สร้างหอบาเบลจบลงด้วยการพ่ายแพ้และความอับอายขายหน้า อนุสรณ์แห่งความเย่อหยิ่งของเขากลายเป็นเครื่องเตือนความทรงจำต่อความโง่เขลาของตน ถึงกระนั้นคนก็ยังมุ่งไปยังทิศทางเดียวกันนั้น คือพึ่งตัวเองและปฏิเสธพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับที่ซาตานพยายามใช้ในสวรรค์ กับที่ครอบงำคาอินเมื่อครั้งที่เขานำผลไม้มาถวาย {PP 123.3}

บทเรียนแก่คนยุคสุดท้าย

มี ‘นักก่อสร้างหอบาเบล’ ในยุคสมัยของเราด้วย ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าได้ก่อทฤษฎีขึ้นมาแล้วอ้างว่าเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งยังปฏิเสธพระคำของพระเจ้าที่ทรงเปิดเผยให้แก่เขา พวกเขาบังอาจกล่าวโทษการปกครองของพระเจ้าที่ประกอบด้วยศีลธรรม ทั้งดูหมิ่นพระบัญญัติของพระองค์และอวดถึงเหตุผลของมนุษย์ว่าดีพร้อมสรรพแล้ว “เพราะการตัดสินใจการกระทำชั่วนั้น...” ไม่ได้ถูก “...ลงโทษโดยเร็ว เหตุฉะนั้นใจบรรดาบุตรของมนุษย์จึงเจตนามุ่งที่จะกระทำความอธรรม” (ปัญญาจารย์ 8:11) {PP 123.4}

ท่ามกลาง ‘โลกคริสเตียน’ ที่อ้างตัวว่านับถือศาสนาคริสต์ มีคนจำนวนมากที่หันออกไปจากคำสั่งสอนอันชัดเจนของพระคัมภีร์ และก่อหลักข้อเชื่อโดยอาศัยนิทานที่ลื่นหูกับการคาดการณ์ของมนุษย์ พวกเขาชี้

ไปยัง ‘หอ’ นั้นว่าเป็นบันไดที่ใช้ปีนขึ้นสู่สวรรค์ได้ ผู้คนตั้งหน้าตั้งตาฟังนักวิทยาศาสตร์สอนว่าผู้ที่ล่องละเมิดจะไม่ต้องตาย และจะสามารถรอดได้โดยไม่ต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า แต่ถ้าผู้ที่อ้างตัวว่าเชื่อในพระเยซูได้ยอมรับมาตรฐานของพระเจ้าแล้ว ก็จะทำให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ตราบไดที่เขายกสติปัญญาของมนุษย์เหนือพระวจนะบริสุทธ์ของพระเจ้ายิ่งจะมีการแตกแยกและการทะเลาะวิวาทกัน สภาพปัจจุบันที่มีหลักข้อเชื่อและลัทธิต่างๆ ที่ขัดแย้งกันจนยุ่งเหยิงนั้น ได้สมญานามที่เหมาะสมจะว่า “บาบิโลน” ซึ่งพระคัมภีร์ได้บรรยายว่าหมายถึงคริสตจักรที่รักฝ่ายโลกในยุคสุดท้าย (วิวรณ์ 14:8; 18:2) {PP 124.1}

มีหลายคนพยายามสร้างสวรรค์ให้ตนเองโดยการกอบโกยทรัพย์สินและอำนาจ “เขาเหยี้ยและพูดด้วยความมั่งร่ำรวย เขาใฝ่สูงชูว่าจะบีบบังคับ” (สดุดี 73:8) พวกเขาเหยียบย่ำสิทธิมนุษยชนและดูหมิ่นอำนาจของพระเจ้า คนจ้องมองอาจวางอำนาจบาตรใหญ่ไปชั่วระยะหนึ่ง และมีความสำเร็จในทุกสิ่งที่เขากระทำ แต่ในที่สุดจะพบแต่เคราะห์ร้ายและความผิดหวัง {PP 124.2}

การพิพากษาของพระเจ้ามาถึงแล้ว พระผู้สูงสุดจะเสด็จลงมาทอดพระเนตรสิ่งที่มีมนุษย์ได้ก่อสร้าง พระองค์จะทรงเปิดเผยพระเดชานุภาพอันสูงสุดของพระองค์ และบรรดาผลงานที่มีมนุษย์อวดนั้นจะถูกรื้อถอนลง “พระเจ้าทอดพระเนตรจากฟ้าสวรรค์ พระองค์ทอดพระเนตรบุตรทั้งปวงของมนุษย์ จากที่ซึ่งพระองค์ประทับ พระองค์ทอดพระเนตรเหนือชาวแผ่นดินโลกทั้งสิ้น” “พระเจ้าทรงให้การปรึกษาของชาติต่างๆ เปล่าประโยชน์ พระองค์ทรงให้แผนงานของชนชาติทั้งหลายไร้ผล คำปรึกษาของพระเจ้าตั้งมั่นคงเป็นนิรันดร์ พระดำริในพระทัยของพระองค์อยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์” (สดุดี 33:13-14; 10-11) {PP 124.3}